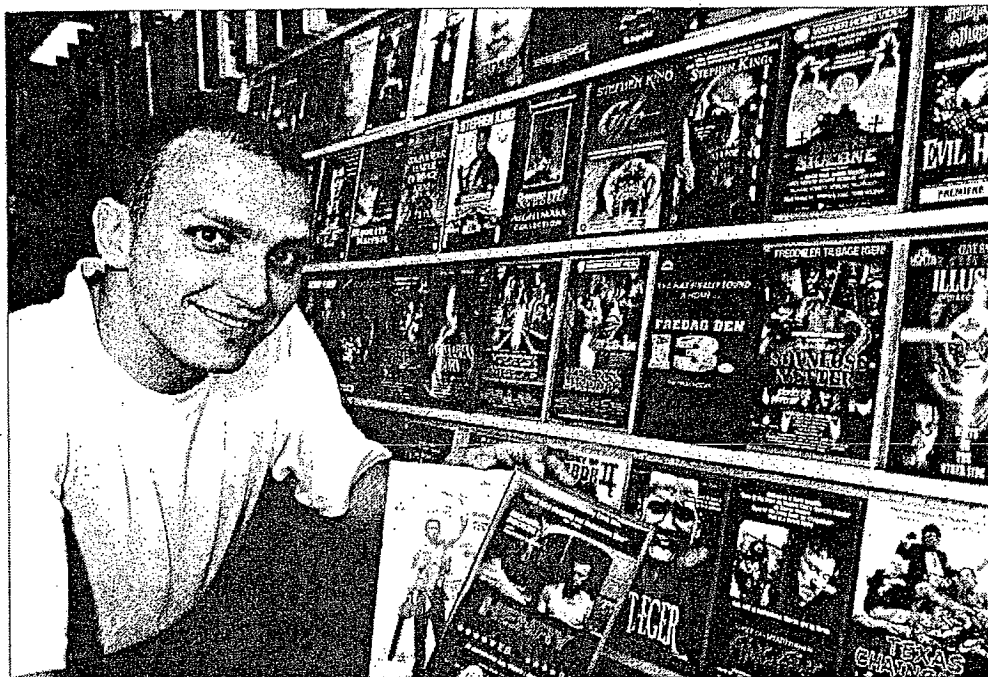

Siden Frank Brahe som 15-årig så Motorsavsmassakren, har han været dybt fascineret af ultravoldelige actionfilm af den skuffe, der som regel ikke slipper gennem censuren. Nu udgiver han et magasin om genren.

FOTO: PREBEN HUPPELD

berg kan stadig bringe mig i knæ. Han legemliggør frygten, angsten og ondskaben, og det er for uhyggeligt. Og virkelig vold preller ikke af på mig. Jeg kan stadigvæk blive skræmt fra vid og sans af at se TV-Avisen.

Også for børn

- Er den slags film for børn?

- Min nevø var 12 år, da han kom hjem til onkel Frank og så splatterfilm. Men det er et stort ansvar at lade børn se den slags. Det er ikke noget, man bare smækker på videoen for så at gå ud i haven og drikke kaffe. Børn skal have forklaret, hvad der sker, så de har en chance for at forstå det. Og nu synes han også, at det er dejligt fascinerende at se et øje, der bliver skåret over.

Splatterfilmernes A til Z

af Susanne Hoeck

Bortset fra en fraværende indholdsfortegnelse er det ikke manglen på detaljer, der kendetegner "Mondo Franko" - et nyt blad om splatter-, gys- og voldsfilm.

Otte anmeldere har studeret et imponerende antal af splatterfilm og beskriver udførligt for læseren, hvordan japanske videnskabsmænd udførte biologiske forsøg på mennesker og dyr i slutningen af anden verdenskrig. Hvordan nådesløse zombier hævn sig på nulevende, eller hvordan rumvæsner udfører eksperimenter med sagesløse jord-

boere.

Men "Mondo Franko" er meget mere end en beskrivelse af sado, splat, pisk og pul.

I bladet findes også en lang baggrundsartikel om vampyrer, der uden tvivl er skrevet af en, der har studeret fænomenet grundigt.

Horror-eksperten Jon Kitley har bidraget med en artikel om klassiske skrekfilm, og der er lange velresearchede portrætter af filminstruktøren Jack Arnold og horrorstjernen Peter Cushing.

Filmfenomenet Star Trek bliver beskrevet grundigt og overskueligt og er oplagt læsning for debutanter, der

har købt billetter til den danske premiere i august.

Sidst finder man anvendelige guider til både internet, bøger og blade om film i samme genre.

Skal man sætte en finger på det der faktuelle indhold, må det være, at det ofte ikke fremgår, hvilket år eller land de anmeldte film stammer fra, og hvem der har produceret dem.

■ "Mondo Franko"
88 sider, 50 kr.

Stay Sick's kommentar: Artiklen her er hentet fra Århus Stiftstidende 19. juli 1999. Den blev også bragt i andre jyske aviser, men nåede altså aldrig ud i nogen af Djeveløseaviserne. Det rådes der så bod på nu, hvor den pæne familiefader blir trykt her i Djeveløseens eneste genrefilmblad!!! Billedet er i øvrigt det, som Frank refererede til i lederen i Mondo Franko #2. Folkene fra avisen bejærede Frank Brahes hjem i længere tid i Søften, men dette har tilsyneladende ikke haft den store indflydelse på avismedarbejdernes fordybelse i de enkelte detaljer; læg fx mærke til den mærkværdige stavning af filmtitlen Anthropophagus the Beast!!! Endvidere er Frank på forsiden 31 år gammel, men er i artiklen kun 30!!! Og hvis nogen endnu ikke skulle være overbevist om, at artiklens skribent virkelig ikke havde en god dag, så er det telefonnummer, man angiver, nummeret på en afdeling i Røde Kors, som Frank altså ikke har noget med at gøre!!! Begge numre af Mondo Franko er udsolgt fra FRANK BRAHE GROSSE KUNST VERLAG, men kan muligvis stadig fås hos Laserdisken eller Fantask.

Djeveløseens eneste psykostriske filmblad

#2

bad girls read...

STAY SICK!

MAGAZINE

dkr. 30,- (billigt!) / Australia \$10 / postordrepreis fra redaktionen inkl. porto: dkr. 30,-

HORROR/WEIRDO/HONG KONG/KOMIX/SPLATTER/ATTITUDE!!!

Denne gang igen i rigtigt A5-motherfucker-fanzine-format!!! Men vent, der er mere: nu er dit yndlings teenager-magasin også fyldt med vederstyggelig horror-novelle, film med tegneseriehelte, grammofonplader og kool livsstil fra undergrunden!!!

**HELVEDSHUNDEN BLANDT
DANSKE FANZINES -
BLADET DER BIDER OG BIDER -
LIGE TIL KNOGLEN KNASER!!!**

**Vær med når vi i dette nummer tar fat på et
kursus der ikke blir udbudt på AOF:
"SPLATTER-FILM FOR BEGYNDERE"!!!!**

Kan du modstå fristelsen? Nej, vel! Køb straks og læs!!

Kæmpe
Richard Corben-artikel
læs og lær!!

**Forbudt for
børn under
16 år**

STOR
GUTTER
ISLAND
FESTIVAL
FEATURE
LÆS, LÆS,
LÆS

STOR
TRAGEDIE I
FILMVERDEN

Frank Brahe proklamerer;
"Aldrig mere!!"
Læs alt om det i dette
nummer

Velkommen til fanatismens mørke...

...og velkommen til det tredje nummer af Stay Sick! (det 3. fordi det første var nr. 0).

Ahh, du har bemærket det nye format!! [nej, det har du ikke alligevel!! Se neden til dette reprint på side 4] Jeg har hele tiden gerne villet lave Stay Sick! i A4, men pga. den måde, som jeg trykkede #0 og #1 på, så var jeg nødt til at lave dem i A5 format. Sagen var nemlig den, at jeg sad derhjemme og printede dem ud på min laserprinter, men puha for et knoklearbejde! For det første kan man kun printe tre stk. ud ad gangen på den printer, jeg har, og for det andet, så tar det eddermarme 20-25 min., og on top of that så laver printerens lort i den nogen gange papir, eller efterlader et tomt felt i stedet for et billede osv. Og for at det ikk ska være løgn, så er der kun trykkekul til ca. 20-23 stk. i s'en patron, der koster over falkning 600 kr.!!! Så det gider jeg sgu ikke mere. Så nu blir bladets altså trykt professionelt, hvilket koster en arm og et ben, så ta lige og køb et par xtra ex til jeres venner, video-buddies og lille-søster! Men jeg ska nok lade være med liksom andre redaktører i alverdens zines for mig at forsøge at skræmme jer til at købe ved at proklamere shit i retning af: "Intet salg - intet blad!! Fuck money! Jeg udgør SS! osse selvom, det ikke løber rundt (men det er sæfoll' fedest, hvis det gør!!). Hvorvidt I derude så osse syns om det nye format er jo så en anden sag, men ingenlunde noget problem, da det rager mig en hostblomst, hvis I ikke ka li det, ha ha! Jeg er sikker på, at der nok er et par stykker hist og pist, som har siddet og tænkt "ka han nu osse ta sig sammen og lavet noget mere end et enkelt sølle nummer???" Sagen er jo den, at jeg ikke er den, der arbejder hurtigst, og mine to tidligere udgivelser, Banned in Britain og Horror-Film På Dansk Tv - Indeks, udkom jo begge kun med et enkelt nummer, før de gik ind igen, så tvivlen var forståelig nok, men - tra-tra-traaaa - her er det altså, og hvilken mega-motterfucker af et råddent æble med orm, småsten og glasgør smidt lige midt i ansigtet på læseren, det er denne gang!!! 32 sider i stort format! Nogle vil måske mene, at 32 sider ikke er så meget, og sidste gang var det jo

Solveg og Gerda lytter begge til fed rockabilly, og de gør derfor, med rette, nar ad Yrsa, der er til Queen. Det har hun nemlig hørt, at der er en mand i Søfteland, der osse er, meeen det må da vist være en and, det kan da umuligt passe... eller???

på hele 68 sider. Men husk på, at 32 sider i A4 format svarer til 80 sider i A5 format, og endvidere så spilder Stay Sick! ikke, som så mange skodblade, kunkevis af sider på kæmpe-billeder og store reklamer. Siderne er heller ikke fyldte med store hvide plamager, men er derimod pakket med så megen tekst, at bladet bogstavelig talt ville revne, hvis der stod mere på siderne!! Jeg nævnedes jo det med, at SSI udkommer osse selv om det ikke løber rundt, og så sidder du måske og syns, at med sådan en holdning, så er det en smule mærkeligt, at prisen denne gang er steget en ..oh.. lille smule, men det skyldes altså både trykkeriets høje trykkepris og så at bladet denne gang, som sagt, næsten er dobbelt så stort! Og så tænkte jeg osse, at hvis "andre", der står nede på deres arbejde og fotokopierer deres blade midt om natten, hvis de ka forlange 70 kr. for det, så ka jeg, der ligefred betaler for at få trykt mine slibligheder, osse godt ta en 50'er for svineriet!

Modtagelsen af bladet sidste gang gik i øvrigt over al forventning. Efter en afsindig svær fødsel, så lod det til, at bladet overraskede i alle leje og jeg har hovedsageligt fået ros for bladet. Salget er osse gået ganske glimrende, når man tar i betragtning, at jeg ikke rigtig har gjort ret meget ud af reklame eller har opsøgt distributører/forhandlere i nogen nævneværdig grad. Tak til dem, der hjalp med det ene og det andet, og osse tak til både dem, der anmeldte bladet, og til dem, der fortalte venner og video-buddies om zinet. Og naturligvis osse en tak til dem af læserne, der tog opfordringen op og solgte nogle ex til netop venner og hvem de nu fik overtalt til at købe dette undergrundsfanzine, hvor der hverken var farve på forsiden eller billeder af zombier (som, i følge Uncuts herr Ovesen lder var så flink at distribuere en håndfuld eksemplarer af bladet - way to go, matell, så til gengæld var årsagen til, at der var nogen, der ikke gad ofre sølle 30 spir på "tids-skriftet!!") Den smule ris, der har været, overhører jeg naturligvis; dette blad er perfekt og kritik er derfor totalt fejlskudt!! Nummer 1 har iøvrigt været udsolgt et stykke tid, men du ka bare bestille (og sende penge på forskud!!), så får jeg trykt nogen nye hen ad vejen. Det nye oplag indeholder endda osse både SSI #0 og Horror-film På Dansk Tv Indeks #1, dvs. 12 sider extra (80 i alt!!).

Siden sidst er jeg osse kommet i kontakt med en række personligheder, hvis navne jeg godt nok var bekendt med gennem bla. Bloody Darlings, men det jo altid rart at "møde" folk (osse selvom det mest er gennem den ene eller anden form for korrespondance). Jeg går ud fra, at du har set det seneste nummer af Frank Brahes vulgære og lede blad, Udtidige Mondo Franko, hvori han bruger en hel del af lederen på at beskrive den oplevelse, det var at udgive det første nummer af bladet, og jeg ka helt tilslutte mig. Jeg mener, hey, let's not kid ourselves; Stay Sick!

Stay Sick! magazine No. 2 (2001)
Published by It's Grim Up North Publishing
2. udgave (1. udgave blev trykt i A4)
Oplag: alt for lille
Enerådende diktor: Jack J.
Slavearbejdere:
Frank Brahe
Jens Kofod-Pihl
Simon Nielsen (genoptrykmateriale)
Henrik Larsen
Metin Vardar
Tekst uden navn er af Jack J

No copyright, no rights reserved.
Registrerede logoer og billeder er udelukkende benyttet for at score kassen.
Hvis teksten tel tidr forkorm ulesli, ær det helt utenkti at det skyles våres fej, mæn at du igge kan læsse.

Stay Sick! er et undergrundsbld og får ikke - og ønsker ikke at få - nogen form for støtte, hverken fra kulturministeriet (end ikke det norske!!!), Carsbergfonden eller nogen som helst anden tilskudsordning. Redaktøren er dog åben for tilbud fra Guinness.

Der kan ikke abonneres på Stay Sick!, og modsat alle andre blade vil Jack J. ikke opfordre dig til at sende dine gnidrede og fedtede skriblerier, tegninger, historier eller infame digte ind.

Du må gerne skrive til bladet, men kritik af indhold, holdning og alt andet vedr. dette zine vil ikke blive tolereret. Send dog gerne gratis penge eller poser med guf.

Stay Sick!
c/o Jack Jensen
Poste Restante
4200 Slagelse
Djævleøen
jackjibib@hotmail.com

Som du kan se, har vi fået en email-adresse (hvilket senere hen vil betyde, at vi vil ende i Helvedets skærsild), men du kan stadig ikke ringe til os, vi ønsker fortsat ikke at parlere med dig. Hvis du føler du absolut må ringe til nogen, så drej herr Brahes nummer, he gives good phone!

Det frarådes, at bladet bruges til genbrug, da papiret indeholder asbest.

Vigtigt sound-track til fuld nydelse af Stay Sick denne gang

⇒⇒⇒⇒⇒⇒⇒⇒

The Birthday Party: "Junkyard"

er et fanzine, der blir trykt i så få ex at ethvert blad, der sku leve af at sælge, ville ha begået selvmord med det samme, men på trods af dette har jeg alligevel oplevet Andy Warholes berømte fifteen minutes of fame! Og det endda på trods af, at jeg modsat Frank, der på det nærmeste står med åbne arme og glæder: "kom til onkel Frank, I køre smd," mest af alt udgør blad, som en anden "Cigaret Smoking Man" fra X-files, der hellere står ude i skyggerne, og når en forvirret læser så søger kontakt, vrænger: "Alright, you've stated your purpose, now beat it!" Men sår er vi så forskellige. Stay Sick! - en rotte i kloakken under bedsteborgeren, hah!!! Det mærkværdige er, at da jeg for en menneskealder siden udgav Banned in Britain, da fik jeg ingenlunde den samme respons fra film-fans, som jeg har fået denne gang, og det endda på trods af, at BiB var på engelsk og blev omtalt i så store og populære udenlandske blade som Psychotronic Video og Samhain. Rent faktisk har jeg solgt flere ex af BiB #1 efter udgivelsen af SS #1 end da bladet udkom!! Anyway, når alt det, med at SSI er et blad helt ude i skyggerne, er sagt, så ska det dog osse lige nævnes, at helt så alvorligt ska det altså heller ikke tages! Faktisk er jeg kommet i forbindelse med folk, der ikke

havde taget kontakten op, fordi de ikke troede, jeg ville ha noget med læserne at gøre!! Og sår er det naturligvis ikke (æhh, ret meget i alt fald, ha ha). Da jeg udga' nr. 1 havde jeg ikke nogen e-mailadresse og det lød lidt mere obskurt at sige, at det var fordi redaktionen (hvilket ene og alene er mig)

troede den slags var ond, end det sædvanlige vrøvl i stil med: "Vi har endnu ikke haft mulighed for at sætte en email-adresse op, men vi arbejder på sagen!!" Prøv engang imellem og læs, hva der står mellem linjerne, det ska ikk' alt sammen tages så alvorligt.

Anyway, jeg nævnte jo Frank Brahe, og sår I jo alle ved, så har han besluttet at lukke Mondo Franko med det nye nr. 2 og la mig her i lederen (men muligvis ikke i resten af bladet) ærligt og redeligt udtrykke min ærgrelse over dette tab for dansk filmfandom. MF var ærlig talt en ener på den danske zine-scene. Og det er jo heller ikke fordi vi er ved at drukne i alternative filmzines her i Danmark, eller Skandinavien for den sags skyld. Herr Brahe fortsætter jo godt nok som skribent, ikke mindst - og heldigvis - her i SSI, men det' jo ikke helt det samme og bla bla bla... I'm sick of this now, let's move on!

Anyway, jeg nævnte jo, at der ikke sker så meget mht. danske filmzines, så jeg vil lige rette opmærksomheden mod

Indvolde:

Editorial & info	side 2
Historisk Fanzine-træf	5
Nyheder der forlængst er gået i forrådnelse	7
Gotiske Horror Film:	11
Reviews	13
Splatterfilm for Begyndere	33
Komiks-sektion:	
Richard Corben - Sex og Vold	38
Tegneseriehelte på Celluid: Vampirella + Blade	46
Nyheder: Jærven, Lovens Vogtere	52
Musiksektion: Gutter Island + nye LP'er	53
Inferno - update	57
Zine-revs	59
Novelle: "Mareidtet" af Metin Vardar	64
The Exorcist - dir's cut	71
Bagsiderod - rod!	75
Bagsiden:	på bagsiden!!

Forsiden: Tura Satana i Easter, Pussycat, Kill! Kill!
Bagsiden: Frank Brahe kører med klatten i Århus Stiftstidende (19. Juli '99) i anledning af det første nummer af Mondo Franko.

evig død over Korsør!

et zine, der ikke er et dissideret filmzine, men alligevel så absolut fortjener at blive nævnt, nemlig Drink 'n' Drive. Bladet er et garage-/punkrock-zine, og tidligere handlede det udelukkende om musik, men nu har de to redaktører, Michael og Thomas, tilegnet en tredjedel af pladsen til fæle film i det seneste nr. 4 (se revet på zinesiderne), og layoutet? Holy fuck, BiB lignede sgu Lademann's leksikon til sammenligning! Da jeg sendte et ex til Frank byrede han totalt ud og konstaterede: "det' jo sår man ska love fanzine!!" Se zine-rev-siderne for en længere omtale.

What else can I entertain ya with? Hm, oh yeah, udover at MF er gået ind, så er Danmarks fanzine-flagskib, Moshable, osse gået ind efter 13 år! Moshable ble' jo startet af en af de "kendte" skribenter her på vores lille alternative film-scene, nemlig Simon N. (sammen med Lars Krogh of Bad Afro fame), og i årenes løb har Simon altid gjort en dyd ud af at snige lange artikler om film i mellem punk og garage-rock materialet. I Abs #4 ku man læse Simons rev. af Stacey, der er instrueret af Andy Sidaris, men allerede til Moshable #15 skrev Simon en tresiders artikel om Sidaris og hans film, deriblandt Stacey. Her i Stay Sick! lægges der jo ikke skjul på, at vi er fanatiske fans af de film, som vi skriver om (Knud Odde fra Sods sagde engang i et radiointerview, at det med at være fan af noget, faktisk er den eneste rigtige måde at forholde sig til noget på, som han sagde; så får man levet tingene ud i nogle ekstreme og ka se, hva det virkelig er for noget), og herfra SSI-hovedkvarteret gir redaktøren tomlen

3, men desværre havde Franks kone og datter fået influenza og lå med 47 i feber, så det blev der ikke noget af. Jack og Henrik were on their own in foreign territory!! Manden fra Sothen havde dog udstyret Jack J med en detaljeret beskrivelse af ruten til Slagtehallen, bl.a. forbi tegneseriestrukturen Komix (hmm, i 80'erne abonnerede undertegnede på en masse blade fra netop "Komix", men om det var den Arhusianske eller den i Odense, kan jeg sgu ikke huske), og efter et kvarters gangart, fandt vi Slagtehallen, eller i alt fandt et skilt, der bebudede, at man skulle gennem en smal gyde og ind i en baggård for at komme derind. Men inde i baggården kunne vi sgu ikke se nogen Slagtehal, og da vi spurgte nogen af naboen, viste de heller ikke noget om det, de havde rent faktisk aldrig hørt om noget, der hed Slagtehal 3!!!

Men den var der naturligvis; ned ad en trappe og ind i en kælder. Indenfor blev vi mødt af Nils Markvardsen (Absurd's spaghettivestren-ekspert), Jesper Moersch (old-timer zombiefanatikkere fra Inferno's tidligste dage, Ultimo Mondo Franko og nu Absurd) og Kenneth Eriksen selv. Nils, der arbejder med noget IBM-et-eller-andet, havde jeg forestillet mig som en lille splejs med sådan... ehh, den slags tøj som man kunne forestille sig, IBM-folk går i. Og Jesper, der har sin gang på en avis, tænkte jeg nok osse så ud som en avis-/forretningsmandstype. Well, ya live and learn. Begge så ud til at ha hørt nogle af de samme punkrockbands som undertegnede. Kenneth så ud som en slik skolelærer gone multimillionær-onlineshop-indehaver, og fælles for Jesper og Kenneth var, at de var skidefilmen. Når jeg ikke nævner Nils, er det, fordi han kendte jeg godt i forvejen på et tlf-kammeratskabsplan og vidste, at han var en guttermand osse (sendte sgu SSI-redaktøren et par sjældne film, da jeg nævnte for Nils, at jeg måtte hoste op med nogen gry, fordi et frimærke var faldet af et brev, han havde sendt mig. Sådan!!)

Senere kom der flere til; Martin Weinreich, som nævnt Slagtehal 3-mand og osse Absurd-skribent og har haft gang i alternativt filmproduktion i årevis, Ole Strandorf (Absurd og små film), Lars von Hegnet (Bloody Darlings), Mads Jensen (tidligere BD, MF og Abs og megasamler), Kristoffer Ovesen (Uncut-skribent), Caspar Vang (Uncut-redaktør), senere på aftenen dukkede Simon N. op (BD, Abs, Banned in Britain, Black, Inferno, Stay Sick!, hans eget Moshable og sikkert flere!!) og Inferno's Torben Simonsen dukkede frem fra fortiden, men gik igen, før der næsten var nogen, der så ham. Bo Gorzelak (tidligere Absurd-skribent) skulle have været der, men kunne alligevel ikke, og Frank Brahe, der havde nævnt, at hvis familien fik det bedre, ville han lige hilse på, dukkede heller ikke op, da han selv osse var blevet syg. Tilstede var også Kristoffer Gansing (Absurd) fra det gamle Øst-Danmark (Skåne).

So what happened? Det første lange stykke tid gik med film- og filmrelateret snak. Det var lidt underligt at kunne fortsætte samtalen, man havde haft med folk i telefonen, her ansigt til ansigt, og det føltes lige så naturligt, som når Jack Nance går hen mod døren i Eraserhead og kommer ud på den anden side en brøkdæl af et sekund senere, og i virkeligheden er der syv år imellem de to optagelser. Og i Slagtehallen var det det samme, selv om det var første gang, man så hinanden!! Personligt er jeg jo en kløvn til navne på folk, jeg møder. Selv folk, jeg har gået på kursus med elli, kan jeg ikke huske navnene på, med mindre jeg gør noget ud af at huske dem (hvilket jeg slet og ret ofte ikke gider), men her var der ingen problemer med at huske, hvem 12 andre mennesker, jeg aldrig havde set før, var (ok, jeg havde set Von Hegnet på tv og Henrik har haft et par billeder på sin internetside, men alligevel).

Efterhånden som eftermiddagen skred frem, og de våde varer gled ned, for nogle mere end for andre, så nærmede tids-punktet sig, hvor Lars skulle holde sin lille tale om den trailer, han ville fremvise. En trailer til en film om den aldrende herr Obel, der distribuerede en masse film i Danmark, bl.a. spaghettier, i videoguldalderen i de tidlige 80'ere. En film, som Lars har været de sidste 100 år om at få færdig, og som (tilsyneladende) stadig lader vente længe på sig. Derefter var planen, at vi skulle se filmen The Ineffable Truth about Demons, men allerede her var der ændringer i programmet: Kenneth havde simpelthen glemt filmen!! Nå, straks var der fremskaffet en anden (hvilken husker jeg ikke) og så var det jo meget godt...

yeah, well, det vil sige... Lars gik så i gang med sin intro, som slet ikke blev nogen intro til traileren eller nogen omtale af filmen overhovedet, næsten i stedet gik fritidspædagogen i gang med at referere hele det danske undergroundsfilmmiljøes historie, lige fra de tidlige dage i slut-80'erne med Two-Zone-bladet, der senere blev til Inferno, og omtaler af alle dem, der var med dengang og er det nu. Nærmest en udvidet udgave af min egen historiegennemgang af Inferno i SSI #1. Det varede sin tid, indimellem kom de forskellige med tilråb og kommentarer, Jesper rakte pænt hånden op og spurgte om han måtte gå på wc, og det hele var skiide hyggeligt.

Så skulle vi så... nej, lad mig i øvrigt lige gøre opmærksom på, at Slagtehal 3-filmklubben ikke er een eller anden aftenskole eller ungdomsskoles bud på en filmklub, med pænt malede vægge og gode, nye dyre stole. Næse, gamle grimme vægge, gamle stole, der forlængst har set bedre dage og en rigtig god undergroundsatmosfære, det er, hvad Slagtehal 3 byder på. Og hurra for det. Men vi skulle altså så til at se Lars' trailer; Weinreich gik ind bag ved og tændte for anlægget, filmen kom på... uden lyd! "Då ska li' spol' tilbage åå skru' op for lyden," råbte Lars... så gik der et øjeblik... filmen kørte igen... stadig ingen lyd... 45 min. senere... stadig ingen lyd!! Martin og de andre prøvede både det ene og det andet, men ingenting hjalp det... Der kom aldrig nogen lyd den eftermiddag i Slagtehal 3. Så gik vi alle sammen ind i baren, hvor der hænger et fjernsynsapparat oppe i loftet og der stod vi så hele bundtet og så Lars' trailer... ja, det vil sige... nu var der jo blevet spolet i båndet, og båndet var tilsyneladende Von H's redigeringsbånd, så der var 117 halvferdige versioner af traileren på. Jeg har ingen anelse om, hvor mange "falske" trailere vi måtte igennem, før vi nåede til den rigtige, der så varede "hele" fem minutter. Men go' det var den, og ifølge Lars selv, så er den bedre, end filmen bliver, faktisk blir filmen ret kedelig, altså ifølge Von H - eftersom Lars mest bare har lavet den for sin egen skyld. Nå, da der ikke kom nogen film, så begyndte filmsnakken igen og et par af os kastede os over Slagtehallens filmager; "nej, de har den og den og har du set..." Jesper viste mig, at de havde Peder Pedersens gamle zombiefilm Vågn Op, og da jeg aldrig havde set den, smækkede vi den på fjernsynet og den vakte stor begejstring. Det samme gjorde Ketchupmanden bl.a. med Lars Jensen (aka Drakularz aka Ron L. Harold), der osse blev et hit den eftermiddag i Arhus. Der blev osse set et trailerbånd, Sex and Violence hed det vist.

Senere var der så filmquiz med diverse svære Q&A's og den overlegne vinder blev Mads Jensen, der kun manglede et svar fra at svare 100% korrekt. Præmie: stor, gammel dansk Salo-plakat og der var vist osse et par mindre, så vidt jeg husker. Derefter: mere øl, kaffe, popcorn og filmsnak. Der blev osse taget nogen billeder, den eneste, der havde tænkt på et kamera, var undertegnede og jeg vil, naturligvis, egentligt have spredt diverse mugshots rundt omkring denne lille gennemgang af eventen, men de er ikke blevet klar, så i må vente til næste gang. Sorry.

Hen på aftenen skulle der så spises og vi drog af sted mod et pizzeria (naturligvis, når man tænker på alle de italo-filmfanatikere, der var i gruppen). Først blev det dog lige til et par gruppefotos uden for i baggården (vel egentligt meget passende sted for sådan en samling undergroundsfilmblads-udgivere/-skribenter!!). Vi fik aldrig taget det "redaktørbillede" jeg omtalte, but that's how it goes sometimes!

Senere på pizzariaet ville Kristoffer Gansing have tjeneren til at spille en italiensk CD med noget Terence Hill musik som han havde købt samme eftermiddag, men da tjeneren havde kikket lidt på coveret, fik Kristoffer den tilbage med besked om, at den ikke var italiensk! Problemet var, at teksten på CD-heftet STOD PÅ ENGELSK!!! Og så kunne den altså tilsyneladende ikke være italiensk!! Nå, men ud over dette, så gik middagen ganske udemærket, osse selvom der var en

kendt redaktør, der fik nævnt, at han mente Night of the Living Dead er noget kedeligt noget!!!

Du er vel træt af at høre mig berette, at vi snakkede film hele tiden??!

Bagefter gik turen tilbage til Slagtehallen, og efter en halvtimes tid var det blevet tid til, at Henrik og jeg kom af sted til vores tog. Nogle af de andre tog osse hjem kort efter, og der var nogen, der blev ved til den lyse morgen. Alt i alt en herlig eftermiddag og aften i godt selskab.

Togturen hjem: Behøver jeg at nævne, at Henrik og jeg snakkede film hele turen - i øvrigt til stor gene for et emsligt fruentimmer, der mente, at stillekuper skal være LYDLøse områder!! Den gamle SSI-mand fik dog rettet op på misforståelsen.

Never Shall We Meet Again: På turen derover var Henrik og jeg begge enige om, at dette nok ville blive det eneste arrangement af sin slags nogensinde, men jeg tror nok, at vil alle sammen var opsat på at gøre noget lignende igen. Måske om et års tid. Og måske i Odense eller Kbh.

Til sidst tak til hele bundtet for et herligt møde, som aviserne ikke skrev om, tv-nyhederne ikke omtalte og som Sight & Sound næppe vil bruge spaltepads på, men som var gjort af det stof, som legender er skabt af... ehh, well, sjovt var det i hvert fald. (Jack)

[*] "Oversat" til vestlige skrifttegn: "Har I vundet hunde hørt om det store fanzine-møde i Slagtehal 3??? Ahh... ved profetens skæg, hvor vidunderligt!!!"

Nyheder

(grønne af mug)

Day of the Dead update

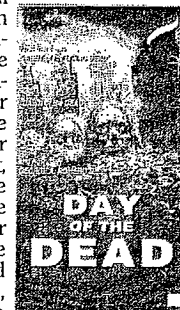
I sidste nummer skrev jeg en længere cut vs. uncut anmeldelse af den danske udgave af Day of the Dead, men som om al Salut Videos rod med det stjålne City of the Living Dead-cover, den dårlige omslagstekst og den uheldige billedkvalitet ikke skulle være nok, så - tro det eller la vær - er der nu dukket endnu mere rod op omkring udgivelsen. Under en samtale med Henrik Larsen, kom han ind på den Day of the Dead-trailer, der er sidst på båndet!!! "Hva'ba" ytrede undertegnede bagavet Henrik forklarede, at der ca. et minut inde på

This issue is dedicated to Joey Ramone who passed away untimely on Sunday, April 15, 2001. A few years ago another member of The Ramones (I forget who) said on MTV that every fourth American band was inspired by The Ramones. Yeah, I believe that too. When Joey was knifed one time the first thing he said when he woke up in hospital was "did I finish the recordings?" Joey had cancer.

båndet, efter selve filmen er slut, er en trailer for film. Efter samtalen var forbi, checkede jeg naturligvis mit eget bånd for denne spøgelses-trailer, men selv om jeg fast-forwardede resten af båndet, så kom der sgutte nogen trailer frem!! Henrik sendte mig straks hans version, og gangske rigtigt; ca. et minuts penge efter filmen er slut, kommer der en Day of the Dead-trailer frem!! Den varer vel ca. et minut og hvorfor den findes på det ene bånd, men ikke på det andet er et mysterium. Begge covers er ens, så man kan altså ikke gå efter trailerudgaven, men må bare håbe på det bedste. For at gøre det endnu mere underligt, så opdagede jeg noget som Henrik selv ikke havde bemærket, nemlig at efter traileren er slut, så er der 4-5 min. med sort, og derefter er der sgu noget fra en dansk manga-udgivelse!!! Bare sån et minut eller to og midt i det hele bliver der redigere i det - spolet frem og tilbage!!! Totally weird!!

Mere Day of the Dead weirdness...

Heine Sørensen (redaktør af Svinehunden, der aldrig udkom) fortalte mig forleden, at han havde købt en ny remastered, digitaliseret udgave af Day of the Dead på hollandsk video. Udgaven skulle være en ultimativ udgivelse, men da Heine kom hjem og checkede den efter opdagede han til sin gru at filmen var gennemcensureret!! Ikke bare de splattede voldsscener var borte, næse også dialogen var censureret; i stedet for bandeord var der dubbede andre mindre ekstreme udtryk ind. For faks sake, det er helt ubegribeligt, hvem der er ansvarlig for denne filmvoldtægt. Jeg mener, hvis ikke man bryder sig om blodige seksvenser og stygge eder, så burde man måske overveje at udgive noget andet end ZOMBIEFILM!!! Også i butikken, hvor Heine købte båndet var man uforstående overfor forbrøddelsen, der jo i sig selv er noget af et mysterium, ikke mindst da båndet som sagt kommer fra Holland, hvor alting ellers er uncut, inkl. de tidligere udgaver af Day of the Dead!!!

I Horror-Film På Dansk TV - Indeks #1 skrev jeg, at danske tv-stationer ikke gad at køre filmkavalkader ligesom udenlandske stationer, men i det seneste års tid er TV2 faktisk begyndt på det. Sidste år kørte de en Russ Meyer-kavalkade, bla viste man Faster, Pussycat, Kill! Kill!, og her i påsken blev det til en Hongkong-filmkavalkade (se nedenfor) på TV2 - Zulu. Godt gået TV2!!

Hongkong-galore på Zulu

Da DR i '93 viste Saviour of the Soul aka Sølvraeven slippede Inferno forståeligt nok totalt ud; Hongkong-film var et totalt ukendt fænomen for et vestligt tv-publikum (well, i hvert fald i Danmark!! I England var man hurtig til at vise den ene Hongkong-film efter den anden!!) og er det stort set også stadigvæk. Og selv om vi filmfreaks ofte går og bilder os selv ind, at almindelige mennesker er bekendte med de filmgenrer, vi ynder, så skyder vi nok os selv blår i øjnene nogen gange; under et bif-besøg for nyligt, hvor der blev vist en trailer til... ehh... what's its face??? Knaelende Drage, Hoppende Tiger (eller noget i den stil) ku undertegnede hører folk, der grinede ad den kinesiske tale, sarkastisk sagde: "Dén må du ind og se" og en eller

anden fiselette gentog flere gange "Chow Yun FAT", som om det var det morsomste i verden, at Hongkongs cooleste skuespiller hedder Fat til fornavn! Som Søren Bruun siger: "Jeg græmmes"! Men her i Påsken var TV2 altså så ekstremt flinke at vise hele fire Hongkong-film plus to dokumentarfilm om Bruce Lee. Filmene blev vist på Zulu og var **Beast Cops**, en totalt feddert med Michael Wong, den mindst lisså fede **Executioners (aka Heroic Trio 2: Executioners)**, med Michelle Khan, Anita Mui + Maggie Cheung (dvs. tre gange yum yum), John Woos første film, **Young Dragons**, som undertegnede ikke havde ret megen tiltro til, eftersom Woo-karatefilmen **The Hand of Death** er så ekstremt kedelig, men der sku vise sig at **Young Dragons** var totalt fed - bedre end nogen Jackie Chan-karatefilm, jeg har set!! Den fjerde film var **Last Hurray for Chivalry**, også af John Woo. Alle fire film blev vist i fuld letterbox og i deres originale Kantonisk-sprogede versioner, på nær **Young Dragons**, der blev vist i en Mandarinsproget udgave. Jeg har ingen anelse om hvorfor **Young Dragons** var på Mandarin, men det gør heller ikke noget. Hovedsagen er, at de ikke blev vist i gyselige engelsk dubbede og forkortede versioner, ligesom DR altid bringer deres Hongkong-film ill! Og for at det ikke skal være løwn, så bragte TV-DK1 om fredagen i Påsken og de efterfølgende fredage også en stak Hongkong-film, nemlig tre film i en kavalkade, som de kaldte for en Jackie Chan-kavalkade, nemlig **The Young Master aka Den Gyldne Drage**, **The Big Brawl** (ka ikke huske den danske titel) og **Winners and Sinners aka Five Lucky Stars/Fem Flade Øretæver**. At **Winners and Sinners** så slet ikke er en rigtig Jackie Chan-film (han har kun en camero i filmen) tog de tilsyneladende ikke så tunget på TV-DK - eller osse vidste de ikke rigtigt, hvad det var, de viste!! Det er derimod **Samo Hung, Yuen Biao** og deres andre bævede venner, bl.a. **Richard Ng** (der ellers næsten altid spiller meget usympatiske skurke), der er hovedpersonerne. Modsat filmene på Zulu, så bragte TV-DK dem ikke overraskende i de værste tænkelige versioner overhovedet: dubbed til engelsk, full-screen og med slutteksterne klippet væk!! **Fuuuccckkkk you, stoopid cunts si'r** vi her på **Stay Sick!** til TV-Danmark!! (NB: **Winners and Sinners** er i øvrigt forgangsfilm til **My Lucky Stars**, som blev omtalt i SS! #1). TV2 Zulu er forresten osse lige begyndt at genudsende serien **Martial Law aka Karate Cop** med **Samo Hung** om Søndagen.

Billige videoudgivelser:

Her er en mindre liste over nogle af de interessante ting, du kan investere i, når du alligevel står nede i den lokale videosnask og ærgrer dig over,

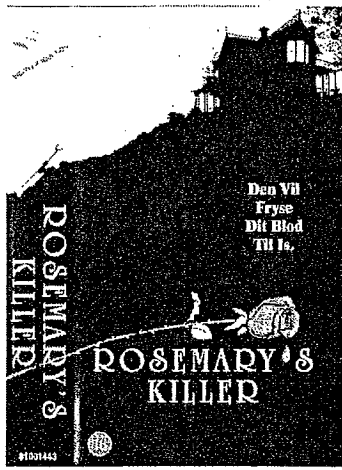
at de ikke har de samme fede film som Kenneth har i sin Absurd-online shop!! Nogle af filmene, der er nævnt, er fra On-Air Video, der har været så gode at udsende/genudsende en håndfuld horrorfilm og tak for det til On-Air. Nogle af filmene er udsendt i meget billige papkassette-udgaver til 10-20 kr. per stk. Endvidere er der udsendt en **Stephen King-papkasse-tre-filmspakke** til 100 kr. (så vidt jeg husker). Den mest interessante af filmene er **George A. Romero's Creepshow**, der er nævnt nedenfor.

Raising Hell in all its Full Gory Gloriousness

Nogle af On-Airs billige videoudgivelser er lettere uheldige (se længere nede), men en udgivelse, som de skal ha ros for er genudgivelsen af **Hellbound: Hellraiser 2**. Sidst den blev udgivet kom den fra Pathe og som du naturligvis kan huske, så skrev **Inferno #3**, at det var en gennemcensureret R-rated version, der var 5 minutter kortere end den unratede udgave. Well, nu er der grund til at glædes i de små hjem; On-Airs version er nemlig fuldstændig udkippet, så nu kan vi endelig se alle de blodige sekvenser, som vi indtil nu er blevet "skånet" for (nå, ja eller i alt fald dem, der ikke har anskaffet sig den på udenlandst video eller DVD). At filmen i sig selv så ikke er nær så god som etteren er så en anden sag, men nu hvor alle de blodige scener er tilbage hvor de hører til, så er det en mindre detalje man nemmere kan distract from!! Helt godt er det dog ikke, da On-Air ikke har gidet gøre sig den ulejlighed, at bringe filmen i letterbox. Ret underligt når man ser, hvad de godt kan finde ud af at udgive i det korrekte format, bla de to ret ringe **Halloween 4** og **5** film!! Men blodsygdelserne er der, og det ska On-Air ha ros for. Coveret er i øvrigt ret godt.

Dejlig Stalker-tilbagekomst

Endnu en kærkommen genudgivelse er **The Prowler**. Filmen er en typisk stalk & slash'er, ikke at dette ellers er nogen uting, men **The Prowler** hæver sig over mængden ved at have sublime FX af **Tom Savini** - den er totalt splattet og har det fedeste head-shot nogensinde!! Også en kniv-gennem-hoved-scene gør sig specielt godt!! Da **Stay Sick's** samlede redaktion fandt kassetten under et videobutikangreb en sen eftermiddag, var den nær blevet kastet tilbage i kassen, eftersom **The Prowler** i Danmark er blevet belemret med den "danske" titel **Rosemary's Killer**, og det deraf er nemt at tro, det drejer sig om en slatner **Rosemary's Baby**-sequel. Så overraskelsen var stor, da det viste sig at være **The**

Prowler. **Frank Brahe** har i øvrigt anmeldt den gamle udgave i et nummer af **Bloody Darlings** (ka ikke huske hvilket nr.), hvor han bl.a. skriver, at den er svær at finde. Well, her er den så heldigvis igen og selv om man skulle ha den gamle, så er billedkvaliteten i den nye tilsyneladende bedre, da jeg har fået oplyst (af **Uncut's** Ovesen - og tak for det), at den gamle var ret mørk i det. Den nye har et lyst billede, hvor de dejlige splatterscener nemt kan ses. Den er uncut, men desværre også full-screen. Ude på DVD Video Productions.

Creepshow

George A. Romero-film er jo ikke det, vi er mest forvænt med i DK, men fornyeligt er der kommet tre af hans film, den bedste af de tre er **Day of the Dead**, som blev omtalt i detaljer i sidste nummer. De to andre er knap så gode (en underdrivelse af de større), nemlig: **Argento/Romero-coproduktionen Two Evil Eyes** (se længere nede) og **Creepshow**. Begge film er episodefilm, **Two Evil Eyes** er delt op i to dele, hvor **Dario Argento** instruerede tog sig af den ene og **Romero** af den anden. **Creepshow** er inspireret af tegneserieselskabet **E.C. Comics**, der i 50'erne lavede de bedste gysertegneserier overhovedet og som stadig holder. Historierne fra de blade er tit blevet filmatiseret, både som spillefilm og som tv-serier. Desværre blir de ofte totalt flade i forhold til de oprindelige tegneserieblade. **Creepshow** er inspireret af disse, men ikke en direkte filmatisering af dem: Selv om filmen langtfra er en af **Romeros** bedste, så er den dog ifølge **Stay Sick!** magazine bedre end mange horrorfans vil gøre den til. **Mondo Frankos** redaktør kan simpelthen ikke lide den, ja man fatter det jo ikke!! Den klart svageste episode er den, hvor **Stephen King** spiller en eller anden idiot, der bor i et hus langt fra alfarvej og en dag finder en meteor. Hold da kæft hvor er han ringe som skuespiller!! Filmen er uncut, full-screen og udsendt i papkassette. On-Air har udsendt filmen som del af deres **Stephen King-serie**, og de har ændret titlen til **Stephen Kings Creepshow**. På bagside-coveret har de endda den frækhed, at skrive, at "**Stephen Kings Creepshow**" er originaltitlen; og nej, On-Air-paphoveder, det er det ikke!! "**Creepshow**" er originaltitlen. Hmm, men måske er jeg for grov overfor On-Air, de nævner jo i reglen slet ikke noget med filmens originaltitel, men skriver derimod "original titel" hvilket i stedet betyder en titel, der er originalt fundet

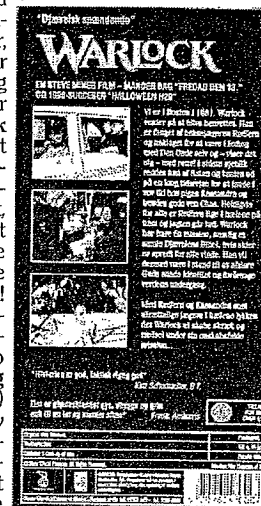

på!! Men sådan er der jo så meget. **Creepshow 2** er også ude på DK-video, men hvis du vil ha den, så lad være med at betale al for meget. Du blir bare skuffet, if ya catch my drift!!

En anden af de **Stephen King**-film, som **On-Air** har udsendt, og som både kan købes løst og i 4-filmspakken, er **Children of the Corn**, men desværre er det den gamle klippede udgave, de har udsendt. Der skulle efter sigende være et blodige mord i en garage i den uklippede version. Denne skulle dog være ekstremt svær at opdrive.

Warlock sure, but which warlock??

Blandt de billige, genudsendte film i papkassetter er også **Warlock**, der snart har været vist mange gange på dansk tv - ikke at det gør noget, filmen er med **Richard E. Grant** (der osse var med i den fantastiske, engelske cultfilm **Witnail & I aka En Weekend på Landet**) og er ret god, og nu kan man altså så få sin egen købevideo med omslag og billeder fra filmen. Snydt igen! On-Air, der har udsendt den, har nemlig nosset godt og grundigt i det; i stedet for at vise billeder fra **Warlock** har man nemlig i stedet smækket billeder fra **Warlock 2** på bagsiden af kassetten!! Sådan noget lort, men i det mindste er det billeder fra en film i samme serie, og ikke som i sidste nummer, hvor **Stay Sick!** magazine beskrev hvorledes **Salut Video** havde ty stjålet coveret fra **Lucio Fulcis City of the Living Dead (aka Gates of Hell)** på kassetten til deres **Day of the Dead**!! Danske videosekaber udgiver tilsyneladende kun film for at tjene penge; med så ringe bearbejdede produkter kan det umuligt være, fordi de brænder for at have med filmkultur at gøre!! Og de udviser desuden også ualmindelig stor arrogance overfor horrorfilmfans; attituden er vel, at de ikke regner med, at der findes nogen danske filmfans, der er agtpagivende nok til at kunne skelne det ene zombie-cover med det andet!!

Argento/Romero shock

Dario Argento og **George A. Romero's Two Evil Eyes** aka **Chok på Chok** er også blevet genudsendt på dansk video, men ak, endnu en gang en omgang uforlyndet lort! Desværre har **Scanbox**, der har udsendt den denne gang, brugt det samme print som **ABC Collection**, der sidst udsendte rullen på det danske marked, og den er derfor stadig lige klippet. Ligesom med On-Air, der har udsendt **Warlock** med forkerte coverbilleder og en censureret udgave af **Children of the Corn**, så lader det heller ikke til at **Scanbox** bekymrer

sig i synderlig grad om at udgive deres film i ordentlige udgaver, og det virker groteskt latterligt at Scanbox på coveret skriver: "Sprøjtende blod fra overskåmne puls-årer. Afrevne lemmer. Lig med masser af liv i. Død, vold og lemlestelse. Horror, gru og skræk" og kalder filmen for en gys og splatterfilm, når man så samtidig udgiver en udgave hvor vi netop IKKE må få det sjove at se!! Filmen er i letterbox, men hvad hjælper det når der her er tale om en censureret lorte-version!! Coveret er til gengæld ret godt!

Existenz alligevel:

Det har tidligere i pressen været nævnt, at Cronenbergs seneste mesterværk, Existenz, ikke ville udkomme på video i Danmark, men kun på DVD.

Den er dog alligevel nu udkommet på video. Søfte-Frank har nævnt overfor SS!, at hans DVD var i full-screen, men den nye videoudgave er rent faktisk i letterbox. Så køb den straks. Ude på Egmont Film.

Maskernes Halvlumre Nætter

Man kan godt undre sig lidt over On-Airs udgivelsespolitik; de gad ikke gøre sig den ulejlighed at udsende Hellraiser 2 i letterbox, men deres to Halloween-sequels, Halloween 4 og Halloween 5, har de ingen problemer med at udsende i letterbox. SS! gir naturligvis tomlen op for at On-Air udgiver film i det rette format, men når det nu skal være, hvorfor så ikke gøre det med film af lidt bedre kvalitet end... well, Halloween 4 og 5??? De to film blev i øvrigt kort tid efter udgivelsen vist på TV2 - Zulu. Og som altid på den kanal, så blev slutteksterne klippet af. Idioter, sir vi herfra!

...Og hvor blev så Michelle Khan og de andre hongkongere af, hvis man ellers må være så fri at spørge??? Weeæælll, der var sgu ik' lige plads til Hongkongruller-sektionen this time round, men næste

gang... eller næste gang igen... or some other time...

Exterminating once again

The Exterminator er blevet genudsendt og hurra for det. Magen til fed Vietnam-vet-tar-hævn-film skal man lede længe efter. Den er totalt fed og der er edderperke skræmt op for splatteren i voldsscenerne. Allerede i starten ser man en fyr, der - i slowmotion - får skåret halsen halvejs over! Den har været udsendt på dansk video to gange før, først af ABCollection og senest af Kavan med et rædselsfuldt cover og med kopiskrivning, hvilket gjorde at billedet mistede farverne fra tid til anden, også selvom det var originalbåndet, man sad og så!! Den nye udgave er i øvrigt en Director's Cut-udgave, men om den er anderledes end den gamle udgave, og hvad der er anderledes, har jeg ingen anelse om. Jeg har endnu ikke fået set den (og sammenlignet m/ den gamle version). En ting, der i alt fald er anderledes, er at den nye udgave præsenteres i letterbox, så bravo til On-Air, som har udsendt den. Nyheden om The Exterminators genudgivelse har man i øvrigt kunne læse i snart et godt stykke tid på Absurds hjemmeside, men selv om herr redaktør Kenneth Eriksen tidligere har nævnt, at selv om det blad nu skriver om DVD-udgivelser, så vil man ikke glemme det gamle hårdt-provede og elskede VHS-format, så kan det undre én, at hjemmesiden kun omtaler DVD-udgaven og totalt overser videoen, der nok må siges at være af interesse for folk (som SS!), der kategorisk for-nægtter DVD-formatets eksistens! Samtidig undrer det også SS!-redaktionen, at Kenneth kun sælger DVD-udgaven fra Absurd-online og ikke har VHS'en??

Gotiske Horror-film

THE MONSTER

dir: Lloyd Bacon

De Forenede Stater, 1925

distro: vist på TNT/TCM (på Allehelgens Aften!)

cast: Lon Chaney, H.B. Warner, Louise Fazenda, Irene Rich, Jacqueline Logan, Henry B. Walthall, Claude Gillingwater, Andre Beranger

anmeldt af Jack J

Det var Halloween Eve og som altid på denne aften havde undertegnede redaktør plantet sig selv i lænestolen, tændt for pumpkin-lygterne og gjort sig klar til en række horrorfilm på flimmeren (bla. med for 45 kr. blandet guf). Tilbuddet i år på TNT var The Monster med The man of a thousand faces, Lon Chaney, og derefter efterfulgt af den allerbedste Dr. Jekyll and Mr. Hyde-filmatisering af dem alle, nemlig den totalt vanvittige no-holds-barred-udgave, der kom i 1932.

I en lille by ude på landet får en skrækelig monstermand en bil til at køre af vejen og ned i grøften. Monstermanden hiver af sted med ofret og da den lokale politimand, en gammel knark, ankommer til stedet dagen efter, ka hverken han eller de nysgerrige hitte ud af, hva der er sket på ulykkesstedet. En ung gut, der er i gang med at tage et korrespondancekursus som detektiv, finder et stk. papir fra det lokale sanatorium, og efter at ha rådført sig med sin Hvoden man blir detektiv-bog, deler han sit fund og sine observationer med den gamle gubbe-strømer. Men denne og de andre ler dog bare ad den stakkels ungersvend, idet de fortæller, at doktoren, der leder kolbøttefabrikken, er bortrejst og stedet er lukket. Så sker der en hel masse i en forretning og ungersvenden tar til en fest og bla. bla. bla... musikken i de første 15 min. er ganske og aldeles forfærdelig og midt i den løsslupne partyscene blev det for meget for undertegnede. Jeg tænkte "fååååå noget lort", og gik først ud og satte kaffe over og derefter på lokum. Da jeg kom tilbage og fik sat mig for at se resten, hvilket jeg brødt havde besluttet at gøre pga. Lon Chaney medvirken, så blev det faktisk meget bedre. Nu var den unge detektiv-gut plus et pigebarn, han er forgabt i og byens charlatan i flot kostym inde i sanatoriet, vist nok pga. at bilen var brudt sammen. Anyway, herfra ble' det som sagt meget bedre: Inde i den store bygning begynder de at se hænder, arme og underlige ansigter bevæge sig i skyggerne. En død mand dukker op og en stor kleppert dukker op og forsvinder igen. Så pludselig dukker en uhyggelig mand i slåbrok op, nemlig Lon Chaney. Han fortæller dem, at han er doktor et-eller-andet, og at han leder stedet, medens den første doktor et-eller-andet er bortrejst. Men i virkeligheden er han en sindssyg videnskabsmand, der søger at finde hemmeligheden med at overføre en sjæl til en anden krop. Så rører han ved den døde, der derefter vækkes til live, hvorefter han tilbyder dem at blive natten over. De er ikke meget for tilbudet,

men takker dog ja. Da ungersvenden spør, om de vil se han den næste morgen, svarer han, at ingen ved, om de vil leve så længe! De aner naturligvis uråd og forsøger at flygte, men fælden snapper og de blir lukket inde i et stort rum af en stor hvid klods (der er malet gylden for at ligne en negerarabermænd!). Resten af filmen er een lang klaustrofobisk forsøgen på at bryde ud og denne del af filmen er ganske atmosfærefyldt og visse steder rigtig flot filmet! I en scene ser vi, Lon Chaney komme gående ned af en lang stentrappe meget langsomt og der er mere atmosfære her end i samtlige Halloween-sequels. Filmen er fra 1925, men vi ser, måske for første gang i horrorfilm, flere ingredienser, der senere skulle blive fast inventar i mange film indenfor genren; nemlig den gale videnskabsmand og hans laboratorium. Jeg er sikker på, James Wale havde set The Monster, da han lavede Frankenstein. Jeg skal ikke afsløre mere af historien her, den er ret straight forward. Jeg må indrømme, det tog lidt tid at vende sig til den manglende dialog (filmen er som sagt fra 1925 og er dermed naturligvis en stumfilm. Den første "talkie", nemlig The Jazzsinger, kom først i 1927) og den uudholdelige musik i begyndelsen, men det er bagateller (men det vil nok være en go' idé, hvis du selv har noget uhyggemusik kørende på pladespilleren i stedet og så skrur ned for tv'et, i alt fald gennem de første 15 min.! Anyway, se den, næste gang den dukker op på TNT eller find en eller anden, der har optaget den. Ikke noget mesterværk, men bestemt værd at se, ikke mindst for Lon Chaney's præstation.

FRANKENSTEIN AND THE MONSTER FROM HELL

DK-titel: Frankenstein og Helvedes-uhytet
Instruktion: Terence Fisher
England - 1972
Længde: 90m32s
DK-distro: Walthers Video
Medvirkende: Peter Cushing, Shane Briant, Madeline Smith, David Prowse m.fl.
anmeldt af Henrik Larsen

Vi befinder os i det sædvanlige, ubestemmelige Hammer miljø, Centraleuropa ca. 1900. Den unge doktor Helder (Shane Briant) arresteres for ligrøveri og heksekunst, grebet på forsk gernerig bøjlet over et kadaver, mens han konsulterer et blodtilsølet eksemplar af baron Victor Franksteins samlede medicinske skrifter i pragtbind. Manden som angiver ham spilles i øvrigt af Patrick Troughton i en lille gæsteoptræden (Troughton kendes især fra den vidunderlige engelske børne-tv-serie Doctor Who). Trods protester

rorr-film

hjørnet eller er den for længst brudt ud i lys lue? Scenen er Peter Cushings højdepunkt i sagaen: "If I succeed this time... then every sacrifice has been worthwhile." Hans alt for store, feberskinnende øjne står ud fra det hærgede dødningsfejæs. Aldrig har Cushings kindben trådt så skarpt frem under huden, hans næse ligner et rovfuglenæb, manden er affillet som et gazelleskelet på savannen. Mennesket og rollen træder sammen i eet, fejlslagne projekter har gjort Frankenstein til krøbling, konens død har formørket Cushings hjerte. Præstationen, der er fyldt med selvreferencer til tidligere film i serien, er hans sidste af betydning for Hammer. En æra er forbi.

Den i dag så forfærdede Terence Fisher, pedantisk, diskret, hårdtarbejdende instruktør på studiets bedste film, falder i et sort hul og dør nogle år senere, nedslidt, alkoholiseret, glemt. Cushing fortsætter 14 år mere for skiftende studier og i undertiden ret bizarre roller, mest på rygmarven, selvom det bestemt bliver til gode præstationer undervejs.

Frankenstein and the Monster from Hell har været udsendt i mange forskellige versioner verden over. Ofte er de barske operationsscener censureret. Man bør især holde fingrene fra den amerikanske salgsvideoudgivelse, den er censureret og overført i EP-hastighed med elendig billedkvalitet til følge. Kvaliteten er lidt bedre på den aktuelle engelske salgsvideo fra Warner Home Video, som er komplet, bortset fra en kort scene i slutningen, hvor fængelsdirektøren får skåret halsen over. Det er måske til at leve med, hvis man vil se filmen her og nu. Ihærdige samlere henvises til de meget sjældne hollandske og danske videoudgivelser (på hhv. Standard Video og Walthers Video). Begge er fuldstændig udklippede, men desværre på anden vis utilfredsstillende: Det hollandske print er meget mørkt og med peridoevis indsettelse af videoselskabets logo, hvor det danske har bedre lys/kontrast, men ved en grov masterfejl er blevet udslyt med et besynderligt ekko i dialogsporet hele filmen igennem, hvilket irriterer stærkt. Endelig skal den japanske laserdisk efter sigende også være uklippet, men jeg har ikke kunnet fremskaffe en kopi til anmeldelse og det er jo også en temmelig obskur sag for almindelige dødelige. Filmen deler således skæbne med mange af Cushings andre hovedværker ved at være noget nær utilgængelig i komplet form og det er trist!

Intro til Review-sektionen omme på næste side

På næste side tar vi så endnu en gang fat på rev'sne (og la mig for nye læsere denne ene gang ...og denne ene gang only... lige forklare at "rev" er vosses slangterm her i de danske fanzines om alternative film for "anmeldelse." Ophavsmand: Lars von Hegnot for mange vintre siden i Bloody Darlings). Lissom sidste gang er der nogle af rev'sne, der er ang anglaisj.

Denne gang er de af Jens Kofoed-Pihl og er egentligt trykt elsewhere, men jeg syns, de var så gode, at de Jens tilbød mig dem, sagde jeg strax jadak. Der er osse det sidste genoptryksrev fra BiB #1 af Simon Nielsen, som jeg af fuck knows hvilken årsag glemte sidste gang. Anyway, enuff said, get readin'!!

SON OF DRACULA

Instrueret af Freddie Francis
USA, 1974

Udgivelse: ?

Anmelderkopiens spilletid: 90m46s.

medvirkende: Harry Nilsson, Ringo Starr, Freddie Jones, Dennis Price, Rosanna Lee m.fl.

anmeldt af Henrik Larsen

Dracula's slot, Transylvanien. Dracula, en korpu-lent, skaldet mand med et grotesk, griseagtigt ansigt, jages af en ondskabsfuld dværg og en anden, uset modstander, bevæbnet med fakler, krucifix og træsta-ge. Det er en ulige kamp og stakkels Dracula må snart bukke under. Netop som morderne har forladt slottet dukker hans ven, troldmanden Merlin (krid-hvid i huden, busket skæg og hår og ildædt kappe og keglehat) og en tjener op. De begræder vampyrkon-gens død, men trøster sig med at hans hustru som ligger i en tilstødende kiste er gravid - arvefølgen er sikret. Det er ca. på det tidspunkt, at seeren studser over hvem som spiller Merlin: Den enorme næse, det sympatiske, men dybt tåbelige ansigtsudtryk med et evigt fjollet grin, den amatøragtige fremførelse af replikkerne, kan det være... oh my God, it's Ringo Starr! Ja, ex-Beatle Ringo er ikke bare på rollelisten som Merlin, han står også som producent for dette bizarre værk, et hans mange - ærligt mente - forsøg fra perioden på at blive anerkendt som filmskuespil-ler. Bortset fra et vist naturligt anlæg for komik er hans evner i faget mildest talt begrænsede og det er vel et eller andet sted synd for manden, at han aldrig succesfuldt slap fri af sin rolle som klownen Ringo, men det hjælper jo altså ikke filmene. Med Son of Dracula havde han åbenbart fået den fikse idé at ville lave en horror-musical, for venneh og popstjer-nen Harry Nilsson spiller vampyrkongens søn, Count Downe (!). Nilsson har om muligt endnu mindre skuespiltalent end Ringo, men hans sange er faktisk ganske habile. Filmen er samtidig en hyldest til tidens populære horrorfilm fra Ham-mer og Amicus, for Ringo har lokket veteranerne Freddie Jones og Dennis Price til at spille henholdsvis Baron Frankenstein og Van Helsing - og som instruktør af hele redeligheden står Freddie Francis, for hvem dette i dag må være et usædvanligt fælt raslende skelet i skabet. Well, historien går ud på at Count Downe står for at skulle arve sin fars position som de fordømtes fyrste, men den stakkels knægt plag-es af sin halvt menneskelige natur, han forelsker sig i en smuk pige (Rosanna Lee) som er uopnåelig så længe han er vampyr, så Downe må undergå en farlig operation, der skal gøre ham til rigtigt menneske. Samti-dig pønser den onde Baron Franken-stein på at rydde ham af vejen og over-tage dæmontronen - det er derfor op til de gode kræfter, Merlin og Van Hel-sing, at sørge for at alt ender som det

Reviews

skal. Jeg magter ikke at gå ind i et nærmere hand-lingsreferat. Filmen er totalt elendig, men en glim-rende repræsentant for perioden - det kan næppe blive mere halvfjerdsragtigt. Fjollet opkog på gamle klassikere, blævrede popsange, hippiehår og filosofi, Ringo Starr. Enough said.

THE FRIGHTENERS

DK-title: The Frighteners

dir: Peter Jackson

DK-video info: tv-format

cast: Jeffrey Combs, Michael J. Fox, Trini Alvarado, John Astin og Peter Jackson selv (i ca. 2 sek. som en weirdo M. J. Fox støder ind i på gaden)
anmeldt af Jack J

For et par mdr. siden snakkede jeg med Frank Brahe om Peter Jacksons The Frighteners og manden betroede mig, at han kun havde kunnet klare at se, så vidt jeg husker, 20 minutter af filmen, simpelthen fordi det var noget makværk med Michael J. Fox! Meen, tænkte jeg, ka det være rigtigt, at Peter Jack-son, manden der har kreeret mesterværker såsom Bad Taste, Braindead og Heavenly Creatures, skulle være faldet så meget a' på den?? Så det var med spænding, at jeg satte mig med aftensmaden (fried rice w/ham, muschroom & egg) og smækkede The Frighteners på, og resultatet? Well, herr Brahe må tilsyneladende være på anaboliske steroider eller noget lignende vælt!!! The Frighteners er nemlig noget af det mest opfindsomme, originale og geniale jeg længe har set! Peter Jackson er lisså original som i de førnævnte film!! Historien handler om Frank Bannister (Fox), der er en slags ghostbuster-platten-slager, som tar rundt til hjemsogte huise og, for et mindre beløb, befrier beboerne for gengangernes tant og fjas. Ikke en svær opgave taget i betragtning, at han selv medbringer spøgelseerne! Men Bannister er dog ikke udelukkende fupnager, han kan rent

Ja tak, det ER forstået!!

Sidste gang anmeldte jeg filmen Queruak og undgik at nævne, at det er Video International, der har distribueret den i DK. I hobevis af venlige mennesker har gjort opmærksom på dette, og at det er derfor, at der står VI på det cover, der blev vist. Endvidere var det Sergio Martino, der havde instrueret under pseudonymet Martin Dolman. Tak til alle mine dejlige filmvenner, der med slet skjult morskab har gjort mig opmærksom på dette. (Jack J)

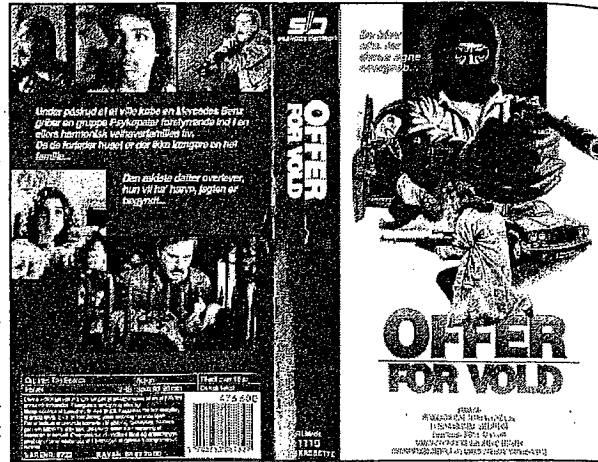
Reviews

faktisk se gejsterne; en evne han pådrog sig ved et automobiluheld fem år tidligere. Forretningen går udemærket, men pludselig (*spændingen stiger*) begynder der at dø folk rundt omkring, folk der har været i nærheden af Frank, og panserne begynder naturligvis og tro det Frank, der har en dårlig indflydelse på dem!! I virkeligheden er det Manden med Leen og hvodden bekæmper man ham?? Well, se filmen og find u' a'et!! I eri af rollerne finder vi vores gamle ven Herbert West fra Re-animator, her med Hitler-frisur som totalt excentrisk FBI-agent. Der osse et gammelt hus med en gammel sæk, der har indespærret sin datter, et serial-killer-spøgelse og meget mer! FX-effekterne er ret gode og jeg må - for li'e og knække Frank igen - indrømme at jeg ikke kedede mig eet eneste øjeblik gennem filmen; den er lidt af en genistreg. Jeg ved ikke, hvad der er i vandet i Søfteland, men eet eller andet må der sgu være!! Find den.

THE SEARCH

DK-titel: Offer for Vold
dir: John C. Desanzo
længde: 87 min. (kassetten siger 90 min.)
distro: Kavan/Scanbox
cast: "a bunch of people I've never heard of" (Vampira i Ed Wood)
rev af Jack J

Det var de latinsk klingende navne på kassetten, der fik mig til at investere alle de tolv kroner og halvtreds øre, som båndet kostede, i *The Search*. Den danske titel ville i alt fald ikke ha gjort det: "Offer for Vold" får mest af alt een til at tro, vi har med en eller anden typisk, kedelig socialrealistisk potboiler at gøre! Men det har vi heldigvis ikke. Næh, det her er såmænd en helt almindelig revenge flick - og så endda fra Spanien! Øh, ja det vil sige, jeg er ret sikker på, den er fra Spanien, men jeg kender faktisk intet til filmen eller dens skaber eller aktører, men der er en del spansk i filmen (og med "spansk" mener jeg ikke, mænd, der får den kørt af mellem et par kvindebryster, men derimod sproget!). En familie, mor, far, datter og søn, der er ret velhavende, lever i et stort hus med 2 biler. Datteren, filmens hovedperson, ser heavy metal på tv (ehh, billedet er ret dårligt, men det ligner Kiss!), hvilket faderen ikke bryder sig om; al den vold i teksterne er ikke godt for børnene. Lidet aner han (lyder flot, hval), at dagen efter kommer de til at møde den rigtige vold, da en bande på fire midaldrende (mer eller mindre) bøller kommer ind i huset. Og så ved man naturligvis godt, hva der så sker; datteren blir afledt og får befamlet sine gennemsniits-gajoler, faderen får tæsk og moderen, well, hun blir beordret til at gi' den ene af bøllerne et blæsearbejde!!! Det vil hun naturligvis ik', men de truer med, at de vil ondulere datteren og så går konen i gang. Dette får faderen til at angribe kanuten, der får blowjobbet, hvorefter de naturligvis dræber ham. Resten af filmen ka du naturligvis gætte dig

til. En bedre dansk titel, end den som videoselskabet så intelligent fandt på, kunne ha været: "En Pige ser Rødt", se så ville man ha vidst, hva type film, vi har med at gøre her! Efter hændelsen, går broderen i koma, moderen begår selvmord og datteren... well, hun gør, hva en datter må gøre! Yeps, smut fiends, herfra er vi i velkendt territorium; den overlevende, datteren, må ta affære, og det gør hun så. Resten gider jeg ikke genfortælle, men blot nævne, at *The Search* er ret underholdende. Og det faktum, at filmen er fra spanjolerlandet, gør i sig selv, at den blir interessant, for hvor tit sker det! Versionen på det danske bånd er dubbed til engelsk, men ellers har de ikke gjort meget ud af, at få den til at se amerikansk ud; slutteksterne er de oprindelige spanske, og flere gange blir der bandet på spansk. Skuespillet er ganske udemærket og der er en del ret blodige scener. Det tog mig præcis 2½ min. at gætte, hvem der senere i filmen kommer til at stå for overfaldet! Slutningen af den endelige kamp er i øvrigt ganske opfindsom, pigen gør nemlig brug af... well, næh nej, jeg røber det ikke! Tag selv og find *The Search* - den er ganske underholdende, sån på en klichéfylt og skidt måde, you know wha' ah mean!!

SANTA CLAUS CONQUERS THE MARTIANS

DK-titel: Da Julemanden Indtog Mars
dir: Nicholas (!) Webster
De Forenede Stater, 1964
længde: 81 min.
info: full-screen
distro: vist på DR2
review af Jack J

For et årstid eller halvandet siden, var der en gennemgang af film, der alle havde det fælles tema, at handle om mennesker, der tar til Mars... hmm, jeg

Reviews

tror faktisk, det var i "Troldspejlet" på DR1 med Jakob Stegelmann i forbindelse med den nye Mars-film med den danske skuespillerinde (sorry, men jeg bider ikke rigtigt heste i den slags store, nye Hollywood-produktioner). Anyway, en af Mars-filmene, som der var et ultra kort glimt fra, var *Santa Claus Conquers the Martians*, som blev omtalt som "den mest bizarre Mars-film nogensinde"!! Og logisk nok har jeg lige siden gerne villet se den, *jeg mener*; en film, der omtales som værende den mest bizarre af sin slags, hvorfor sku man ikke ønske at se den, *nej vell!!* Men jeg havde naturligvis osse med det samme slået mig til tals med, at jeg nok aldrig kom til at se den: Hvor tit bliver der vist gamle sprøde sci-fi film på dansk tv, og at man så oven i købet skulle håbe på, at en film af slagsen, der tilmed omhandler en skide julemand, der tar til Mars, at den nogensinde sku bli vist på dansk tv, ville være utopi at tro, ikke sandt, jo jo!! Well, wroong gringo!! *Santa Claus Conquers the Martians* blev nemlig vist på DR2 til jul her sidste år (2000), og jo, jeg måbede noget, da jeg så den omtalt i tv-programmet. Det var næsten for godt til, at det ku være sandt, og det var såmænd lige før, at det BLEV for godt til at kunne være sandt og i stedet ikke blev til noget! Sagen var nemlig den, at *Santa* var programsat til at blive vist om eftermiddagen, så vidt jeg husker, lillejuleaften. Men kort før den skulle vises, blev den taget af programmet igen. Stay Sick's - i kvindefavne populære - redaktør greb strax knoglen (den anden) og var parat til en gang skrigen og råben ad DR's udelige filmredaktører - men efter en 10 minutters tid med elevatormuzak, gad undertegnede ærlig talt ikke mere, sukkede og tænkte, at det jo osse havde lydt for godt til og vær' sandt! Men eftersom det her er et review af *Santa*, så tar det ikk' så megen hjernegymnastik hos den opmærksomme del af læserne at regne ud, at filmen altså ble' vist alligevel, nemlig flere dage efter jul' igen, jeg husker ikke præcis hvornår, men det var så længe efter jul, at jeg havde opgivet at håbe på, at den sku blive vist denne jul, og spanskulerede på, om den monstro sku komme næste år.

Hvorfor *Santa* blev udsat aner jeg ikke, men det faktum, at DR ikke alene havde udsat visningen, men også valgte at vise den sent om natten, ku få een til, at tro, at årsagen måske var, fordi nogen hos DR simpelthen blev bekymrede for, at *Santa* måske skulle være for bizar for de små poder, der ku forventes at sidde og se fjerner en lillejuleaftens-eftermiddag! Og hvis det så er tilfældet, var Da Julemanden Indtog Mars, som den hed på dansk, så så bizar, at de mindste ville blive så forfærdede, at de ville ligge søvnløse resten af julen? Well, read on og få svaret. I dette blads filmbibel, Michael Weldons *The Psychotronic Encyclopaedia* af Film, kan man læse, herr Weldon kalde filmen for "one of the worst movies of any kind ever made"!!! Og man sku næsten tro, at DR's

studieværtinde havde læst Weldons omtale, for hun omtalte den nemlig også som værende en af de værste film nogensinde!!

Handlingen: Amerikas børn sidder foran tv-skærmen i 1964 (og i Danmark er en ukendt kvinde ved og presse en uønsket bastard ud af enden, - et nødvendigt onde, da det var før abortens frigivelse! Og heldigvis for det, siger den uønskede bastard!!), og ser på en direkte sending fra Nordpolen, hvor tv-reporteren er taget hen for at interviewe selveste Julemanden og hans kone, mrs. Claus! Oppe på Mars sidder der osse nogen børn og ser tv, det selvsamme program såmænd. Hvodden det går an at opfange jordiske tv-signaler på Mars forklares ikke, men marsmænd kan jo så meget, så... Men de grønne marsbørn er ikke glade, og deres, ligeledes grønne, forældre er fortvivlede. Hvad kan de gøre, hvad er det som mangler og hvorfor er det det samme over hele Mars??? Det siger jo sig selv, at det er den glade amerikanske julestemning, som Mars' børn mangler, så børnenes far, der tilfældigvis er præsident på Mars, tar i et rumskib ned til Jorden for at kidnappe Julemanden, så han ka skabe noget julehygge på den grønne krigsplanet. Nede på Jorden kidnapper de osse lige nogen Jordbørn og fiser så ellers tilbage til Yankee øhh Mars(bar)!!

Historien er totalt tåbelig, der er ingen special effects bortset fra et rumskib, nogle lysende pærer (men så er de til gengæld også både grønne og røde - begge to!), og en mars-robot ser så primitiv ud, at den får Robby the Robot i *Forbidden Planet* og *The Invisible Boy* (fra 1956 og '57) til at se ud som hi-tech-robotter fra Stjernekrigen eller sån noget! Julemandens hjælpere spilles af dværge og Nordpolen ser mere ud som et Marslandskab end som Nordpolen. Pia Zabora spiller det ene af Marsbørnene, og der er vel ikke mere end en 20 skuespillere med i hele filmen. Den onde skurk ligner min gamle tysklærer og... well... det hele er ret underholdende! Når jeg siger "underholdende" så vil jeg gerne ha mig frabedt at modtage læserbreve fra folk, der brokker sig over de manglende biljagter, skudscener, motorsavsmord og død og vold. *Santa* er en psykotronisk film, og den slags kører ofte ved en anden omdrejningshastighed end alm. film, og mht *Santa*, så kører filmen nærmest i modsat retning og blir fantastisk simpelthen

DJANGO PÅ ITALIENSK

Helt utroligt var TV2 Zulu så gode at vise en italiensk spaghettiwestern, en *Django*-film endda, i den originale italienskprogede version i stedet for de sædvanlige engelsksynkroniserede udgaver. Filmen, det tredje sig om, var *Django Spara per Primo* (Django Skyder Først) fra 1967. Ud over den originale version, så fik spaghettiwesternfans (Hi Nils) den osse i det korrekte letterboxformat. Blandt de medvirkende var Glen Saxon, Nando Gazzolo og Fernando Sancho, og selvom *Django Spara...* ikke er nær så god som Sergio Corbuccis oprindelige *Django*-film, *Django* fra 1966 med Franco Nero, så var den ganske udemærket TV2 viser jo for det meste deres film to gange, så hold udkik efter den, hvis du missede den. Det eneste uheldige var, at TV2 viste den på Zulu i Påskeferien, og af een eller anden grund, så har de en forestilling om, at fordi Zulu skal appellere til en yngre seergruppe, så skal man lave gimmicks for at gøre det attraktivt for de unge heftige seere at se kanalen og derfor havde man sat et skilt i øverste venstre hjørne, hvor der stod noget i retning af "Påske med smæk i" (eller noget i den stil, you get the point)!!! Bravo TV2! I har hermed scoret førsteprisen for usædvanlig dum opførsel!!! Forhåbentligt blir *Django Spara...* vist på den rigtige TV2 kanal næste gang.

Reviews

fordi det hele er SA bizart! Og ikke mindst, når man tænker på, hvad der mon gik igennem hovederne på dem, der i 1964 lavede filmen (for slet ikke at snakke om, hva der gik gennem hovedet på kvinden, der i '64 sagde: "here's yer new home, bye-bye!!"). I filmen spilles der sangen "Hooray for Santa Claus," som i følge Psychotronic Encyclopaedia senere udkom på single, og sidst i filmen, efter end-credits, kører der - måske for første gang i USA - nærmest karaoke ned over skærmen, så man kan synge med. Fantastisk! Historien udkom også som tegneserieblad. Der var een eller anden, der nævnte for mig fornyeligt, at filmen findes på video et eller andet sted, måske det var Ovesen, der sagde det, men i alt fald så ka man, takket være DR2, nu få den i et godt tv-print med en god oversættelse. Så se om du ikke ka finde en eller anden, der har optaget den og få den overspillet. Som tidligere nævnt: een af de værste film, der er lavet ... og ret herlig!

EXTREME PREJUDICE

DK-titel: Den Beskidte Bande
dir: Walter Hill
De Forenede Stater, 1987
længde: 171 timer 15 min.
info: lxb
distro: vist på TV2
cast: Nick Nolte, Powers Boothe, Michael Ironside
anmeldelse af Jack J

Nick Nolte er landsbystyreren Jack i en lille hicktown (der sikkert er lisså stor som Aalborg eller Aarhus, men "lille" i US of All) i Texas nær grænsen til Mexiko. Hans største problem er narkobaronen Cash, der uheldigvis både er hans gamle skolekammerat og i øvrigt osse bor på den mexikanske side af floden, hvor Jack ikke ka nå ham. Endvidere bor han sammen med en mexikansk dulle, der tidligere var nævnte narkobaron/skolekammerats sengelegetøj, hvilket heller ikke gør livet nemmere for stakkels Jack. En bande af soldater, der egentligt er døde (uden det dog er en zombiefilm) kommer til lillebyen og planlægger et bankrøveri. Banden ledes i øvrigt an af vores gamle ven Michael Ironside fra een af yours truly's yndlings-Cronenberg-film; nemlig Scanners (det var ham, der var hovedperson-skannerens far). En stor del af første halvdel er opbygning til bankrøveriet, men der sker dog osse en hel del andet, bl.a. et shoot-out mellem på den ene side Jack og en gammel sherif og på den anden siden en hel bande narkosmuglere, der vil hævne, at Jack har dræbt anførerens brormand. Senere tar strømeren ned til Mexiko sammen med soldaterbanden for at få ram på narkohajen. Både førortaltale skyderi og resten af ildkampene er langt mere blodige, end man ellers er vandt til i denne type film, og hvor the story-line måske ka lyde som noget gammelkendt og genembrøvet, så skal man endelig ikke lade sig afskrække af dette; **Extreme Prejudice** er nemlig noget ud over det sædvanlige, ikke bare fordi der er kælet for de grafiske voldsscener, men også fordi personkarakteristikken er usædvanlig god, og selvom

filmen til syvende og sidst er historien, om den retskafne ener mod overmagten, så er det her ikke noget gylle, om een eller anden ligegyldig idiot, der mejer 50 skurke ned og ender med at få den svage og hjælpeløse sexdilling til slut, og i øvrigt fjerner al kriminalitet i USA. Selvom landsbystyreren er tuff og ka håndtere en gøb som en anden Billy the Kid, så er han osse en almindelig mand, dette kommer bl.a. til udtryk i en scene, hvor Cash tilbyder at købe ham, hvortil Jack svarer, at han godt kan købe manden Jack, men ikke den stilling, som han repræsenterer. **Extreme Prejudice** er særdeles voldelig af en alm. film at være, og for een gangs skyld, så er den danske titel, **Den Beskidte Bande**, faktisk bedre end originaltitlen. Jeg aner ikke om den distributør, der i sin tid ga' filmen dens danske titel gjorde det som en reference til Sam Pekinpahs **The Wild Bunch**, der på dansk hed **Den Vilde Bande**, eller om det var en tilfældighed, men det gjorde han som nok. Og velvalgt er det; **Den Beskidte Bande** er ikke et **Den Vilde Bande**-ripoff, men der er dog visse sammenfald, som foranlediger een til at tro, at Walter Hill nok havde set Pekinpahs mesterværk det endelige opgør foregår i Mexiko, og samme opgør er et overflødhedshorn af brutale skudscener. Jeg ka kun anbefale **Extreme Prejudice**; den er rigtig god, og selvom historien nemt ku ha faldet ned i den velkendte brønd med gammelkendte en-mand-mod-overmagt-klicheer, så gør den det ikke. Filmen er ude på dansk video, men jeg har ingen anelse om, om den er i lettrebox, ligesom den version, der blev vist på TV2, eller om den er i full-screen. Så hvis ikke du vil satse på, at video'en har hele billedet med, så find een eller anden, der har optaget den fra TV. Anyway, whatever you do; se den! (og sku nogen ha kendskab til video'ens kval og format, så gi endelig besked til SSI, så vi ka smække det i næste gang).

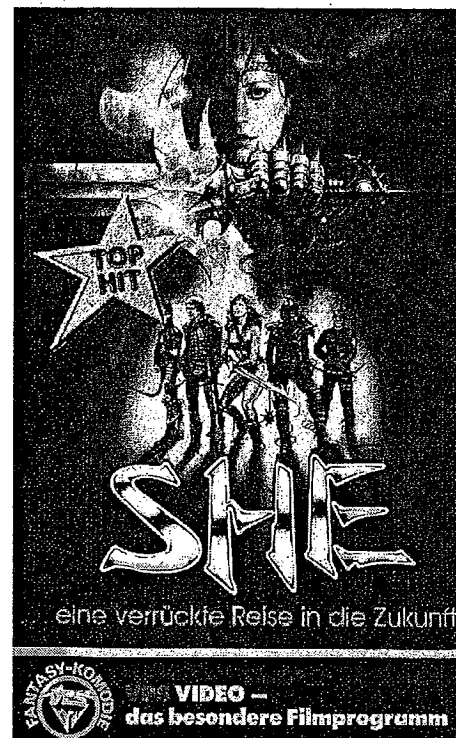
SHE ... EINE VERRÜCKTE REISE IN DIE ZUKUNFT

aka SHE
Instruktion: Avi Nescher
Italien, 1982
Tysk video: VPS Video
længde: 89m38s
Med bl.a. Sandahl Bergman, Gordon Mitchell, Quin Kessler, David Goss, Harrison Muller, Elena Wiedermann
anmeldt af Henrik Larsen

At samle på tyske videobånd er faktisk ikke så tosset som det umiddelbart lyder. Tysk synkronisering, ha, tænker læseren måske, hvordan kan nogen holde ud at høre på det? Tja, tyskerne kan. I know, mange samlere kan ikke tysk og så er fornøjelsen af film på dette sprog - uden undertekster - jo begrænset. Men ellers er synkroniseringer for så vidt til at leve med. Italienske og spanske film er jo oftes også

Reviews

synkroniseret, omend til engelsk. Næh, problemet ligger ikke i at sproget er tysk, men den bearbejdning af filmen som synkroniseringsprocessen medfører. Jeg har bemærket en forkærlighed blandt de tyske sprogkonsulenter for at tilsætte egne påfund og "forbedringer" til dialogen. De gamle tyske videoudgivelser er i øvrigt også næsten altid forkortede versioner. Dels i for & sluttetekster (igen det sproglige), dels i fil-

mens indhold. Tyskernes tålmodighed med lang, indviklet handling synes at være begrænset, for scener falder til højre og venstre. Et glimrende eksempel er **Der Hexentöter** von Blackmoor fra UFA. Denne tyske version af Franco's **The Bloody Judge** (1971) har masser af tortur og nøgenhed, men mangler store bidder af handlingen. Til og med var den originale slutning på filmen for tam for tyskerne - Jeffreys dør af hjertetilfælde i sin fangecelle, så de omredigerede den til at han i stedet bliver hængt og parteret på skafottet! En af de mest kuriose titler i min samling af gamle tyske lejekassetter er **SHE**. Genræmsigt er filmen et grænsetilfælde. Den placeres normalt i den postapokalyptiske lejr, men tilhører snarere sword & sorcery genren, introduceret af Conan the Barbarian samme år. Med 'rå' læderkostumer, barpattede chicks og power rock/heavy soundtrack - bl.a. af Motörhead, er **SHE** een lang våd heavy fantasi. Og ligesom de fleste heavy tekster skal man lede længe efter noget mere forvovet. Skal vi? Okay. Den brave helt Tom (David Goss) er med sin ven Dick (Harrison Muller) og søster Hari (Elena Wiedermann)

på rejse gennem et postapokalyptisk wasteland, da de overfalder af de onde, hesteriddende "Norks" - lad os kalde dem "norker" på dansk, en krigerbande anført af Hector (Gordon Mitchell). Hari bortføres og Tom og Dick har nu, i bedste D&D ånd, en QUEST: nemlig at befrie Hari og give norkerne rockerbank. Undervejs roder de sig ud i et anspændt forhold til gudinden SHE (Sandahl Bergman) og hendes hofdame, en rap heavytøs ved navn Shanda (Quin Kessler). Det lille selskab møder på deres vej et samfund af dekadente varulve, en kommunistisk mutant, en gal botaniker, Franksteins monster og en koloni af ondskabsfulde spedalske. For ikke at tale om den vanvittige bomvogter i matrosthøj Xenon som udvikler kopier af sig selv, hvis man hugger diverse legemsdele af ham (og tro mig, han indbyder til det!). Da de endelig, henvend en time inde i filmen, ankommer til norkernes hovedkvarter, viser de frygtede krigeres fører at være en skuffende normalt udseende mand, bortset fra at han er iført en absurd stor blikhjelm, komplet med indbyggede højtalere - man aner inspirationen fra **The Road Warrior** (aka **Mad Max 2**) (1981). Det er hans betroede kaptajn Hector som i Gordon Mitchells imponerende skikkelse leverer den bedste skurkerolle. Mitchell ser fantastisk vred og barsk ud i sine scener. Men selv ikke han kan redde SHE fra at være noget talentløs rod. Som om dette ikke er slemt nok går tyskerne et skridt videre med deres bearbejdning. Man bemærker det allerede i åbningsskænsen, hvor Tom, Dick og Hari (har læseren fanget joken?) ankommer til en fredelig lille by. En fortællerstemme begynder at holde et langt foredrag om tiden efter atomkrigen, hvor menneskeheden er faldet tilbage i barbariet osv. Jeg sammenlignede overrasket med min danske video og nope, ingen fortæller her. Det er selvfølgelig muligt, at den originale italienske version har en lignende introduktion til historien, men jeg tvivler. For i det følgende dukker denne påståelige pølsefysers røst op i tide og utide. Han kommenterer i sarkastisk smart-ass tonefald diverse begivenheder og personers handlinger som var det en tysk udgave af MST3K! Jeg er aldrig stødt på fænomenet før og kan kun gisne om at en af konsulenterne en sen aftenime lukkede sig inde i studiet med en kasse bajere og besluttede sig for, at nu skulle denne latterlige film svines til. At konsulenterne har haft problemer med opgaven bliver tydelig i den famøse scene med Xenon, der bl.a. parodierer diverse amerikanske skuespillere og sportskommentatorer. Xenon er kun delvis synkroniseret og vor kommentator indskyder lamt, at her skal man vist kunne forstå amerikansk eller noget i den stil. Til sidst går tyskerne helt i sort, en senere scene hvor vores helte endelig får nakket

You can also get sick, eh, get Stay Sick! at these fine outlets:

Slagtehal 3 filmklub (Århus)
 Fantask (Kbh)
 Filmintitutts bog- og videohandel (Kbh)
 Karls Grammofonpladeselskab (Kbh)

and if they're sold out ask the slag shop assistants to reorder!

Reviews

Xenon mangler simpelthen! (det danske print løber 100m18s, bortset fra Xenon scenen skyldes forskellen kortere sluttekster i den tyske version) Alt i alt er den tyske videoudgivelse af SHE en komplet bizar affære. Så hvis man har slige lyster...

DOCTOR MORDRID

dir: Albert & Charles Baud
USA, 1992
producer: Charles Band
script: C. Courtney Joyner
cast: Jeffrey Combs, Yvette Nipar, Jay Acovone, Brian Thompson
reviewed by Simon N.

The Bands have been grinding out increasingly lousier [and lousier] low-budget features on Charles' Pull Moon Productions. The company started out pretty good and a couple of Albert Band films worth checking out are *Trancers* - a well-made and pretty clever *Terminator* meets *Blade Runner* sci-fi thriller with Tim Thomerson and Meridian - the most sleazy beauty and the beast version you'll ever see, with Sherilyn Fenn running around stark naked after 10 minutes being drugged and getting raped by something that looks like a mutant version of Wolfman Jack! Cool indeed!

This 72 minutes fantasy howl takes place in central New York where Anton Mordrid (Combs) lives in a magnificent apartment that looks like a medieval laboratory (with a Raven and all), enhanced with loads of TV screens and electric lights. He's a specialist on religion and mystical related murder crimes. He lives next door to Samantha Hunt (Nipar) who works with the police and they soon get interested in each other. In the meantime Kabal (Thompson) cruises around the world stealing base ingredients for big time alchemist evildoing. Anton has to stop him and after some multiple dimension travelling, where we learn that Anton and Kabal are brothers, "one good and kind" and "one malevolent" (you figure out who's who) and Kabal is on his way to destroy the entire world - so what new?! As if this isn't enough trouble Anton is suspected [of] some killings in the neighbourhood and he gets in trouble with bonehead police officer Tony Faudio (Acovone). At one point he even gets arrested, but with his super powers, and help from Samantha, Anton easily shakes the police. It all builds up nicely to the final encounter between Anton and Kabal. It takes place in a big museum and features flashes, explosions, magic, alchemy, lots

of shouting and (poorly) animated, roaring dinosaur skeletons eating museum guards. And there is no prices for guessing who wins. Combs and Thompson are great as always looking slightly mad in each their way and talking to each other like they were in a Shakespeare play. They actually were the reason I rented this in the first place. The F/X are Ok and the acting is above what you'd expect from a production like this. Pretty good Sunday afternoon entertainment and nothing more. The animals by the way, were provided by Critics of the Cinema. Wow!

MAN FRIDAY

DK-video: Fredag og Robinson Crusoe
instruktion: Jack Gold
England - 1975
længde: 110m12s
distro: Scanbox/Filmlab
medvirkende: Peter O'Toole, Richard Roundtree m.fl.
anmeldelse: Henrik Larsen

Alle kender vel til Robinson Crusoe, enten fra Daniel Defoe's originale roman eller diverse senere pædagogiske bearbejdelser (jeg læste selv en gyselig moralistisk version af tyskeren Campe som barn). Historien om Robinson, den unge englænder som forliser på en øde ø og afskåret fra civilisationen skal bevise, at han, den hvide mand - Skaberens ypperste værk - kan undervinge sig naturen, herunder eventuelle vilde indfødte, er en af verdenslitteraturens mest uopsidelige klassikere. Bogen har affødt en hel genre af lignende romaner, de såkaldte robinsonader, er blevet opført som teaterstykker, filmatiseret talrige gange - og har senest også lagt navn til et tv-show! De tidlige filmatiseringer var generelt loyale overfor forlægget. Instruktøren Byron Haskin henlagde ganske vist handlingen i sin glimrende Robinson Crusoe on Mars (1964) til det ydre rum, men anden fra Defoe forblev intakt. Men så kommer vi til de racebevidste, politisk sprængfarlige halvferdsere og det må naturligvis gå galt. Man Friday er filmen som vender hele Crusoe/Fredag rollespillet på hovedet og gør endegyldigt op med den uskyldige

historie (som naturligvis slet ikke var spor uskyldig til at begynde med, hvis man vel at mærke læser voksenudgaven af romanen). Uheldigvis udfører Jack Gold sin mission så klodset at filmen blev totalt latterliggjort ved premieren i Cannes 1975. Med tanke på det hysterisk politisk korrekte klima vi pt. befinder

Reviews

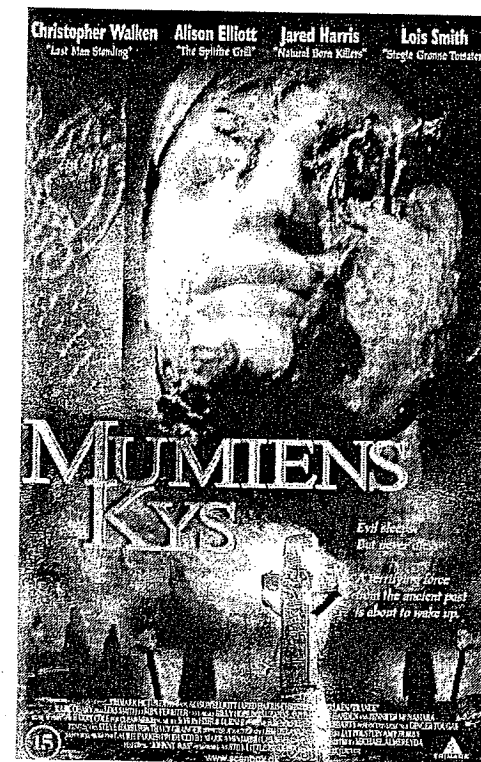
os i er det klart at instruktøren blot var forud for sin tid, i dag ville han velsagtens være blevet båret i guld-stol. Men sådan er der jo så meget. Fra at være den ædle vilde, naturens muntre søn som indgår blodspagt med sin store hvide broder Robinson (Peter O'Toole) forvandles Fredag (Richard Roundtree) til en selvbevidst sort revolutionær som pønser på at give de hvide svin et kæmpe spark i røven. Det går bl.a. ud over nogle lade slavehandlere som bliver nakket, men det havde de også fortjent Robinson selv er ikke så meget skurk som et stakkels forvirret fjols som egentlig mener det godt - vi skal vistnok have lidt ondt af hans manglende selverkendelse og forståelse af klassekampen. Hans forsøg på at indoktrinere Fredag med sine falske borgerlige værdier falder patetisk til jorden og snart har Fredag ved væbnet revolution overtaget produktionsmidlerne og indført proletariets diktatur. Robinson må nu slave for Fredag og bygge et skib helt alene til ham og da de sejler er det ikke til England, men til Fredags hjem. Ynkelt trygler han om at blive optaget i stammen som afviser ham fordi han ikke vil udøve selvkritik og afsværge sin vranglære. Resigneret sejler Robinson hjem til sit blokhus, hvor han tager sin store muske-donner og skyder knoppen af sig selv. Hellere død end rød. Det er, stærkt kogt ned, budskabet i Fredag og Robinson Crusoe. Dens notoriske slutning var for meget for amerikanerne som i deres videoudgivelse har erstattet den med en gentagelse af åbnings-scenen, hvor Robinson sidder i strandkanten og læser op af Biblen. Men så er det jo heldigt, at det originale directors cut er ude på dansk video, endda i den billige 'stjerneserie'. Omslaget viser et close-up af O'Tooles fjogede fjæs og kan forlede den uforvarende køber til at tro, at der er tale om ganske harm-løs underholdning. Men du, kære læser, ved nu bedre.

TRANCE

DK-titel: Mumiens Kys
dir: Michael Almereyda
længde: 91 min. (kassetten sir 92 min.)
distro: Scanbox
DK-video info: full-screen
cast: Christopher Walken, Alison Elliott, Jared Harris, Lois Smith
rev: Jack J

Trance er en ret sær film, for at sige det mildt. På nuværende tidspunkt, hvor jeg kun har set den een gang, er jeg ikke engang sikker på, om jeg syns, den er underlig god, eller underlig skidt! Et ungt, alkoholiseret ægtepar og deres søn bor i en storby i Amerika. På vej hjem fra en druktur skvatter kvinden ned af trappen, fordi hun ser nogen syns om en lille pige. Hos lægen får hun belært, at hun er nødt til at holde op med drikkeriet. Manden beslutter så, at hvis hun skal stoppe, så vil han det osse. For så at komme lidt væk fra det vante miljø, tar de på en tur til kvindens hjemstavn, nemlig Irland. På turen skal de lige ind på en beværtning og ha et par Guinness, for som de forsøger at overbevise sønnike; det er som modernælk på de kanter (eller osse er det noget andet, de siger, jeg ka sgu ikke huske det!), og

går så i gang med at kværne Guinness. Og det er i øvrigt ikke helt forkert; Guinness er lavet af det samme som man laver rugbrød af, så hvis man er sulten, ka man bare drikke et par af slagsen, for at stille sulten. Førhen plejede Guinness faktisk at reklamere med, at det var sundt for gravide kvinder, men de blev påbudt at stoppe med det! De eneste (så vidt jeg ved) reklamer Rutger Hauer har lavet, er faktisk Guinness-reklamer, som han lavede omkring 1990. Så ved du det! Ved vejs ende kører de galt med bilen pga. nogen flere syns, som kvinden får, eller osse er det Guinness'en??? De blir da mødt af en lille underlig pige, der tar dem med til onklen og selv viser sig at bo i det samme kæmpestore hus (ehh, I forger hendes relation til onklen!!). Onklen

spilles af Christopher Walken, der muligvis stod og manglede penge eller ikke havde noget og lave mellem at lave store og dyre film. Onklen tar kvinden med ned i kælderen på huset. Dernede viser han hende en gammel tør mumie-kvinde, han har fundet i nærheden. Mumien var for længe siden en heks og onkel Walken er ret betaget af hende. Da alkoholi-ker-kvinden er gået ovenpå igen, påbegynder onklen sine filksakterier for at få hende gjort levende igen, og jeg behøvs vel næppe fortælle dig, at det lykkes. Mumien vågner op og ligner til forveksling ...da da daaaa... alkoholi-ker-kvinden!!! Så dræber mumie-smatsoen onklen, en scene, hvor hun skærer halsen over på ham, og som vi får at se i dejlig close-up. En

Reviews

smuk scene. Derefter går hun ovenpå, hvor alkoholiker-manden, der tror hun er konen, vil bolle - ikke heldigt! Så sker der en hel masse, som vi springer hen over, og til sidst jagter hun alkoholiker-familien, og hvem der nu ellers er omkring, rundt i huset.

Som jeg sagde i begyndelsen, så er *Trance* en ret sær film. Ikke at det nødvendigvis er dårligt, slet ikke, men... ehh... jeg ved sgu ik!! Se den selv og dan dig din egen mening! Den er i alt fald interessant, som film betragtet. Skuespillerne er der derimod ikke noget at råbe hurra for, de er ret middelmådige, bortset fra Walken forstås.

På coveret til den danske video skriver paphoverne fra Scanbox, at filmen er i "fullscreen", som om det sku være noget ligefrem at reklamere for!!! Når en film udsendes i letterbox, så er det en go' idé at skrive det på omslaget ikke mindst for at lokke folk, der vil se film i deres originale ratio, til. At der reklameres for "fullscreen" må bero på ren og skær stupiditet hos Scanbox. Anyway, se den, en dag du føler dig parat til noget anderledes.

KING COBRA

DK-titel: King Cobra

dir: David & Scott Hillenbrand

længde: 89 min.

DK-video info: full-screen

distro: Sandrew Metronome

medv.: Pat Morita, Scott Brandon, Kasey Fallo, Joseph Ruskin, Courtney Gains, Hoyt Axton

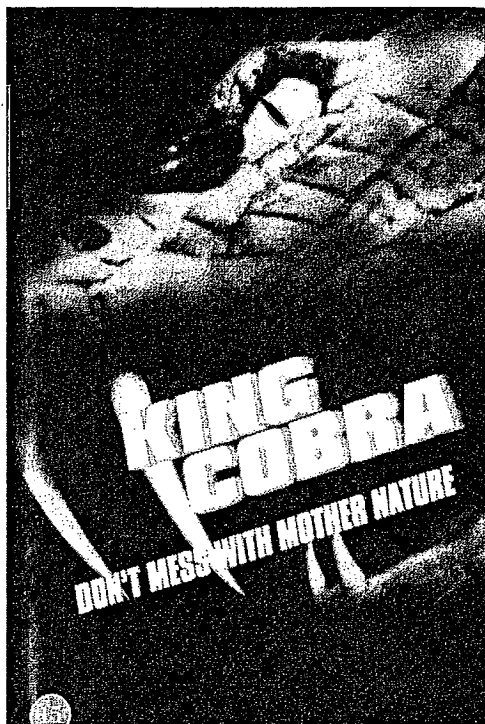
rev af Jack J

I *Bloody Darlings* #14/15 ku man læse artikler om både "!!!Killer-kryb!!!" og "Chokofanter, Kroko-fanter eller Radiator - ALLIGATOR!!!" (og, yeps, den vante læser af snuskede undergrunds-filmblade spotter naturligvis nemt sidstnævnte som en Frank Brache-overskrift!!!). Her i SS! vil vi naturligvis ikke stå tilbage for den slags akademiske analyse-disputater (og nu hvor Lars von Hegnet alligevel lader vente på sig med næste nummer), så her følges op på sidste nummers ssschlange-film, *Spasms*, med et rev af King Cobra.

I et laboratorium forskes i slanger og hvodden kemiske stoffer ka gøre dem mere aggressive. En ussel ansat prøver noget af stoffet på sig selv og blir sjovt nok mere aggressiv. Og sammen med en jævnt utilfreds kvindelig ansat går han i gang med et eget eksperiment. Hva det egentligt går ud på, ud over at blande de sædvanlige gule væsker med hinanden, er lidt øhh svært at sige, men i alt fald springer det hele i luften og en slange slipper løs, men hvilken slange??? Senere i den nærliggende naboby begynder folk så at dø på festlig... ehh frygtelig manér... hvad mon årsagen kan være? Byens kvindelige politimand tar sig til barmen og kikker sig omkring. Historien er lissom i alle de andre killer-krybdyr, dræber-insekt og pissed-off-natur-film, så den er der ingen grund til at genfortælle.

Modsat *Spasms*, så er slangen i *King Cobra* ret godt lavet og her drejer det sig ikke om en lille ussel

bundskrabber-cykel-slange, der slæber sig hen over jorden, nææh, her er det en kæmpe-motherfucker af en olm mutant-slange, der både ka pifte bildæk og spille død!!! Vi ser den osse i længere tid ad gange, altså ikke noget med en BR-legetøjsslange, der blir hevet i en snor. En af de bedre scener i filmen inklu-

derer en hispanic pige, men det har ikke noget med slangen at gøre. Mums! Set fra et splatter-synspunkt er der ikke meget at hente udover et par blodige bidsår, men *King Cobra* er alligevel ganske udemærket til en eftermiddag med franske kartofler og 7UP.

DR. CRIPPEN LEBT

DK-titel: Doktor Crippen Lever

dir: Erich Engels

Vesttyskland, 1958

længde: 82 min.

info: full-screen, s/h

distro: ARD tv

cast: Howard Vernon og nogen andre

rev af Jack J

Filmene begynder med Dr. Crippen, en morder, der er i fængsel og skal henrettes dagen efter. Vi ser

Reviews

kort "Crippen," der spilles af Howard Vernon. Dagen efter blir han da osse aflivet, men det viser sig naturligvis, at det slet ikke var Crippen. I bedste Dr. Mabuse stil er Dr. Crippen nemlig en svær herre at få ram på! Historien er den, at et videnskabsægtepar var i Afrika for at opdage gifte og skabe nye modgifte. Dr. Crippen arbejdede også med det samme, og da ægteparrets resultater langt oversteg Crippens, så ondulerede han dem naturligvis og forsøger derefter at få fat i deres resultater. Desværre for ham, havde parret allerede tilsyneladende sendt disse hjem til deres unge datter, der studerer ved et uni i Paris. Da den rigtige Crippen således stadig er på fri fod, regner politiet med at han vil forsøge at få fat på papirerne med resultaterne fra den unge studine. Panserne prøver derfor at beskytte hende mod den skånselsløse morder, der ved list gør det ene forsøg efter det andet på at få fat på dokumenterne. Filmen fremmaner den samme følelse af et forbrøderisk geni, der leger med strømme, som Dr. Mabuse- og Fantomas-filmene. Dog er Dr. Crippen lavet før den serie af næsten surrealistiske kriminalfilm, der kom i 60'erne i Vesttyskland, da den er lavet i 1957 (på filmen står 1958, men TV-Guiden nævner, at den er fra '57, så '58 er måske bare udgivelsesåret???). Heldigvis spilles næsten hele filmen straight bortset fra en enkelt lidt for fjollet panser. Jeg skal ikke forsøge at komme med et bedre plot- og handlingsreferat, da Dr. Crippen Lebt mest lever (hø hø) på atmosfære og suspense, men hvis man i starten tror (som jeg må indrømme, at jeg selv gjorde), at de enkelte personer fra start er gennemskuet, så tar man altså fejl. Den ene røde sild blir smidt ind på scenen efter den anden, og seeren blir snydt på en djævelsk raffineret måde gang på gang. Jeg har ingen anelse om, om Dr. Crippen Lebt findes eller har fandtes på videobånd nogen steder overhovedet, den blev vist en sen natte-time på tysk tv 1 (ARD) engang i januar måned (2001). Alle skuespilspræstationerne er gode og man sidder bare og ville ønske, at man osse havde lavet den slags i Danmark i slut50'erne og de tidlige 60'ere, men det gjorde man altså ikke. I Danmark havde vi i stedet... Far til Fire og Dirch Passer!!! Dr. Crippen bygger i øvrigt på en rigtig morder, der i det 1900 århundrede huserede (men den fulde historie må du selv slå op et eller andet sted). Dr. Crippen Lebt er absolut anbefalelsesværdig. (Jack J)

HANA-BI

DK-titel: Hana-bi - Blomster og Ild

dir: 'Beat' Takeshi Kitano

Japan, '97

længde: 99 min. (kassetten si'r ca. 98 min.)

DK-video info: letterbox

distro: Sandrew Metronome

medv: Kitano, Kayoko Kishimoto, Ren Osugi,

Susumu Terajima

review af Jack J

Endnu en gang spiller Takeshi Kitano en strømmer, der gør tingene på sin egen måde, ligesom han osse gjorde det i Violent Cop. Denne gang er midtpunktet i historien politimanden Nishis (Kitano) kone, der lider af leukæmi og skal dø. Nishi har i det hele taget ikke været så heldig med livet, først døde hans lille søn, så blev konen syg og deprimeret, så

- i begyndelsen af filmen - blir hans bedste ven skudt og invalideret pga. Nishi har beordret ham til at holde udkik med nogen skumle fyre alene. Herefter blir Nishi osse nød til at forlade jobbet, efter at han finder vennens morder og brutalt dræber denne og derefter fylder liget med bly - og så skylder han forresten osse yakuza'en penge!! Næh, han har sgu ikke været for heldig.

Selv om Kitano's film hver især er helt forskellige, så kender vi dog alligevel hans figurer igen, da de ofte har de samme kvaliteter og livsanskuelser, og nogen gange yderligt-gående moral, der, som her i Hana-bi, tillader hovedpersonen at købe en stjålet taxi, lave den om til politibil og derefter lave et bankkup, hvilket er helt i sin orden, da pengene skal bruges til henholdsvis at betale yakuza'en og derefter at betale for en tur ud i landet med konen.

Historien i Hana-bi er oversimpel, hvis man bare skal genfortælle den, der sker faktisk ikke så meget, men det er MADEN, det sker på, der er det alafgørende i Kitano's film; det hele emmer af så meget instruktøriel individualisme og egenart, hvilket naturligvis ikke er nok, hvis instruktøren er en idiot til at lave film, men Kitano er så knaldgod en instruktør, at man ka se hans film igen og igen. Også selv om de primært handler om de samme typer, i enkle situationer og med så lidt dialog som muligt. Nishis kone siger fx tre ord i hele filmen! Og når man er fan af heroic bloodshed-film, så rangerer Kitano's film naturligvis osse højt på listen, da man altid ka regne med en del udpenslende og extreme voldsscener.

Hana-bi er ude på dansk video i letterbox og ka lejes ...ehh... lånes på biblioteket (det er nu lige fedt for undertegnede, om man ska leje eller låne på biblo, da jeg sgu altid kommer for sent alligevel, så resultatet blir det samme alligevel!!!). Så snup den næste gang du er på biblo for og låne tegneserier!!

[Dette rev sku egentligt ha været med i "Hongkong-ruller"-sektionen, men den sektion udgår desværre i dette nummer. Sorry.] (Jack J)

THE CRIMSON EXECUTIONER

aka Il Boia Scarlatto/The Bloody Pit of Horror

DK-titel: Torturbøddlen

instruktion: Max Hunter (Massimo Pupillo)

talien, 1965

medvirkende: Mickey Hargitay, Walter

Brandt, Louise Barret m.fl.

distro: Australsk TV (SBS)

info: LBX 1.66:1, italiensk tale, engelske

undertekster

længde: 82m37s.

anmeldt af Henrik Larsen

"Mickey is very proud of ALL his films." - Gordon Mitchell i e-mail til anmelderen, marts 2001

Il Boia Scarlatto afviger ikke markant i plot fra tidens øvrige italienske gotik-gys (Bava, Freda, Margheriti, det slæng). Heldigvis yder Mickey Hargitay en så splitter ravende vanvittig præstation i titelrollen som 'den blodrøde bøddel' at han alene hæver niveauet på en ellers jævnt kedelig film gevaldigt. Abningsscenen er typisk for genren: I det Herrens år 1648 trænger inkvisitionen ind i et skummelt slot for at henrette den sadistiske massemorder John Steward, kaldet 'den blodrøde bøddel'. De spærker ham inde i en variant over Jernjomfruen, med skarpe sværd på indersiden af lågen. Steward råber op om at de ikke kan slå ham ihjel, han vil vende tilbage og

Reviews

kræve sin hævn osv. Lågen smækker, slam, blodet flyder, sjask og hele herligheden forsegles under fremsigelse af fromme latinske remser, sådan. Vi springer nu flere hundrede år frem i tiden, til 1960'erne. Nogle modefolk besøgte det i mellemtiden stærkt forfaldne og tilsyneladende ubeboede gamle slot for at arbejde med en horror-inspireret billedserie. Gruppen består af forfatteren Rick (Walter Brandt), hans redaktør og et hold af fotografer, modeller, skuespillere, journalister osv. De bryder ind, kun for at blive konfronteret med en vredsladen, menneskeffjendsk ejer og hans bodyguard af tavse muskelmænd i kropsnære, bolsjestrubede dragter. Man kan ikke lide gæster på stedet og gruppen bliver bedt om at skride, men så får ejeren gennem et skjult spionhul øje på modellen Edith (Louise Barrett) og skifter mening. Alle får pludselig lov til at overnatte og fotografer i slottet, undtagen i kælderens som er forbudtområde. Skuespilpræstationerne indtil da er ikke noget at skrive hjem om. En veg, farveløst helt (Rick) og en ærbar, karakterfast heltinde (Edith). Letpåkædte, tomhjernede gæst af modeller og tumpede, 'komiske' fotografer, regissører m.v. udgør det øvrige persongalleri. Klicheerne er mildest talt tykke. F.eks. har en farvet pige fra Jamaica særlige forudannelser om noget forkeret og ondt - folk derfra er nemlig per definition synske, noget med voodoo, tror jeg nok. Desværre går den næste halve time spilletid primært med diverse komiske indslag under modelarbejdet såsom rustninger der nægter at stå oprejst osv. Pigerne er dristigt klædt i minimalt undertøj og det er fint nok, men vi snydes for egentlig nøgenhed i filmen. Så, ENDELIG begynder der at ske ting og sager. Først smutter et torturinstrument og spidder en uheldig mandlig model. Av. Redaktøren tænker imidlertid kun på penge, det grådige svin, og bestemmer at arbejdet skal fortsætte. Men det gør 'ulykkerne' også. Og det er så her, at slottets ejer, Travis Andersen (Mickey Hargitay), træder ud af skyggen. Travis er en afdanket skuespiller, der plages af voldsomme kompleks og derfor ikke tåler andres selskab. Faktisk er Edith en ex-kæreste som han forlod fordi han ikke magtede forholdet. Ikke destos mindre giver han sig til kende overfor gæsterne (dvs. de som stadig lever) og fortæller dem en værre røverhistorie om 'den blodrøde bøddel', hvis onde ånd hjem søger stedet. Imens gruppen rådslager om hvad man nu skal gøre konfronterer Edith sin ex i en erum. Han er stadig fascineret af hende og hun appellerer til deres gamle kærlighed. Han tøver, bevæget, men slår pludselig om, totalt afvisende og... indrømmer selv at have begået mordene! Travis er ude af stand til at fastholde sin personlighed, den dør, går i opløsning, masken krakelerer til fordel for galningen nedeunder. Nu er der ingen vej tilbage. Han smider blusen og står i nøgen overkrop foran Edith, kun iført stramme røde bukser og bøddelhætte, mens han grundigt smører torsoen ind i olie og ævler om sin perfekte krop som ikke må spoles af den urene verden. Den chokerede kvinde ser på, at han åbner klædeskabet og afslører det mumificerede lig af den oprindelige torturbøddel som er en slags fetisch for ham (skeletter i skabet, hva' ba???). Ja, Travis opfatter sig ligefrem som en reinkarnation af forbilledet og nu, hvor den sidste rest af hans normal-jeg er gået fløjten giver han sig i kast med at affixe de

Reviews

resterende fremmede. Jagten går gennem slottet og snart bulker de under, een for een. Metoderne er mange og avancerede. Det mest bizarre påfund er et gigantisk edderkoppennet som den farvede pige fanges i, komplet med en latterlig 'edderkop' der sprøjter gift ind i hende. Kræet ligner et af de tøjdyr min mor strikkede til mig som barn og er nogenlunde lige så skræmmende. Vi præsenteres også for en karusel, der (næsten) flår bh'erne af modelpigerne bryster, nogle blodige scener fra en pinebænk, men først og fremmest VILDT overspil af Mickey Hargitay. Han rabler løs om at verden ikke er god nok til ham, hans krop er guddommelig og uforgængelig og blah blah blah. Til sidst fældes han i et uopmærksomt øjeblik af en af sine egne torturinstrumenter hvorefter der er dømt klassisk slutning: Rick bærer den sårede Edith ud af slottet med et løfte om mareridtet er forbi for altid og at de vil finde lykken sammen. The End. En kompetent drejet film, der

dog gennemgående er for sløv og kun reddes af Hargitays uhammede udskjelset. Men se den for hans skyld, om ikke for andet. Il Boia Scialatto er udsendt på video i adskillige lande under maleriske titler som The Crimson Executioner eller The Bloody Pit of Horror, de fleste steder klippet - den danske lejevideo (Torturbøddlen, Video Action) mangler f.eks. nogle torturscener. Mit uklippede print, med den originale italienske titel, er optaget fra den australske TV kanal SBS, legendarisk for at eje nogle af verdens bedste prints af diverse euro-horror instruktører, bl.a. Dario Argento. DVD folket kan glæde sig over udgivelsen fra Image (Bloody Pit of Horror - Special Edition, region 1) som udover at være uklippet og letterboxed 1.85:1 efter sigende indholder diverse ekstra godter i form af trailere, fraklip, reklamespots osv. [NB: Se også Jens' anmeldelse af samme film længere fremme her i rev-sektionen. Ed.]

Juleaften på en tropisk ø hver Dag!!!

Ja, det er sandt, lad klokkerne kimé og de små børn sjunge til evig fryd og gammen: Der er sikkert ikke nogen, der ikke ved det, men Stay Sick! vil dog alligevel gerne viderbringe den gode nyhed; nemlig at Danmark nu endelig har fået en ordentlig filmbutik, hvor vi kan mæske os i genrefilm af de typer, vi alle ælsker og bruger mange timer på i stedet for at gå ture i skoven, se gamle danske folkekomedier på tv og deltage i aftenskolekurser! Og heldigvis, netop specielt for os horror/splatter/giallo/osy-filmfreaks, der jo er spredt over det ganske land, så drejer det sig ikke om en alm. butik af den gammelkendte type lavet af mursten og med indgang og faste lukketider, næh, det er såmænd en netbutik - og manden bag? spør du (ok, nej det gør du ikke, for alle og enhver ved det godt, men tag nu og lad som om, du ikke ved det, jeg vil så gerne fortælle det!), well Absurd-redaktør Kenneth Erikson såmænd! Rent faktisk bærer butikken samme navn som bladet, bare med "online.dk" tilføjet. Og hvad er det så, man kan få hos www.absurd-online.dk? Well, den ene dejlige film efter den anden, fx en masse af de "store" film indenfor splatter og horror-film: Cannibal Holocaust, City of the Living Dead, Bloodsucking Freaks, men osse alskens andre interessante ting såsom tyske splatterfilm osv. Endvidere har Kenneth også en række Redemption/Salvation-titler af sublim karakter, japansk horror (bl.a. Evil Dead Trap 2, som blev anmeldt i sidste nummer), plus en masse flere titler og ikke at forglemme bøger og filmblade. Og modsat de butikker, der udelukkende eksisterer for at score kassen og for hvem det derfor rager en hastblomst, om det er censurerede film, de sælger til ågerpriser, så forsøger herr Erikson udelukkende at skaffe uklippede versioner, og skulle en klippet slippe igennem alligevel, får man det at vide på hjemmesiden, med mindre han ikke er klar over fadæsen. Priserne er osse yderst favorable og portoen er gratis til kunder i DK (og nej, dette er ikke en slet skjult reklame, jeg får ikke noget for det her - men jeg VILLE gerne, for jeg er fattig som en kirkerottel!). Så hvis du skulle være den sidste i Danmark, der endnu ikke har besøgt Absurd-online, så gør det nu. Anyway, jeg håber, det kommer til at gå godt for www.absurd-online.dk og Kenneth. Vi filmfreaks og den danske nation behøver den slags og nu, da der endelig er en af slagsen, så lad os hæve æblemosflasken og skråle: abs-butikken længe leve, hip hip hu... ok, ok, jeg tror I har fattet det. Fed butik. Bestil strax noget! PS: Jo, Kenneth fører osse Stay Sick! - alt andet ville dædylme da os' være dumt!!

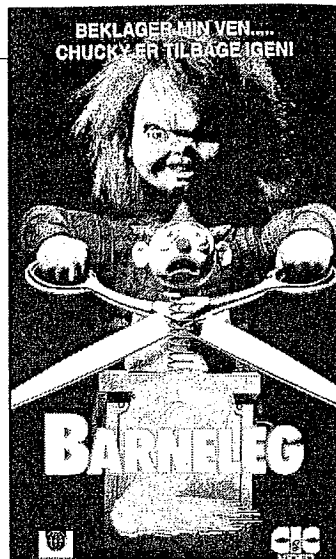
Reviews

CHILD'S PLAY 2

DK-titel: Barneleg 2
dir: John Lafla
USA '90
længde: 80 min.
distro: CIC video
anmeldt af: Jack J

Det var en nat, hvor jeg var overtræt, men ikke kunne gå i seng, fordi jeg ikke havde fået noget at spise, og ikke ku spise, fordi jeg var for træt! Langt om længe fik jeg dog lavet et par franske toast og en spandfuld kaffe, og under indtagelsen følte jeg mig helt genoplivet - i alt fald nok til at finde en kassette, jeg havde købt et par dage i forvejen, frem. Og filmen? Well, Child's Play 2! (til en 40 krone i Video Netto). Faktisk troede jeg, det var den første Child's Play, jeg købte, jeg havde overset totalt (nemt at gøre, det fylder jo heller ikke andet end en tredjedel af coveret, vell Sheeiiiit). Anyway, jeg har altid gjort en dyd ud af at undgå alle disse poppede teen-splatterfilm, som Fangoria plejede at skrive spalte op og spalte ned om (og det gør de som sikkert nok endnu, jeg er bare for længst holdt op med at læse skidtet) og har derfor heller aldrig fået set nogen af Child's Play filmene. Men desværre går det jo rent ad Helvede til med horror-filmbranchen. Det eneste, der blir lavet, er det ene thrillermakværk efter det andet, og de rigtige horrorfilm, med blod, der sprøjter, og kvinder, der skriger, dem er der sgu meget langt i mellem. De to eneste rigtigt fede nye horrorfilm med lige dele horror og det røde klistrede stads, plus et ordentligt manuskript, som jeg ka komme på lige nu, er Vampires og Blade (der begge er ude i flotte letterboxudgaver på dansk video). Så jeg er faktisk begyndt at se en del af de film, som jeg førhen bare vidste ville være noget makværk, men hvoraf nogle altså alligevel viser sig at overraske og være ganske underholdende, og som altså nu tilbyder et alternativ til det nusseløse tlyert, som filmindustrien fodrer os med i disse år så politisk korrekte år! *Political Correctness!* Ha, min bare rovl! Det kan godt være, at det er blevet år 2001. Ude i den rigtige verden, men den slags nonsens fornægter vi pure her i denne tusmørke-verden, som Stay Sick! er. Her skriver vi stadig 1986, Poul Schlüter er statsminister, undergrundsbåndet Sort Sol har lige udsendt deres bedste LP "Everything That Rises Must Converge", der emmer af en stemning af mørke, vold og fortabelse, og hos videoforhandleren kan man vælge mellem Kannibalmassakren, Rædslerens Grønne Ø, Ilse - Slagteren fra Junglefængslet og alle mulige andre fæle film, den mere ene nederdrægtige og vedestyggelige end den anden. Et klart slaraffenland i menneskelig fornædrelse og teaterblod. Og vi nægter uden blusel at ændre vores sprog; her hedder det stadig "negerbolle" og kvinder, der står på mål er "malmænd." Hos Stay Sick er den officielle holdning, at

dette livsstilsmagazine kun har ren foragt og spot for fladebolleproducenten, der ændrede "Sambo" negerbollerne til "Samba", for at være politisk korrekt og ikke harme nogen. Sådan nogle svagpisserer!!! Racisme er noget skidt noget, men denne politiske korrektheds er gået over gevind!!! Men det kommer jo fra USA og i Danmark labber folk jo alt amerikansk i sig, lige meget, hvor belortet det så end er, som f.eks. ... ehh... ok, her skal jeg måske lige klappe hesten og holde lidt igen, for ikke at miste alt for mange af læserne!!! Nå, men mht. til Child's Play-filmene, så må jeg jo trods alt indrømme en vis nysgerrighed efter at se, hva al postbret om den lede dukkefilmserie drejede sig om! Og med postyr mener jeg naturligvis den kæmpe opstand, som de engelske medier med fråde om munden kastede sig ud i for en 7-8 år siden i forbindelse med James Bulger mordet i England (Og hva det handlede om, behøver jeg naturligvis ikke fortælle dig; du har jo naturligvis læst min artikel, om sagen i Banned in Britain #1, fra dengang da den stadig stod på tilbage i ca. '93-'94, ikke sandt!!! Ellers så har jeg sørne stadig en mindre håndfuld ex tilbage, som du skal være ganske og aldeles velkommen til at investere i: 20 kr. pr. stk. inkl. portoll!). Anyway, Child's Play 2 begynder med at drengen Andy, som det lader til osse var hovedpersonen i ettern, blir sendt i pleje hos en plejefamilie efter ehh det, der skete, i ettern (genial formulering, når man nu ikke har set den første, hva'ball). På fabrikken, hvor de glade dukker bliver fremstillet, er überchefen ankommet. Hele affæren med dukken Chucky er noget skidt for salget af dukker, og man har derfor fået fat på Chucky, der er godt forbrændt og ganske livløs (killed off i ettern). Ideen er så, at fiske ham op, så folk ka se, at der ikke er noget galt med ham og at det såmænd var familien, der blev plaget i ettern, som var sindsforvirede. Men sæfælli går det galt, et par teknikere, der er i gang med at gi Chucky nye øjne, blir stegt i stedet for. Så blir bosen gal i skralden og beordrer dukken smidt ud og skrider så ellers hjem. Formanden (eller hva han nu er) på fabrikken pakker osse sammen og gør osse klar til at ta hjem. Og hva gør han med dukken? Well, du ved det godt, gør du ikke? Han smider dukken i en container og tar hjem. Slut prut. Ha! Se det ville ha været en anderledes klischøls film, men sån gik det ikke, of course. Følset (i øvrigt spillet af en yngre Greg Germann, der hver uge nu ka opleves på tv i Ally) tar sæfælli Chucky med ud i bilen, og hvis vi ellers ska tro på alverdens horrorfilm, så vågner alle rigtige dukker jo op for eller siden, så det gør Chucky så. Derefter følger den obligatoriske onduldning af føjet i bilen, men dog ik' for han har fået ham til og kører hen til Andys nye hjem. Drengens nye residens er som nævnt hos en plejefamilie, der allerede har een juvenile delinquant boende, nemlig teenagepiggen Kyle, spillet af Christine Elise (der er med, for at vi drenge ska ha noget at

savle over - og det gør vi så!). Selv hvis du ikke har set nogle af de andre film i serien, så ka du naturligvis selv gætte dig til resten: Chucky ankommer for at dræbe ungen, familien og teenage-dul-len. Ingen - ud over Andy - opdager noget, og de tror ham ikke over en dørtærskel, men tror i stedet, han har mistet sine marmorkugler! Så der faderen, dræbt af Chucky, og snotungen får naturligvis skylden. Så der moderen og endelig går det op for teenage-dåsen, at der er noget om Andys snak. Så der nogen andre, der dør og vi når frem til den storslåede finale! Nej, undskyld, jeg lyder mere sarkastisk, end jeg egentlig er, for Child's Play 2 er rent faktisk en ret god film. Faktisk så god, at Sam-hain (Englands længst eksisterende horrorfilmblad) faktisk skrev i deres rev i #29 fra 1991, at det var en underholdende og perfekt sammensat film, den eneste kritik gik til den engelske skuespillerinde, der spiller moderen, for hendes rærlige amerikanske accent! Der er ret langt mellem de splattede scener, men når de kommer, er de ganske udmærkede. Det er ikke verdens mest blodige film blandt splatter flicks, men den ligger pænt over gennemsnittet af almindelige film, der har volds-scener med. En klar fordel ved filmen er den korte spilletid; den klokker nemlig ind efter bare 80 minutter, hvilket er et klart plus; Child's Play 2 er god i et minutter, men ville bestemt være for lang, hvis den løb de sædvanlige 90 min. Faktisk synes jeg, det er irriterende, at film i dag døddøpinerne skal vare mindst 90 min. I gamle dage varede horrorfilm ofte kun 65-70 min., hvilket betød, at et manuskript, der fx var spundet over en novelle, ikke ville tabe pusten i tredje halvdel, ligesom det ofte sker med film i dag, der er brygget over et tyndt opkog (hvem sagde Steven 'jeg malter sgu alt, hvad jeg nogensinde har skrevet ink. venstrehåndsarbejde' King!!!). Efter toeren kom der osse en treer og nogle andre sequels med

titlerne; Return of Chucky, Chucky's New Adventures og ikke at forglemme Chucky - the Early Years og Chucky meets Jason!!! Nej, rent gas! Jeg har ingen idé om, hvor mange, der er kommet eller ikke kommet ud over 3eren og så den senest, nemlig Bride of Chucky, og jeg har ikke set nogen af de to, men hvis de ligner toeren (og det gør de som nok), så er de sikkert osse ganske underholdende, men husk lige det der med at smække hjernen i køleskabet før du smækker videoen i maskinen, for den får du nemlig ikke brug for.

99 WOMEN

aka 99 Mujeres

(1969)

Summary: Respectable early Chicks-Behind-Bars flick from Franco. This flick was made a year after the notorious "Love Camp 7", and it ain't as nasty as that and compared to Jess Franco later WIP sickies like Sadomania - "99 Women is kinda tame but there's plenty of cheap thrills, groovy broads and Herbert (Mark Of The Devil) Lom in top form! It's also a well made film with a fun (yet dated) soundtrack. The infamous UK censors cut over 30 min. of the running time, so get the uncut version!

A must for Francophiles!

THE ACID EATERS

(1967)

Summary: LSD biker sleaze.

This David F. Friedman-produced flick starts out with some surreal images and editing that sorta caught me off guard, but then "conventional" story gets rollin'. Some "bikers" and babes take a trip in the country. Nude-swimmin', fights, Indians, and acid trippin' then follows. They even go to hell!!! There's also a lot of slapsticks goin' on provided by Burt (Please Don't Eat My Mother) Kartalian. Lots of nudity and infantile insanity - high quality trash entertainment!

Johnny Ramone must've seen this since The Ramones named a cover album after this flick.

EINE ARMEE GRETCHEN

(1974)

Summary: Cheerful "Carry On Nazi Chicks"!!

Dieblich has worked with blokes like Jess Franco, so I was expecting a nasty brain dead Women-In-Prison shocker, but instead I've got a brain dead sex 'comedy'. This bizarre flick is more offensive than most Naziplotationers cuz the happy super sexy young chicks-in-the-third-reich don't really get punished and the Germans ain't portrayed

Reviews

as bad guys?! They just love sex and their Führer!
ONE OF THE MOST MIND BOGGLING TRASH FLICKS I EVER SEEN!!

ATOLLADERO

(1995)

Summary: Haunting low-key Sci-Fi Spaghetti Western

"Atolladero" (name of a small southern town) takes place in the middle of the 21st century where a few (very few) decent people are surrounded by loads of vile and corrupt men (on both sides of the law). One good cop wants to get out of this bleak and wretched place and of course everybody wants to hunt him down. The 150-year old (!) Judge controls everybody and his major evil henchman is Iggy Pop (in his biggest role to date - he's dubbed in Spanish, though). The pace of the movie recalls Dead Man and the few but neatly done computer graphics suits the film. Everybody's wearin' cool outfits - no futuristic fashion statements here. And no techno crap soundtrack; Iggy did the title song and the rest is pure Ennio Morricone influenced. This Django meets Mad Max tale is visually haunting and should not be missed even though the ending is a kind of a letdown.

LOS AUTÓMATAS DE LA MUERTE

(1960)

Summary: Hilarious Mexican Wrestling Horror Nonsense!

This is apparently the third Neutron film and in this our masked marvel, Neutron, is fighting his archenemy, the evil Dr. Caronte (who survived the 2nd movie). With the help of three brains, a dwarf and some vampire zombies Caronte is planning to take over the world, of course, by creating a neutron bomb! I don't know if Neutron was a big rival to the mighty Santo in the 60's, he's shorter and not that convincing in the "fight scenes" but he sure know how flex his muscles! It's campy, juvenile fun and Caronte's dwarf-sidekick has to be seen (and heard!). Enjoy!

BIG SISTER 2000

(1995)

Summary: IT'S SHOT ON VIDEO - SO FORGET IT!!!!!!

Nice cover, nice notes on the back cover (Julie Strain looks hot on photos) - I'm a huge fan of Women-In-Prison... but I saw 2 min. of this film and realized it's shot on video, so I couldn't care less. I don't give a damn about anybody's home video - gimme 16 mm or 35 mm!

Alle de korte, engelske revs på side 25-32 er skrevet af Jens Kofoed-Pihl

THE BIG SNATCH

(1968)

Summary: No budget

Trash-film legend David F. Friedman (Blood Feast etc.) says that The Big Snatch was made for a mere \$11,000 by a L.A.P.D. cop!! Well, them cops sure got some serious twisted fantasies! No money or talent can't hide the fact that this flick is pretty sick and disturbing. Two low-lives abduct some saucy chicks and abuse them for days even though it looks like the women are enjoyin' the rape!! It also seems like it would be pretty easy for the women to escape from the isolated ranch. But in the end they've had enough and boob queen Uschi Digart (Supervixens, Getting into Heaven etc.) says; "Let's sock it to 'em!" and the girls castrate one guy and shag the other to death! I ain't kiddin'. As Un-PC as you can get, so of course any sleaze-junkie must possess this roughie from Something Weird!

BLEEDER

(1999)

Summary: Forget all that Dogme-hype cuz this one blows 'em away!

The director's debut, Pusher, was an excellent tribute to American Cinema (Abel Ferrara, Scorsese) and a portrait of the drug world of Copenhagen but Bleeder is much more personal, mature and grim film. The story deals with the relationship of four friends (& B-film fanatics); a video store owner, his helper, a soon-be-a-dad and his girl's violent brother. Things gets complicated between the last two when the guy starts beatin' his pregnant girl and the brother's threaten' to retaliate. When the girl loses her unborn baby after a beatin' things get VERY ugly! There's no real reason for the violence which makes the mood of the movie extremely creepy. The characters and dialogue are very believable and impossible to forget. The few (very) violent scenes are so unexpected that you'll jump in seat. The film [is] also filled with nods to exploitation cinema (clip from Lustig's Maniac & Vigilante, Andy Warhol's Frankenstein etc.). It's made on a low budget but is beautifully filmed (and acted) with a great glam-punk soundtrack. Bleeder is a movie that gets under your skin for days so check out this masterpiece.

THE BLOODY BROOD

(1959)

Summary: Peter Falk as a cool beatnik psycho!!

As a kid I grew up watching Columbo, so seeing The Bloody Brood recently was an exciting experience. Falk plays Nico, a drug dealing thug, who hangs out at beatnik parties. Just like in

Reviews

Rope, he talks about committing murder and getting away with it cuz he's bored with the scene, man! He feeds a hamburger laced with ground glass to kid who dies. The kid's brother starts to investigate the crime and infiltrates the beatnik scene.

The hip talk [is] priceless and Falk is brilliant and scary in his 2nd role - fans of Corman's horror beatnik epic A Bucket Of Blood (from the same year) should be able to get their bono-drummin', poetry readin' thrills! Not for squares, man!

BLUE SUEDE SHOES

(1980)

Summary: Excellent rockabilly film about the UK scene in the late 70's Blue Suede Shoes starts out pretty weak with clips of clean-cut sissies Cliff Richard & Tommy Steele but when we get to a Rockabilly festival in the English countryside things really take off. 4-5 hyperactive bad ass rockabilly bands really show that forgotten art of entertainment and showmanship lack that so many of today's GenX-whiners lack. In between the bands there're fun dance contests, interviews etc. Teddy boys and greasers really go nuts on the dance floor - it's nice to see men

looking like men and girls wearing skirts and high hair. Bill Haley ends the tape with a routine performance (he died a few years later due to excessive drinkin'). A must for people who (like me) are bored with the latest Techno-whatever trend. In other words: Heterosexual music for heterosexual people! HEE HAW!!!

CHAINED GIRLS

(1965)

Summary: Unreal mondo dykesploitation UNNATURAL LOVE OF WOMEN FOR WOMEN! A DARING FILM ABOUT LESBIANISM TODAY! Today is 1965 and the forbidden world of Lesbos is treated like some kinda strange disease. Our "guide" informs us that all lesbians seem to have normal jobs (!) and consist of femmes and butches. By the way, teenage dykes are called-baby-but! Staged scenes are shown to inform/scare us with the help of "actual" statistics (25% of all school girls have dabbled in lesbianism etc.). From the producer of Ed Wood's Glen Or Glenda, so you know you're in for a mind boggling treat!

COUNT DRACULA

aka El Conde Drácula

(1970)

Summary: One of Franco's most unintentionally funny flicks! First I must state that I'm a huge Franco-fan, but this is a mess. I guess Franco spent all the money on Lee, Kinski & Lom cuz it's so cheap. Domestic dogs (!) are "the children of the night" and in one mind blowin' scene Van Helsing and his cronies are spooked by stuffed animals (you can clearly see that people are shaking them!) and in the next scene Van Helsing is paralyzed and bound to a wheelchair due to the "shock"! What a wimp! In several scenes through out the movie we're talking pure Ed Wood (he could've made better movie with less money, I'm sure). The sanatorium where Kinski (Renfield) is locked up is almost in the backyard of Dracula's castle! Okay, enough slaggin', if you want Franco and Lee at their very best check out The Bloody Judge aka Night Of The Blood Monster instead. Coppola's Dracula sucked too, so go for Lee in Horror Of Dracula (1958) or Bela's version

THE CRIMSON EXECUTIONER

aka Il Boia Scarlatto (1965)

Summary: Ghoulish campfest with Mr. Jayne Mansfield! I've read about this flick for years and it's not an overrated "cult" item like many others. It's totally hilarious and entertaining with lots of insane torture devices. Jayne's musclemann, Mickey Hargitay, is completely out of control as the mask and tight wearing "Crimson Executioner" who gets a kick of torturing young models. Check out his lines.. you won't believe your ears! Something Weird Video offers the worn but uncult print of The Crimson Executioner. NB: Se Henriks rev af samme film tidligere her i rev-sektionen.

DEADLY ORGAN

aka Placer Sangriento (1967)

Summary: Another mind-bomb from the director of The Curious Dr. Humpp Okay, Deadly Organ isn't as wacky as Humpp but there are plenty thrills for lovers of weird and obscure films. A spooky guy with a monster mask wrecks havoc on the beaches of Argentina by injecting heroin (!) into helpless young girls. He then plays an organ (hence the title, I thought it was another kind of organ... ha ha) and young zombie like girls come to him. In the film's most outrageous scene two cops interview a heroine victim of who the psycho is BY USING LSD AS A TRUTH SERUM!!! According to the Mondo Macabro book Deadly Organ was made in 1965! The audiences of Argentina must've been pretty shocked by this drug induced gem. Only for the boldest trash-film fanatics - mainstream Lynch/cult film wannabes should stay clear of this twisted little marvel.

DEADLY WEAPONS

(1973)

Summary: Boobzilla Vs. Your Sanity!! Sleaze veteran Doris (Nude On The Moon) Wishman's first surreal boob epic features the infamous Chesty Morgan. The "plot" deals with Miss Morgan's revenge of her murdered lover. She doesn't use conventional firearms in her pursuit but instead she uses her VERY ample bust of no less than 73 inches!! She literally chokes men to death with her lethal bust. Yeah, this is exploitation at it's weirdest. Despite porn legend Harry Reems (one of Morgan's victims) there's no hardcore sex scenes only mondo toplessness! Miss Morgan's acting ability amounts to

Reviews

nothing but who cares, I mean, some people dig Romeo & Juliet and others (me included) dig Tromeo & Juliet. Wishman's Double Agent 73, also with Morgan, quickly followed covering the same "topics". So send your brain on vacation and ENJOY!!

DVÆRGEN

(1973)

Summary: Fans of H.G. Lewis and early John Waters must own this sickie! "The Sinful Dwarf" is a Danish/American production which actually played in theaters in Denmark (I've talked people to who saw the shocking premiere). The lead actor, Torben Bille, is one the most known dwarf actors in Denmark... I guess, he would rather forget this ultra bizarre piece of sexploitation. Torben lures innocent young girls to his mom's house with help of mechanical toy poodles!! They are drugged & tied up and later abused by "clients" and/or sold into slavery. In between his drunk mom are doin' several musical numbers! The many sex scenes are pretty close to porn and the soundtrack reminded me of Residents! It's like an insane mix between Bloodsucking Freaks and Pink Flamingos with zero comic relief - this movie will blow your mind! Trash film mogul Harry Novak also backed Please Don't Eat My Mother, Kiss Me Quick etc.

EMANUELLE IN AMERICA

aka Emanuelle Nera in America/Black Emanuelle in Amerique
DK-titel: Emanuelle i Amerika (1976)

Summary: The sickiest of sick! The late smut peddler, Joe D'Amato, has released hundreds of disgustin' sleaze epics but the 100 min. uncult version of Emanuelle In America takes the cake. Horse masturbation, hardcore porn, castrations and the most vile "snuff" images you ever will see on film. Canadian maverick David Cronenberg was actually inspired by this flick to make his masterpiece, Videodrome. Forget Salo, Caligula, Man Bites Dog, Man Behind The Sun and Cannibal Holocaust cuz this one will eat your mind!

THE EROTIC ADVENTURES OF ZORRO

(1972)

Summary: David F. Friedman's Zorro version is the coolest (and sleaziest)! Forget that new blockbuster version and get the "true" story of our horny hero. People familiar with Exploitation

Monarch David F. Friedman's work (Blood Feast, Starlet, Wizard Of Gore etc.) will be amazed over the high production values and acting in this entertaining tale. Of course it's sleazy as hell, some scenes are close to porn, but the spooky jokes are a riot. Trash-movie icon Bob (House On Bare Mountain, Love Camp 7 etc.) Creeee is hilarious as Sgt. Felipe Latio (get it?) and John ("Starlet" etc.) Alderman ain't bad as Estaban. Producer Friedman even makes a cameo as a sadistic soldier. The twist of this version of the classic tale is that Don Diego is gay by day and hero/superlover by night!

ESTUPRO

(1978)

Summary: Pretty straightforward but sick Marins-flick I'm a huge fan of Coffin Joe's demented masterpieces but Perversion/Estupro (not a Coffin Joe entry) doesn't have the same visually and mind-blowin' impact as At Midnight I Will Steal Your Soul and This Night I'll Possess Your Corpse. Marins plays an evil wealthy man who bites off a girl's nipple, just for the hell of it! In court he's declared innocent and throws a big party showing off the bloody nipple in glass jar! But in the end the poor girl's sister get back at him in a pretty nasty way. There are some issues of the übermensch/Nietzchian ideas from the Coffin Joe-films, but still it's too "normal". Fans of this Brazilian maverick should check out it, anyway.

FIVE LOOSE WOMEN

DK-titel: Piger på Flugt (1974)

Summary: Sleazy insane Women-In-Prison flick with that Ed Wood touch Okay, the women don't spend much time in prison, they're most on the run abusing hippies, a gas attendant (Ed Wood!) and they rape a man, just like in the Wood-scripted The Violent Years (1956)! The women ain't that good lookin' and the film is too dark but the film's nasty tone and the massive doses of nudity helps a lot + the Woodian touches are pretty clear. Any sleaze-monger should own this cheap but mad flick. Also check the director's magnum opus "Orgy Of The Dead" from 1965 - also a Wood story with the mighty Criswell in the cast!

GOOD MORNING... AND GOODBYE!

(1967)

PIGER PÅ FLUGT

Summary: Not a Meyer-classic but pretty damn good anyway. Like Common Law Cabin and Finders Keepers Lovers Weepers this flick a somewhat typically Meyer sex/drama morality play spiced with wicked dialogue and busty chicks. Burl (Meyer regular Stuart Lancaster) is a rich impotent farmer who's sexy nymph wife (Alaina Capri of Common...) fool around a lot because, eh, she's a nymphol Burl then takes a trip to the woods to sulk and meets a "sex witch" (the exotic Haji from Faster Pussycat, Kill! Kill!) who revitalizes him to satisfy his young wife... and happy times are back again! The dialogue, editing, photography are topnotch as usual with Meyer flicks but the plot (except for Hajis role) are a bit routine. It's no Faster Pussycat, Mudhoney or Beyond The Valley Of The Dolls but still one Russ' better ones (I've seen 17

of Meyer's films and I like 'em all, so it's hard to be objective). A must for fans!

GOYÔKIBA: KAMISORI HANZÔ JIGOKU SEME

(1973)
Summary: Deranged sleaze samurai sickie that will eat your mind! This is the 2nd movie in the Hanzo The Blade trio of wonders. It's made by the people who made the classic 'Lone Wolf And Cub' gore-fest series but it's much more sick. Good production values, beautifully shot and acted make this sickie even more extreme. Our "hero" is a twisted Dirty Harry samurai who make (female) criminals talk with

the help of his HUGE PENIS!!! In Part 1 you see him "training" his member with rice dolls, big rocks and boiling water!! The women always hate it at first but then starts enjoyin' it, Hanzo then stops and they ask for more, and they get it only if they give him the information he needs!! Sexist and stupid but utterly hilarious and fascinating. All three movies are bizarre mind-blowin' masterpieces. A must for frill seekers who think they have seen everything. As politically incorrect as you get! Japanese Trash Cinema rules!!!

HELLISH FLESH

aka Inferno Carnal
(1976)
Summary: Routine horror effort Hellish Flesh is not an Coffin Joe entry but an average horror tale of revenge. A scientist (Marins) gets his face destroyed with acid by his young cheating wife. She then spends his money on a playboy/lover, meanwhile Marins is lurking around them with a scarred face. The end has nice twist but like "Perversion" it's too straightforward compared to his unique surreal Coffin Joe epics. The print from Something Weird Video is pretty worn but it's properly the only way to get this rare film. Only for fans of this Brazilian genius.

HOLLYWOOD BABYLON

(1971)
Summary: Super sleazy companion piece to Anger's book This is pure exploitation (in the best sense). You take some scenes from classic public domain films (Keaton etc.) mixed it with historical W.W.I footage and then you spice it up with some wild soft-core re-enactments of the scandals from Kenneth Anger's Hollywood Babylon book and, BANG!, you've got a hit! Oliver Stone, eat your heart out! Boob queen Uschi (Super-vixens, Scavengers, Touch Of Sweden etc.) Digart's portrait of a lesbian Marlene Dietrich is a blast. More informative (and funnier) than Discovery History Channel! The slick but stale flicks of the PC 90's can't hold a candle to the wonderful world of 70's exploitation cinema. So get your psychotronic kicks, daddy-o!

THE HOT BOX

(1972)
Summary: Sold as a Women-In-Prison movie but the title should've been "Bimbos Can Be Revolutionary Too!" If you expect sweaty chicks behind bars you're in for a major disappointment.

The gals spend like one minute in the "hot box". Some third world rebels kidnap 4 American nurses to help their revolution. At first they protest but later they "wake up" and start diggin' the rebels' political aim. Jonathan Demme, who scripted this, has made some fun Women-In-Prison flicks for Roger Corman like Caged Heat and Black Mama, White Mama but this half-baked "Exploitation With A Cause" is pretty boring despite massive doses of nudity and decent acting. People who saw this at a drive-in in the early 70's must've been a bit confused.

HOUSE ON BARE MOUNTAIN

(1962)
Summary: Russ Meyer meets Benny Hill!! The hilarious Bob (Love Camp 7, Erotic Adventures Of Zorro etc.) Cresse in drag as Granny Good is the saving grace of this VERY infantile tale of a girl school threaten by undercover cops and monsters. The girls are, of course, in the nude for like 90% of the movie and that's okay by me cuz there's some major poontang. The tall wolfman's make up is done by Harry Thomas who worked on Ed Wood's Plan 9 From Outer Space! If your girlfriend is a hardcore feminist, watch it with your buddies over a case of brew - you'll burst with laughter!

KILL BABY KILL

aka Operazione Paura
(1966)
Summary: Another scorchin' gothic chiller from the master! Just saw Kill Baby Kill last night and, yes, it's another creepy winner from the most reliable Euro-horror director, Mario Bava. While it's not in the league of Black Sunday, it packs a lot legitimate chills and thrills. The atmosphere and

Reviews

KILLER TONGUE

aka La Lengua Asesina
(1996)
Summary: John Waters meets P. Almodovar meets Troma in tasteless Sci-Fi comedy. Killer Tongue is an absurd tale about alien invasion... and we ain't talkin' your average boring X-files nonsense here. A young woman (who's lover is in jail for highway robbery they committed together) is "invaded" by an alien in her soup. This leads to a weird transformation of her tongue!! It suddenly grows to 10 feet and has now got a taste for human flesh. The tongue also starts to talk! Her 4 poodles also eat the soup and are transformed into homosexuals/drag queens! While this happens, her boyfriend is workin' in a prison camp lead by a sadistic and dove lovin' Robert Englund (in an amusing over-the-top part). This gory black Sci-Fi comedy properly tries too hard to make it as a gross-out cult film but, still, I was highly entertained by the insane scenes of death by tongue. The FX are excellent (it won prizes) and the acting is pretty good so check it out. Viewers easily offended should stay clear of this freakish flick.

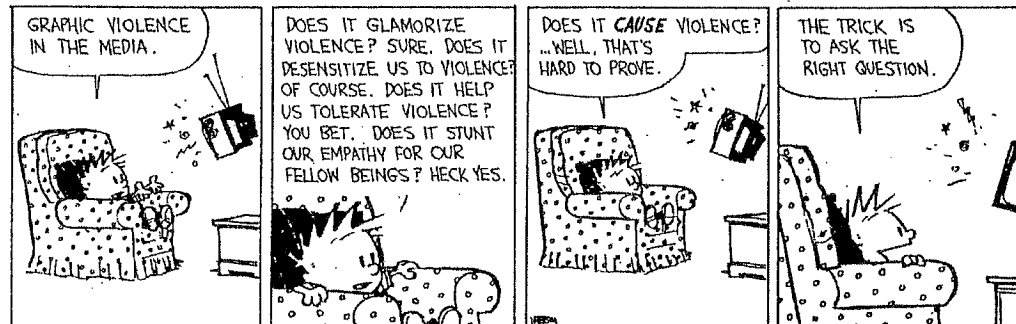
LOVELETTERS OF A PORTUGUESE NUN

aka Liebesbriefe Einer Portugiesischen Nonne
(1977)
Summary: Nasty nunsplotation from the Godfather of Euroleaze. Ken Russell's classic The Devils (1971) almost gave birth to a new

genre of the exploits of sex starved and repressed nuns. Love Letters Of A Portuguese Nun is together with Flavia The Heretic one of best and it's also one Franco's most exciting. A teenager is caught kissing with her boyfriend by an evil priest who talks her mother into sending her sinful daughter to a convent. From the first day and all through the movie the poor teen is put through one sexual humiliation after another (incl. sex with Satan who has one horn in the forehead!!). It's sleazy as hell but also very done, beautifully shot, good locations and well acted. "Love Letters." could also be seen a comment on religion (Franco with a message??). A relief for fans of stylish European 70's smut!

LOVE CAMP 7

(1969)
Summary: The Godfather of nazi sleaze cinema! The Frost/Cresse team are responsible for loads of depraved and memorable exploitation epics like Scavengers and House On Bare Mountain (w/Cresse in drag!). Love Camp 7 was the forerunner for the more nasty 70's nazisplotationers like "Ilsa" and the more vile Italian rip offs (Nazi Love Camp 27 etc.). It's tamer than those but Bob Cresse's gleefully, almost tongue-in-cheek, portrait of a nazi camp commandant is worth the price alone of the video. Oscar material!! The massive amount of nudity, rape and torture should satisfy even the most jaded thrill seeker + it's a historical important movie, sleazewise. John Alderman (Erotic Adventures Of Zorro) and trash film mogul David F. Friedman (Blood-feast etc.) are also in the cast. After LC7 was a hit in Canada, Friedman backed the infamous Ilsa movie. Frost went on makin' films like the bizarre and extremely un-PC Black Gestapo. Cresse sadly died in '98 after years of illness caused by being shot by two undercover cops! Somebody should write a book on him.

Reviews

MISS MUERTE

(1966)
Summary: An absolute must for Francophiles!
This is one of the best, creepiest and most stylish from the Godfather of Euroleaze. The Diabolical Dr. Z is a semi-sequel to the classic The Horrible Dr. Orlof (1961). Dr. Zimmer, who calls himself a disciple of Dr. Orlof, dabbles in mind control with the help of a weird spider-like metal contraption which injects electric needles into victims' brains. After other doctors laugh at him and his experiments, he suffers a stroke but before he dies his daughter promises to continue the experiment. She visits a nightclub where an exotic dancer, Miss Muerte, perform a "show". Miss Muerte then becomes a zombie-like killer machine for Dr. Zimmer's daughter and goes after the doctors who ridiculed him. The film is loaded with sinister atmosphere, beautifully shot - a masterpiece of the macabre!

NAM'S ANGELS

(1970)
Summary: Half-baked mix of Nam and Biker flicks
I like when directors try to mix genres like Chopper Chicks In Zombie Town, Blade Runner, Rock'n'roll Wrestling Women Vs. The Aztec Mummy etc. You don't always get the best results but at least it's interesting. In The Losers/Nam's Angels B-movie veteran William Smith leads a biker gang against the Viet Cong. Fun idea but the film spends too time with the bikers' love affairs, bar fights etc. In the end the gang gets their shit together with their special built war bikes (no Harleys!). It's too late to save the movie but Tarantino must've been impressed since he used some scenes in Pulp Fiction! Nice try but see Satan's Sadists or Apocalypse Now instead.

NAUGHTY CHEERLEADER

aka Mir hat es Immer Spaß Gemacht
(1970)
Summary: Super cute Barbi Benton grows up the hard and saucy way! Naughty Cheerleader follows the carnal adventures of a horny and naive teenage slut. She meets lots of dirty old men like Klaus Kinski (!) and Hugh Hefner in her quest for satisfaction. It's not as sleazy as many sex comedies of that period but you won't find a girl more cute than Miss Benton. She also released singles on Playboy Records, acted in the McCloud series and the last film I saw her in was the hilariously bad but funny Deathstalker (1984).

Psychotronic says she's doing infomercials now. What a waste!

NIGHT OF THE BLOOD MONSTER

(1969)
Summary: One of Franco's best!!
First of all, Night Of The Blood Monster, is a stupid and misleading title. Bloody Judge is exactly what the excellent Christopher Lee portrays in this big budget (yeah, Jess Franco with money!) witch hunting flick. The plot is almost the same as "Mark Of The Devil" and "Witchfinder General", also from that period. It's beautifully shot and filled with impressive battle scenes and lots of politics (based on a true story!). If you see the uncut LBX version you'll get a sleaze-o-rama of torture, nudity, whipping etc. Franco regular Howard Vernon is over-the-top as the chief torturer (made me think of Marty Feldman in Young Frankenstein!). Franco and Lee should be proud of this film, think of that when you're watching Franco-bombs like Golden Temple Amazons and Man Hunter: Vintage Euro-horror at it's best!

NYMPHS ANONYMOUS

(1968)
Summary: Wacky sexploitation.
Nymphs Anonymous is a league of women who... eh... just can't get enough! One woman tries to seduce everyone in her path; her husband, landlord, shrink and when that's not enough she calls for the FFF (Fast Fast Relief) who arrives with two men. Her immortal comment: WHAT! ONLY TWO? They accidentally shot her husband and... well you'll have to see for yourself. Badly shot & acted but who cares when those sleazy wacky juices are flowing! Another Something Weird Video to lose your mind to.

ODDLY COUPLED

(1970)
Summary: Retarded bad taste sex comedy for the sleaze-monger in us all! Oddly Coupled is like a Russ Meyer flick with no budget or class but with plenty of ass! Nerdy gas stop worker gets involved with three sexy nymphs who unfortunately also have a 300 pound roommate who's got the hots for our skinny "hero". Lots of infantile, nude slapstick goes on in this movies which fortunately is interrupted by boob queen Uschi (Supervixens, Touch Of Sweden etc.) Digart in a long hot saucy sex scene with a gal and two men. HOT DAMN! Films like this

can seriously damage your IQ so get it, NOW!

OLGA'S HOUSE OF SHAME

(1964)
Summary: Wacky S&M mix of Ilse, John Waters and Irving Klaw!
This is the 3rd movie in the infamous Olga series starring Audrey Campbell and it's a classic sickie! The pseudo-mondo narration and the Wagner-like music gives the film an unique edge. It's low budget but nicely shot (hand-held camera, dogme-style!) in glorious b/w and Miss Campbell is captivating in a twisted sort of way. This torture/bondage-fest must've been pretty shocking in 1964. John Waters went to film school in New York around that time and said it influenced him more than any Eisenstein movie! Waters was expelled within a year in a reefer scandal. Michael Medved was right: THESE FILMS ARE UNHEALTHY! Producer George Weiss also backed another trash classic, Ed Wood's Glen Or Glenda! Olga, an anti-PC masterpiece, and Love Camp 7 are the obvious inspiration for the wonderful Ilse movies and countless others. Jess Franco and Joe D'Amato fans should definitely check in at this House Of Shame!

PLEASE DON'T EAT MY MOTHER

(1972)
Summary: Fascinating bad sex horror comedy
From what I've read about this movie I was expecting a soft-core version of Corman's Little Shop Of Horrors. Instead I've got a retarded almost hard-core horror comedy which has none of the wit or plot of Corman's classic. Yes, there's a man-eating plant (with a sexy female voice) and a lonely geek/voyeur, Buck Kartalian, who kinda looks like Mel Brooks' goofy twin brother! I'm huge sleaze-fan but 2/3 of Please Don't... is one sex scene after another (the last one incl. XXX-veteran Rene Bond). The plant DO get to eat, first frogs & dogs then humans. Well, it IS kinda fascinating to see Buck - who acted with Heston, Eastwood & Elvis! - in this Harry (Sinfur Dwarf, Wham Bam Thank You Spaceman! etc.) Novak produced mess, you wonder which kind of audience would go for this. The monster-plant is ultra cheaply made but funny in a brain drainin' sort of way. The end is pretty neat, though. Check out this Something Weird Video release at your own risk!

SECRET OF THE MUMMY

aka O Segredo da Múmia
(1982)
Summary: Completely out of control horror comedy!
Unlike most of American horror comedies of the 80's this Brazilian gem delivers. Secret Of The Mummy will also threaten your sanity: yes, there IS a mummy but also a mad scientist sidekick, Igor, who's absolutely deranged (and horny)! Like Mexican horror films Brazil also believes in overkill, this flick includes stock footage of an old Miss Brazil contest, cannibalism + nudity and sex galore. Cardoso was an assistant director to Jose Mojica Martins (Coffin Joe) which explains the creative resourcefulness to the material. If you're unfamiliar with South American Trash Cinema this one will blow your mind! And it's funny, too!

THE SORE LOSERS

(1997)
Summary: Mad garagepunk Sci-Fi!
Being a garagepunk and trash-film fanatic I've been waiting religiously for the European PAL release of Sore Losers. I've heard the excellent soundtrack (with Crypt and Estrus bands) two years ago and I wasn't disappointed with the movie. Jack Oblivian (of Memphis' sadly defunct Oblivians) stars as an alien assassin who was sent to earth in '54 to kill beatniks and now he's back to kill hippies and other low-lives. His sidekick is comic book junkie Mike Maker (of trash rockers The Makers) and together they encounter various sleazy women who resemble an insane mix of Betty Page and Divine! The role list also includes Japanese lo-fi gods Guitar Wolf and the mighty monarch of exploitation, David Friedman (Bloodfeast, Erotic Adventures Of Zorro etc.) as The Elder. The plot is too weird to describe but if you're tired of MTV/Hollywood products and have a good taste in rock'n'roll, get your kicks with this low-budget (16 mm) wonder.

LA SORELLA DI SATANA

(1966)
Summary: Ghoulis, campy anti-com-mie horror classic!
The director of Witchfinder General/Conquering Worm first effort is a minor classic. Barbara (Black Sunday) Steele is quite captivating as the young wife who's corpse get possessed by a 200 year-old but ugly witch. But it's Mel (Little Shop Of Horrors) Wells who steals the show playing a super sleazy, alcoholic commie hotel owner. The lurid

Reviews

performance equals that of Donald Pleasure in the nasty Mania/Fiends And The Flesh. And look for that infamous death-by-hammer-and-sickle scene... ghoulish fun to the max! Thrill seeking horror addicts should be able to get their jaded kicks with this low budget (the monster make up is a bit tacky) cheerful and wicked gem. Why waste your time with pathetic 90's Hollywood horror when films like this exist. By the way, Vincent Price once said that Reeves was the best director he ever worked with!

SS CAMP 5 - WOMEN'S HELL

aka SS Lager 5 Línferno Delle Donne
(1976)
Summary: Routine Italian Nazisploitation
This notorious video nasty, SS Camp 5 - Women's Hell, was shot back-to-back with Garrone's SS Experiment Love Camp, some of the same scenes were used. It isn't more vile than others but the otherwise liberal Holland cut over 30 min. of it's 92 min. running time! It's uncult like most releases in Denmark. The film delivers the same usual over-the-top torture and sexual degradation against women (they escape in the end, though). Not the best or worst of the genre - for collectors only.

STENBROENS HELTE

(1965)
Summary: Entertaining Danish juvenile delinquent flick
The last film of Danish director Poul Nyrup is also his best. A gang led by the sadistic Devil-John deals in petty crimes like robberies and fist fights. Later murder and porno flicks follows. The showdown between Devil-John and the police is a standout Vintage sleaze of the mid 60's with rockin' soundtrack to boot. Recommended! The title could be translated to "Gutter Heroes".

TONIGHT FOR SURE

(1961)
Summary: THE FILM DEBUT THE "RESPECTABLE" DIRECTOR WANT US TO IGNORE!!
Yes, it's true, Coppola made "Nudie Cutie" before Dementia 13! It's no worse or better than other skin flicks of the late 50's/early 60's but it's certainly ain't no Immoral Mr. Teas or Kiss Me Quick. This western angle is interesting cuz Russ Meyer made Wild Girls Of The Naked West the same year! B-movie god, Jack Hill (Spider Baby,

Big Doll House, Coffy etc.), helped Francis with this one. Ah, nothing is funnier than diggin' up major directors' "well buried" skeletons. He shouldn't be ashamed, though, cuz at least it's better than the pathetic Jack!

THE TOUCH OF HER FLESH

(1967)
Summary: Weird slasher sleaze
Roberta and Michael Findlay are mostly known for the infamous Snauff (with fake snuff scenes). Touch... is the first in the Flesh trilogy and it's kinda hard to describe. Richard (Michael Findlay) discovers that his wife is cheating on him, he then gets run over by a car and becomes a psycho killer who goes on a rampage murdering strippers etc. with different kinds of tools. The film's "plot" is women getting naked and then being killed. It's a bit better than your average Doris Wishman-movie and is kinda of fascinating in a twisted sort of way but definitely not for everyone. The other films in the series follow the same "ideas". On the positive side, there some good-looking naked women and some good soul/R&B tunes. Something Weird Video carries all three b/w Flesh "epics" (Curse of..., Kiss of...).

L' ULTIMA ORGIA DEL III REICH

(1976)
Summary: One of best nazi sleaze flicks!
This sickie has very good production values, decent acting and an exciting story line for this kind of trash. Them deranged nazis is at again in one of those generic "women's work camps". It's not as graphic as others but the vile tone is unbelievable harsh as the officers torture and humiliate young Jewish girls and... (hold tight!) ...EAT THEM AND THEIR UNBORN BABIES! It's unsettling as hell cuz it's so well made. There's also a lot of De Sade-like master/slave games going on. Only for the most jaded thrill seekers (like me) who're tired of Hollywood's PC blockbusters.

VILLA VENNELLY

(1964)
Summary: Danish vintage sleaze
Being Danish I'm proud that the wonderful Something Weird Video has included this flick (called Copenhagen Call Girls) in their catalogue. Danish director Poul Nyrup tries to comment on the then hot topic of

Reviews

prostitution. Villa Vennely is a brothel in a posh area of Copenhagen, where men can gamble, drink and, of course, enjoy the company of hard drinkin', pill poppin' ladies of the night. What sets this film apart from other skin flicks of that time is it's daring call for legalization of prostitution. And there's an excellent garage surf soundtrack... so what are you waitin' for?

LOS VIOLADORES

(1981)
Summary: Properly the stupidest movie ever made! A laugh riot!
In Denmark this gory and sick mutant was called *The Bikers And The Disco Kid*! It should give you a clue of what kind of trash we're dealing with here. After showing off his flashy fast car the "hero" gets beaten up and his girl is brutally raped by a moronic biker gang. He then contacts his kung fu buddies for help and they beat up the bikers and cut off the leader's penis (!) for revenge. The bikers then come back and gun down the kung fu guys... and so on. The dubbing is properly the worst ever and the film is drenched in blood, swastikas, disco, heavy metal, small bikes, sex and bad acting. The spirit of Herschell Gordon Lewis lives on, so get a copy of this obscure anti-masterpiece! Swiss producer Erwin C. Dietrich also worked with Jess Franco, so you know you're in for a treat!

Warning: Don't watch this freak show unless you're intoxicated, it can seriously damage your health!!

VIOLER ER BLÅ

(1975)
Summary: Super kitsch from the "free loving" 70s
If you don't speak Danish, this won't do much for you except for massive doses of nudity. It's based on a "daring" novel by Suzanne Brøgger. All the characters encounter several kinky adventures but they all talk like way they did on the Danish theaters in 40s, making it all an unintentionally laugh riot. Even the hippies of Christiania talks like my grandparents! As funny and ultra-pretentious as *Last Tango In Paris* (even though it's too long). Surely a film you can tease your "progressive" parents to death with. The mind boggling film was made by the father of Nicholas Winding Refn who made *Pusher* and *Bleeder*!

WADD: THE LIFE AND TIMES OF JOHN C. HOLMES

(1998)
Summary: Fascinating piece of Americana. Recommended!

For a documentary Wadd ain't so innovating, and maybe it's too long but still my eyes were glued to screen. I knew John was a coke fiend and involved in a mob hit but I didn't really know he was vicious wife beater and a chronic liar/schizo that fed the cops info on porn producers in the early 70's. Wadd isn't that pornographic (no penetration scenes) it's more of a tragic story of a not too bright kid with the world's biggest "tool". Lots of people from the adult industry are interviewed (Goldstein, Flynt, Sharon Mitchell, Ciccolina etc.) as you would expect but also cops, lawyers, journalists and guys like Paul "Boggie Nights" Anderson are included. I know it's almost impossible to make Holmes-docu that isn't interesting but Wadd is a fascinating and important portrait of a legend that some called *The Elvis Of Pornography*!

WHAM BAM THANK YOU SPACEMAN

(1975)
Summary: Even sillier than *Flesh Gordon*!
Two bug like Casanovas from outer space visit our planet to spread some good lovin' among the earthly females in this dated and infantile but fun 70's Sci-Fi soft-core epic. The budget is even lower than *Flesh Gordon* (1972) but Dyanne "Ilsa" Thorne makes an appearance as an unsatisfied (!) hooker who gets some close encounters of the X-rated kind. The director made *Blackenstein* the same year! Wham Bam... could seriously damage your IQ but who cares! Another wacky bomb from *Something Weird Video's* Vaults of vintage sleaze.

WHITE SLAVES OF CHINATOWN

(1964)
Summary: First entry in the bizarre and twisted Olga saga
Fascinating Audry Campbell leads the way in first Olga flick. We're in the opium infested Chinatown where Olga's crime syndicate turns innocent girls into hookers and/or junkies. Hey, she's just trying to make a buck! Unique early S&M sleaze epic with racist voice-over instead of dialogue and annoyin' "Chinese" music that get played over and over. Take the pain with the pleasure. High culture that will change your life (the Ilsa character of the 70's seems to be inspired by Olga). RECOMMENDED! Check out the other mad Olga flicks, daddy-o!

WILD WOMEN

(1951)
Summary: Hilarious laugh riot!

I saw this cheesy marvel of a flick under the "Something Weird 2000" film festival under the name *Bowwanga!* Bowwanga! with an introduction in person by The Mighty Monarch of Exploitation, David Friedman (*Bloodfeast*, 2000 *Maniacs*, *Erotic Adventures Of Zorro* etc.). Three white bozos are lookin' for the lost tribe of "the white sirens" in "Africa". Our merry trio witness lots of footage from several mondo jungle flicks: Tigers, elephants and even a moose!! Finally they find the amazon tribe which captures the men. The tribe leader keeps the strongest man for breedin' (!) and the rest are to be sacrificed to the almighty sun god. But the other "sirens" revolt and our trio makes a narrow escape. The End. All the sirens are wearing zebra striped bikinis, panties with matching high heels! They all learn English pretty fast and with different accents! Fans of *Wild Women Of Wongo* and *Cat Women Of The Moon* should check out this wonderful wacky jungle girl epic which is definitely pre-PC Hollywood.

WOMAN HUNT

(1972)
Summary: Sid Haig almost saves this routine sleaze effort
Woman Hunt is one of the more boring flicks from Corman's New World company. As usual some sexy American gals are abducted in some third world country. First they're used as hookers then later they become hunting prey for wealthy men. The always cool bad guy, Sid Haig, does bring some life into the clichés but unfortunately it's not enough even though some sleazy and violent scenes keeps you awake. A mediocre effort at best.

LES YEUX SANS VISAGE

(1959)
Summary: Haunting, creepy poetic little masterpiece
Eyes Without A Face is strangely poetic considering it's plot; mad doctor removes young girls' faces in order to restore his daughters! People watching this in 1959 must've been totally freaked out by the gory face transplant scenes. The film is beautifully shot in the best haunting film noir/expressionistic style and it also delivers a massive emotional impact. It's less exploitive than American films of that period (like *The Brain That Wouldn't Die*, *The Saved Hitler's Brain* etc.) but gore hounds shouldn't be disappointed. Newer film like *Texas Chainsaw Massacre 2* and *Faceless* have ripped off a lot from this French gem. The mood of the movie recalls *Peeping Tom* and *Mad Love*. Not to be missed!

Splatterfilm

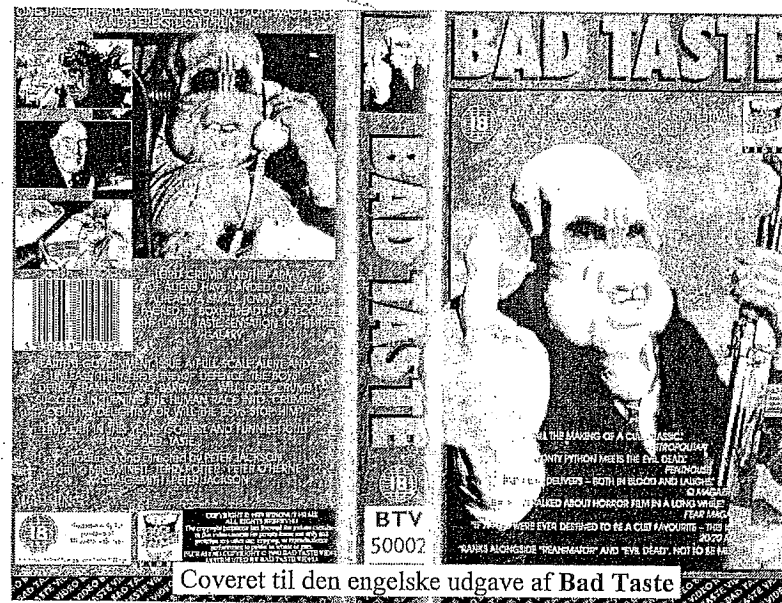
for begyndere

INTRO:

For mit eget vedkommende begyndte det i 1988. Ja, i virkeligheden var interessen opstået mange år tidligere, ja altså min interesse i film om folk, der med alskens motorsave, slagteknive og alle mulige andre håndvåben o.l. ihærdigt prøver på at gøre det af med nogen andre mennesker. Engang da jeg gik i første klasse fortalte en gut, der hed Michael, mig om at han havde set "Gysertimen" på tv aftenen før. Filmen, der var blevet vist, var *Frankenstein*, og Michael fortalte om levende om, hvorledes tyven havde tabt den gode hjerne og derfor havde været nødt til at tage den onde hjerne, og derfor var Frankenstein blevet ond. I årevis derefter ønskede jeg brændende at komme til at se filmen, men som jeg tidligere har fortalt, så var dansk tv i 70'erne, hvilket udelukkende vil sige Danmark Radios dengang enlige kanal, meget trist. At sende en horrorfilm, eller "gysertimen" (som man kaldte dem DENGANG, Rikke Schubart!), var i sig selv noget af en landvinding, men at skulle tro at en sådan skulle blive genudsendt ville ha været utopi. Genudsendelser var i det hele taget totalt ukendt på dansk tv før TV2 kom til. Missede man noget ku man godt opgi nogen sinde at komme til at se det igen. Senere fik jeg set *The Exorcist*, da DR viste den i '87, men min interesse i splatterfilm begyndte som sagt ikke før 1988. Jeg ville gerne se horrorfilm, men efter som tv ikke viste nogen, og der ikke fandtes video før begyndelsen af 80'erne, så var det ikke rigtig blevet til noget. Og det fortaber sig lidt i mørket fra "det sorte årti", nemlig 80'erne, hvorfor jeg ikke lejede dem på video. Dårlig økonomi velsagtens, ikke mindst pga. at jeg brugte alle mine penge på

tegneserier og ny-rock (i 1980-85) og heavy metal ('85-90)!! Ak ja. Men så var det altså osse at jeg i '88 opdagede splatterfilmen, og den kom sgu ikke langsomt snigende min/hd you, næst det skete med et brag; jeg havde opdaget, at en bif, der hvor jeg boede skulle vise zombie-film en hel lørdag nat igennem. Jeg var naturligvis ret opsat på og ta af sted, og fortalte en pige, der boede på samme hotel, som jeg om det. Hun fortalte, at hun osse var til zombie-film, så hun blev strax inviteret med. Det var først senere, at jeg fandt ud af, hun ikke interesserede sig en dyt for zombie-film, men det... en anden historie. Biografen var den legendariske kultbiograf *The Scala* i Kings Cross, og den var fyldt til bristepunktet af horrorfans, det var ret utroligt, husker jeg. Den første film var *Night of the Living Dead*, og dermed var jeg solgt (Hmm, jeg kommer da forresten lige i tanke om en udtalelse, som en vis redaktør-kollega, der sad ved siden af mig ved middagen ved det legendariske fanzine-møde i Århus for nyligt, sagde til mig, noget om, at der sgu ikke var meget ved *Night...* hmm, manden må jo ha været beruset; ingen ved deres fulde men ville da ellers komme med sådan noget xxxxxxx). Resten af natten, der i øvrigt meget belejligt fortsatte med *Return of the Living Dead*, *Dawn of the Dead*, *Day of the Dead* og sluttede af med *Zombie Flesh Eaters*, som jeg dog ikke nåede at se, da jeg sku hjem og på arbejde søndag morgen kl. syv!! Og sådan begyndte det hele, børnlille, eh, jeg mener, alle i *tuffe gore-moviefans* (eller kommende gore-moviefans). Kort tid derefter købte jeg først et nummer af *Grim Humour* fanzinet ved en koncert i *The Sir George Roby*; et zine, der egentligt var et alternativt/punk-fanzine, men som osse engang imellem havde lidt om film, og i netop det nummer var der altså en artikel om *The Texas Chainsaw Massacre* og for det andet fik jeg det nye nummer af det danske (osse punkrock i begyndelsen i alt fald) zine

Moshabe, hvori Simon Nielsen havde en artikel om splatterfilm og der var osse en gal tysker, der skrev om *Dario Argento*-film, der dengang var totalt uopdrivelige i England. Jeg skrev så til Simon, som jeg dengang ikke kendte, jeg plejede at få bladet sendt over af Lars Krogh (som havde haft en tape-trader-annonce i *Hot Rockin'*, ha ha ha), og jeg kvædede så min kval om at man ikke ku få *Tenebrae* og *TCM* i England. Det blev så til at den flinke gut sendte mig de to film og *Evil Dead* og *Last House on the Left*. Alle film var totalt forbudt dengang i UK. Jeg så engang en bootleg-udgave af *TCM2* på Camden Market til £20, som var ca. 260 kr. dengang (og husk på at det ville svare til ca. det dobbelte i priser af i dag!!!). Simon fik så til gengæld *Mask of Satan* og *Lisa and the Devil*, som jeg havde fået optaget fra engelsk tv, begge film var osse totalt uopdrivelige i engelsksprogede versioner dengang. Da jeg så kom hjem til Danmark omkring beg. af '91 skrev jeg til en gut, som jeg havde set havde haft en reklame i det engelske

Coveret til den engelske udgave af *Bad Taste*

zine Samhain. Manden skrev, at han boede på Hindbaervej. Lars von T's legendariske adresse (som vi altid ka genopfriske med Hands off M.F. og A Day With Alfred). Mit liv var blevet beriget med Bloody Darlings, dengang i '92! Anyway, alt det her har selvfølgelig ikke noget med temaet for denne sektions-intro at gøre, men what the fuck, det her er mit blad, jeg blir hverken rig eller syndelig berømt af at lave det her, så i det mindste vil jeg ræve om, hva der passer mig. Men nuvel, det her er en intro til splatterfilm. Men hvorfor egentligt en sektion om splatterfilm? Jeg ka levende forestille mig folk med mistroiske blikke, folk, der har været med længe og som har set alle zombierne, kødøks-, fars-hammer-, slagtekniv- og baseballbat-mordfilmene og alle Jess Franco-, Argento-, Fulci-, tyskerundergrund- og jeg skal komme efter dig sawklingefilmene. Og det er da osse sandt, at Stay Sick! magazine måske ikke er specielt nemt at læse for begyndere, men jeg har det nu sådan, at hvis man vil lære noget nyt, så spring ud i det, og spring helst over de alt for lallede begynderkurser. Men nuvel, Frank Brahe har gentagende gange belært mig om, at Mondo Franko så ud, som det gjorde, fordi han ville appellere til grønne begyndere. Og, nå ja, nu hvor MF er en saga blot, så er det måske på sin plads, at en anden en tar op det med at belære nye folk. Og... puh-ha, nu har jeg sgu sidet over det her et helt par timer snart, og jeg gider ikke mere. Kort og godt: Her er en lille sektion med kendte splatterfilm. Skribenter på Absurd, Bloody Darlings, Uncut og Mondo Franko bør hoppe over og læse noget andet. De kender det hele alligevel, og jeg gider altså ikke belæres om, at alle og enhver da har set Bad Taste! Nej, det er ikke alle elleveårige, der har set den, og det er ikke alle arbejdsløse højskolelærere, der har oplevet den opfyldte nyselse, det er at se Peter Jackson blive "genfødt". So there. Velkommen til "Splatterfilm for begyndere." Kreativ og ukreativ kritik frabedes, tilsendelse af vingummi-tv-mix tilskyndes!!

BAD TASTE

DK-titel: Bad Taste
dir: Peter Jackson
New Zealand 1988
længde: 88 min. (UK-kassetten si'r 87/DK: 88 min.)
DK-video info: tv-format (filmen er optaget i dette)
distro: UK: Bad Taste Video / DK: Kavan/Scanbox
cast: Peter Jackson og hans skolekammesjucker
rev af Jack J

Jeg har netop set Bad Taste for første gang i vel hen ved en 3 års tid, og da filmen var færdig sad jeg bare og tænkte "fan-fucking-tastisk!!!" - en reaktion, der bestemt ikke er

1 1/2 times kultvoldsorgiesplatterkomædi, der har henrykket en hel verden!

INTERNATIONAL BIC HIT

BAD TASTE

Instruktøren af "BRAINDEAD" chockerer igen!

BAD TASTE

Coveret til den danske video

overdreven: Bad Taste er så afgjort een af de fedeste og mest blodige splatterfilm nogensinde, samtidig med at den er så vild, at man bare skrider enten af grin eller af benovelse over de totalt syrede scener!! Men, øhh, vi skulle vel egentligt starte med begyndelsen! Historien er såre simpel: The aliens have landet - i en landsby i New Zealand of all places! Regeringens specialenhed, The Boys, blir sat til at infiltrere og tage sig af de uheldige elementer! Mødsat andre rumvæsner, der ankommer til Jorden, så er disse hverken interessert i at overtage planeten eller dræbe menneskene på må og få. Dræbe dem jovist, men ikke på må og få!! Næse, forskellig fra andre *aliens land* on Earth film, så er disse rumvæsnestaster ikke udsendt af deres onde regering (tilsmældende så råder der kommunisme i det ydre rum i de fleste af den type sci-fi film, hvor de fleste planeter undtagen Jorden styres af en eneste regering og udgøres af kun eet land!!), men derimod af et cateringfirma, der i kampen mod andre firmaer søger nye eksotiske retter at forhandle og score kassen på. Og på Jorden har de opdaget en specielt velsmagende delikatess, nemlig menneskekød - ikke råt naturligvis, men forterret af en alien og derefter gylpet op igen! Yum yum!! Rumvæsnerne har i det meste af filmen påtaget sig form af mennesker, uforklarligt nok, så er nogle af dem hjemmedøde zombier. Filmen begynder med to af "the Boys", som er ankommet til lillebyen og forsøger at finde nogle af disse zombier/aliens, de finder nogen og det udvikler sig yderst blodigt (heldigvis!). Splatter-scenerne er mange og yderst memorabile!! Jeg mindes ikke tidligere at ha set en fyr (zombie) få skudt halvdelen af hovedet, for derefter at blive stående mens blodet bare pumper ud af nederste hoveddel!! I en anden scene er den ene af Boys'erne, Derek, blevet alene, en zombie kommer hastigt imod ham, han fulmer med maskinpistol, der skal et nyt magasin i og det vil ikke rigtig ind, så i sidste øjeblik får han det ind og fyrer så ellers løs... men zombiegutten fortsætter sgu og ramler ind i Derek, samtidig medens han stadig skyder løs, hvor ved pistolen farer halvejs ind i maven på gutten. Og da der så i øjeblikket efter kommer en hob flere zombier sioskende, mens Derek stadig ligger med den nu helt døde zombie over sig og maskinpistolens begravede i maven på han, så ser Derek kun een mulighed: at slukke pistolen hele vejen gennem maven på startuten og møje resten af flokken ned!! Blod og indvolde over det hele, og dette er kun begyndelsen, senere blir der mere med at komme gennem en anden person!! Jeg læste første gang om Bad Taste i begyndelsen af 90'erne i det engelske splatterzine In The Flesh. Og jo; jeg har før omtalt nævnte udgivelse, men udovert at være mit favoritsplatterfanzine dengang, så var det nok osse det bedste og fedeste, der var - eller i alt fald af dem jeg har set. Jeg boede

dengang i London, men faktisk kunne horrorfilmfans hjemme i Danmark læse om Bad Taste allerede i '89 da Inferno nr. 1 udkom, såmænd med Bad Taste på coveret (se repro af coveret i Inferno-artiklen i SSI #1) og et rev af Henrik Rytter. Da filmen så helt sensationelt blev udsendt u/c på engelsk kassette, scorede jeg mig den naturligvis med det samme, og godt det samme; den forsvandt nemlig ret hurtigt igen, dog ikke pga. censur, men rettighedsproblemer. Siden er den dog kommet igen både på UK-video og osse heldigvis på dansk video, hvor den blev udsendt sammen med instruktøren Peter Jacksons anden og ligeledes totalt fede film Braindead med kort tid imellem. Af underlige grunde ble Braindead udsendt først, but what da fuck, så længe de er udkommet, betyder den slags intet. Men det skal du selv se, la' mig bare slutte med at sige, at hvis man har bare den mindste smule smag for splatterfilmens delikate udtryksmiddel, så må og skal man altså se Bad Taste. Jeg kan i øvrigt også varmt anbefale Peter Jacksons efterfølger Meet the Feebles (som Lars von Hegnet i et nr. af Bloody Darlings ikke kunne kapere!!) Ja, man fatter det jo ikkell!!), som nærmest må siges at være Muppet Show på syre - dårlig syre, vel at mærk!! Noget mere perverst og anti-Disney-agtigt, skal man lede efter meget længe (og sku du være i tvivl om, hvorvidt jeg mener, det er godt eller skidt, så bør du nok overveje at købe Kosmorama næste gang!) og så i øvrigt osse Jacksons tredje film, den gennemførte zombiefilm Braindead (som han heller ikk' ku li, ham Lars!!). Se osse revet af The Frighteners i den alm. review-sektion. Normalt vil jeg altid opfordre til, at man køber de engelske videoer uden undertekster i stedet for de danske, hvis da ellers de er u/c, men mht Bad Taste er det måske nok en go' ide at investere i DK-udgaven i stedet; den newzealandske dialekt ka sine steder være ret svær at få fat i

australske, der helt utroligt er klippet!!!), så vil du helt sikkert fråde af begejstring, tro mig, *would I lie to you!* (Jack J.)

The Gore Gore Girls

aka Blood Orgy
dir: Herschell Gordon Lewis
De Forenede Stater, 1972
længde: ????????
anmeldt version: Psycho Voodoo Video (bootleg)
(Australia)
cast: Frank Kress, Amy Farrell, Hedda Lubin, Henny Youngman
rev af Jack J

Det her er Splatterfilmssektionen her i Stay Sick!, og enhver genrefilmfan er i dag bekendt med termen "splatterfilm", men hvornår startede det og hvilken film var den første såkaldte splatterfilm? Well, som der står på forsiden "læs og

THE GORE GORE GIRLS

Laugh? I thought they'd die!

THE SCREWIEST, WILDEST, SEXIEST

ONE YETI

THE GORE GORE GIRLS

STARRING
★ FRANK KRESS ★ AMY FARRELL
★ HEDDA LUBIN

SPECIAL GUEST STAR
★ HENNY YOUNGMAN

PRODUCED & DIRECTED BY
HERSCHELL GORDON LEWIS

Released By
LEWIS

IN STARTLING COLOR

THE GORE GORE GIRLS

PSYCHO VODOO

(og det si'r jeg, som endda har boet sammen med *heaps* af kvier i et års tid, men alligevel har besvær med jargonen, ayy!!). Anyway, lige meget hvilken version du ser (dog ikke den

lær"!!! Den første officielt anerkendte splatterfilm er H.G.Lewis' film Blood Feast fra 1963. Der er godt nok nogle kværanter, der hævder, at der var en japansk film, der kom før, men fuck 'em right up their ass!! Blood Feast var den første! Herschell

Gordon Lewis var egentligt uddannet i alt andet end filmbranchen; han havde en Ph.D. fra universitetet, han arbejdede i reklamebranchen og som producer på tv i mediets tidlige dage. I 1953 startede han og en anden gut et filmselskab, "Lewis & Martin Films," for at lave reklame- og informationsfilm, men som årene gik, blev han træt af dette og lavede derfor i '59 sin første film, *Prime Time* (aka *Hell Kittens*) (osse Karen Blacks første film), sammen med Dave Friedman, som han skulle komme til at arbejde en hel del sammen med. Senere op gennem de tidlige 60'ere blev det til flere *nudie-cutie*-film, men i '63 udsendte Lewis så en helt anden type film, nemlig *Scum of This Earth*, som muligvis er den første film i den genre, der hedder "roughies." Russ Meyer lavede som bekendt fire roughies (hvoraf TV2 på det seneste - helt utroligt - har vist de tre af dem: *Paster, Pussycat, Kill! Kill!*, *Mudhoney* og *Lorna*), men den første af hans, *Lorna*, kom først i '64. Senere i '63 satte Lewis og Friedman sig ned og spånkulerede over, hva de ku lave, som ville fange folks interesse. De havde ikke ret mange penge, så de var nødt til at komme på noget, som de store filmselskaber ikke ville røre med en ilang, altså noget tabu- eller-andet. Resultatet blev en *gore film*, altså en splatterfilm, nemlig *Blood Feast*. Og filmen blev en stor succes. Op gennem breserne lavede Lewin delvis splatter, roughies og nudies ("nudies" var ikke rigtige porno- eller sexfilm, som vi kender dem i dag, ikke engang softporno, da der ofte ikke rigtigt var noget sex i, men derimod bare halvnøgne piger, der dansede rundt og tog deres tøj af og på igen) og frem til 1972. Så pludselig stoppede han og forsvandt nogen tid senere. Rygterne gik, at han var død eller i fængsel, men i virkeligheden havde det skrantet for hans selskab og, well, han gik vel slet og ret under jorden. Den sidste film, han lavede, var *The Gore Gore Girls* (aka *Blood Orgy*) og denne film var også den mest splattede af dem alle, så woffor ik' sm'nen i a' video åå se wa'et ær far no'e, som man siger i Aalborg. En ung kvinde sidder foran sit spejl. Pludselig er der en, der griber fat i hendes hoved bagfra og smasker det ind i spejlet, så dette slås itu. Kvinden skriger i vildensky, hvilket bare får den ukendte gerningsmand til at smadre hendes hoved ind i spejlet igen og igen, så det blir smadret helt til en blodig masse. Derefter stikker vedkomme en kniv i hende, til hun falder om på gulvet. Men det er endnu ikke nok for angriberen; selv da hun ligger på gulvet, blir han ved med at hamre kniven i hende, for så til sidst at maltraktere kvindens ansigt til ukendelighed med sine hænder. Huden og kødet bliver revet af fjeset, og da han har fået øjnene ud, er det ikke godt nok, så han stikker dem ind i øjenhulene igen og splatter dem helt ud endnu en gang!!! Og alt dette før start-credits! Så starter filmen. Vi befinder os hos Gentry, en midaldrende gut, der mest af alt ser ud som en affekteret bøsse (ehh... og hvis du, kære læser, er en affekteret bøsse, så lad mig da lige pointe ud, at det er der skam ikke noget galt i), som sidder og leger med sin kat. Så banker det på døren og han putter katten ind ad en låge i en skænk (???). Sjovt nok ser vi ikke katten igen i resten af filmen. Den besøgende, Nancy, er en ung kvinde fra en æst, der vil ha manden, der er privatdetektiv, til at finde ud af, hvem morderen er og gi ham halvtreds tusind dollar for det, hvis han da ellers ka greje, hvem morderen er. Gentry svarer arrogant, hva hun mener med; hvis han ka finde ud af det! Og det er netop stilen for Gentry, han er arrogant og kommer med ordsplis-one-linere gennem hele filmen, fx da endnu en kvinde har fået maltrakteret sit ansigt og han ringer til strømmerne med beskeden: "A friend of mine has lost face!" (whoa... og som et skæbnens bizare ironi, så idet jeg skriver citatet, synger *Mudhoney* på CD'en i min computer. "You have lost your head" !!! Og *Mudhoney* har naturligvis taget navn efter netop den Russ Meyer-film, jeg nævnte tidligere. Strange, jeg har eller ikke spillet den CD siden midt-90'erne). Anyway, Gentry verfer kvinden ud og går i gang. Kvinden, der blev myrdet var go-go-danserinde, og Gentry starter med at ta hien på strip-jointen, hvor hun arbejdede og herefter må Gentry kaste sig i lag med brovne servitricer, den brunstige go-go-danserinde, der kendte den aflivede topløse, rødstrømper, en imbecil kriminalbetjent og ikke at forglemme en Vietnamveteran, der tegner ansigter på meloner (af den slags, der gror i jorden) for derefter at smadre dem. Da Gentry udfører bartenderen om Vietnam-sykkopatens opførsel disker denne op med historien om, hvorledes soldaten i krigen efter en dags kamp ville gå ud på slagmarken og totalt smadre ansigterne på de døde for at komme af med sine frustrationer. Senere opdagede man, at han ikke alene gjorde det på skævejernes kadavere, men også på de amk. soldaters, hvortil Gentry spør: "Blev han så smidt hjem?" Hertil svarer bartenderen: "hvorfor det?" !!! Og sådan er dialogen ret bizar gennem hele *The Gore Gore Girls*, bizar ja, men absolut på en cool måde. Der er osse, som nævnt, en del mer

eller mindre platte ordsplis, som faktisk er hylesjove (må ja, det syns jeg i alt fald, men der skal heller ikke så meget till). Snart blir han JOINED af den den unge journalistinde, der dog har svært ved at tage Genthys evindelige arrogance. Så blir endnu en ju-hu-pige onduleret. Hun befinder sig i sin lejlighed, hvor hun betragter sig selv foran spejlet og lystigt befamler sine fordele (helt naturligt, siger vi herfra), mens hun iøvrigt gumler på byggegummi og blæser bobler. Så pludselig springer den maskerede overfaldsmand på hende og skærer hendes hals over med en franskbrokskniv... og så endda lige midt i en boble! Scenen er grotesk; boblen springer ikke, men blir i stedet fyldt med blod!!! Fantastisk! Man får lyst til at råbe hurra og ringe til sin farmor og fortælle om denne brilante scene. Hendes ansigt bliver derefter naturligvis også mutileret. Derefter tar morderen en kødhammer, hiver brusserne af liget og banker gumpen til farskød! Senere overfalder morderen en go-go-danser-negerinde i hendes hjem, mens hun er ved at stryge, og hva er mere naturligt end at bruge strygjernene; først på den ene side af ansigtet og derefter på den anden. Da hun så ligger livløs, tar morderen to glas og en saks og klipper først pigens højre brystvorte af og holder det ene glas under, hvorefter der løber mælk ned i glasset, og derefter gør han det samme med den anden, men ud af det venstre bryst kommer der altså sjokolademælk!!! *Arrghh ha ha*, tro mig det er en herlig scene, totalt vanvittig og latterlig!!! Så kommer en anden negerinde ind i lejligheden og nu tar morderen og stikker dennes hoved ned i noget gloende fritureolie, der har stået på komfuret mens det første mord gik for sig. Helt igennem nogle herlige scener, som ingen ægte splatterfan vil ønske at være foruden. Ud over splatterscenerne, så indeholder *The Gore Gore Girls* osse det vigtigste element fra Lewis' anden filmgenre, nudie-filmene, da en del af scenerne foregår i og omkring en strip-joint. Der er da osse en stripkonkurrence hen mod slutningen. Alt i alt en dejlig film. De blodige scener er så totalt latterlige, selv for under '60-forhold, dialogen er nogle steder optaget så dårligt, at det er svært at høre, hva der blir sagt og noget marchmusik er totalt uudholdeligt. Men filmen er dog alligevel ubetalelig; skuespillerne leverer herlige præstationer, osse selv om der overspilles i spandevs, men måske netop derfor. Resten af musikken er ret fed og jeg ville ikke blive overrasket, hvis den en dag udkom på Crypt Records. Simon Nielsen skrev på et tidspunkt en lang todelst artikel om Lewis (*Moshable* #9 + 10), hvori han nævner, at *The Gore Gore Girls* er Lewis' sidste film. I fanzinet *Broken Minds* (#8/1996) skriver Niclas Johansson derimod, at filmen *Year of Yahoo* skulle være den sidste, men det er noget ævl. *The Gore...* nævnes osse i *The Psychotronic Encyclopedia* af film, som værende den sidste film Lewis lavede. I *slut80'erne* og beg. af '90erne kørte Jonathan Ross' kendte tv-dokumentarserie *Incredibly Strange Film Show* på tv i England og et af afsnittene var om H.G. Lewis. Hvis der er nogen, der har netop det afsnit eller for så vidt nogen som helst afsnit af serien, bortset fra det med David Lynch - som jeg allerede har - og kan lave en kopi, så må de meget gerne kontakte mig!!! / Mens jeg har siddet her og skrevet på det her forvoksede rev af Gore, så slog det mig, at Lars von H. osse engang har anmeldt filmen i et gammelt nr. af *Bloody Darlings*, nærmere bestemt #5. Jeg ku godt huske, at han ikke ku li den og jeg sku da sæfælli lige finde revet frem og checke efter, og ganske rigtigt; Lars fortæller i bebrejende detaljer, hvorledes Simon N. havde udført den svinestreg at vove at prække Lars Gore... på og fortsætter så med revet, hvor han bla. skriver: "...hvilket rædderlig piece of ugly crap det virkelig er... Pild min røv og spids mine tænder!!!!" Og Lars slutter af med at give filmens helhed "minus 003!!!!" Det er edderødne ærgerligt, at dette nummer af *Stay Sick* udkommer i 2001 og ikke i 1993 lissom det nr. af *BD* gjorde, for Lars tar naturligvis kanon-fejl og de stakkels læsere dengang havde kun Lars at stole på. Gore... er en total fed tidlig splatterfilm, men man skal altså anmelde den for hvad den er; nemlig en meget camp'et film, der parodierte sig selv om Lewis' tidligere film ved netop ikke at være seriøs! Ikke alle gore-film skal ses som ultra-hardcore + no nonsense film. Fatter du det Lars!!! Og så beviser herr Hegenet (dengang i '93), at han helt har mistet overblikket over anmeldelsen, da han morer sig over, at der er en kvinde i filmen, der hedder Henny Youngman: "*YoungMAN??? En kvinde der kalder sig for en ung mand, uden at være lebbet et transer!!! Too grossing much!!!*" Yeah, well, Lars me o' mate, nu er der jo altså bare det skidesjove ved det, at det er den mandlige natklubbejer, der hedder Henny Youngman, arrghh ha ha ha, got ya!!! Anyway, jeg vil slutte her. Den version af *The Gore Gore Girls*, som jeg har set, er en gammel bootleg fra Psycho Voodoo Video, som jeg købte, da jeg boede nogen tid i Melbourne for længe siden. Hvorvidt filmen er til at få evt. på hollandsk

video, aner jeg ikke. Jeg ved, at den udkom på video fra Videodrom i Berlin i beg. af '90'erne (og jo, den var uncut, selv om der var tale om en tysk udgave), men om den er til at få fat på mere, må du kikke i vejviseren efter. Den findes garanteret på DVD med alt muligt xtra materiale med Lewis, der beskriver, hvodden han pillede sig i røven under hvilke scener osv., men jeg garanterer for, at den time med psykotroniske trailere, der er på mit australske bootlegbånd, den er der ikke!! Båndet slutter i øvrigt med en ank. trailer for den danske film *Gift* (under den engelske titel *Venom*) - howz that for weirdness??? (Jack J)

John Carpenter's Vampires

dir: John Carpenter (det gir jo lissom sig selv!)
USA '98
længde: 103 min.
DK-video: lxb
distr: Nordisk Film
cast: James Woods, Daniel Baldwin, Sheryl Lee, Thomas Ian Griffith
rev af Jack J

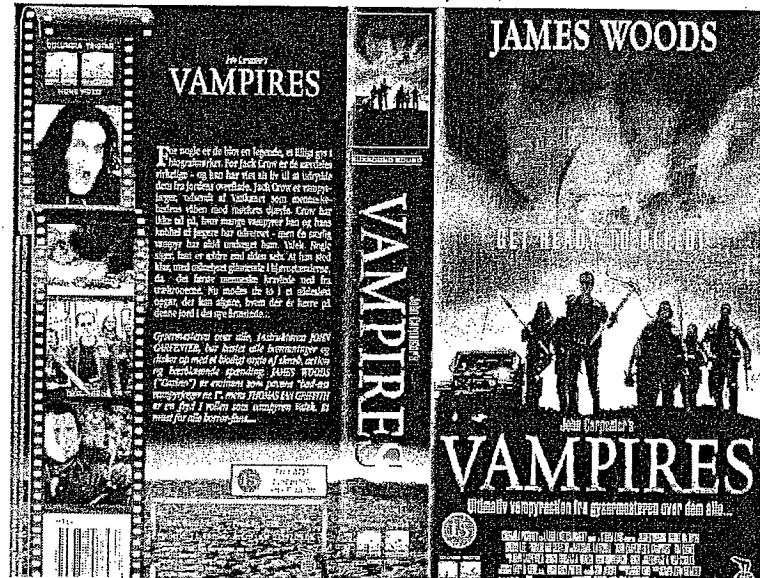
Der var en, der skrev til mig for nyligt, at der ikke er lavet nogen genrefilmesterværker i 90'erne, og jeg vil da gi medhold i, at det i snart mange år har skrantet en hel del på slagens, meeen helt sandt er det nu altså ikke (efter min mening i alt fald - og da det her er min sæbekasse i parken, så

synes, det er lidt synd for Carpenter, at han har lavet filmen nu og ikke i de glade motorsavs, knivstikke, bloddrikke, jeg ska gi dig ska jeg særne så -dage tilbage i 80'erne, for hvis den var kommet dengang, er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at den ville ha stået som een af de store på linje med *Re-Animator*, *Near Dark*, *Hellraiser* osv. Nu må den så bare nøjes med at være et enkeltstående mesterstykke. Ehh... men hvis ik' du har set den, sku jeg vel hellere komme i gang med et plotrefat, før jeg smider flere rosende tillægsord efter filmrullen, så here goes;

I horror-film er det jo ikke nogen nyhed, at der eksisterer vampyrer, men i den virkelige verden er der jo ik' så mange, der tror på den slags (bortset fra weirdo-cults i USA naturligvis), men hva nu hvis de eksisterede alligevel? Hvis der nu virkelig var nogen blodsugere, der tog sig en tår hist og pist i Vampires er det netop tilfældet; vampyrerne findes, de er ikke som vi kender dem fra *Dracula*-film, de sover ikke i kister, de snakker ikke med euro-trash accent og de ku bade i vievand, hvis det sku være. Men der ska jo være nogen til og mule dem engang imellem, og da Van Helsing heller ikke er der, så er det al'å Vatikanet, som finansierer grupper af blodsuger-jægere til at ta rundt og dræbe niddingerne. En sån gruppe ledes af Jack Crow, som blir spillet overlegent af James Woods i sin bedste rolle siden *Videodrome*! Efter i filmens start at ha onduleret nogen goons i et ødebeliggende hus, fejrer gruppen sejren med en fest (en "luderfest" endda, som Frank omtaler det i MF #11) på det nærliggende motel, hvor de bor. Men ak, da har ikke tilintetgjort ledervampyrer, så han inviterer sig selv til festen, og han er godt gal i skralden over, at vampyrjægerne har ombragt hans medblodsugere, så han tar fat på at dræbe hele bundet af fulde vampyrjægere. Kampen er ligesom resten af filmen totalt overskruet blodig. Da jeg så scenen første gang, da vidste jeg bare, resten ville blive godt - og det blev det; ... *splat... splat... splat*... resten af de 103 minutter er bare fyldt med tomatsovs. Da Jack Crow ka se, at de ikke ka vinde over denne *master vampire*, får han og den eneste anden overlevende vampyrjæger, spillet af Daniel Baldwin, røven på gled. Inden de smutter finder de lige en luder, der er blevet bidt af vampyrstaruffen. Når hun begynder at forvandles, er meningen så, at hun ska lede dem til lederens gemmested. Anyway, der sker osse 10 billioner andre ting, som du selv må se rullen for at opdage, men to mig; *Vampires* er så totalt fed, at man nemt ka se den igen og igen - jeg har i hvert fald!! I Frank Brahes rev i *Mondo Franko* #1, siger han, at man ka se Carpenter har fået lysten tilbage, at det er hans genfødsel! Og det vil jeg uden tøven skrive under på. Umiddelbart ka jeg ikke komme på en andre amerikanske noholds-barred horror-film, fuld af det klidrede røde stads, fra 90'erne, der er så nydebare som *Vampires*, bortset fra *Blade*. I revet skriver Frank osse, at ludervampyrer er nøgen og bagbundet det meste af filmen, men hva manden glemmer at nævne, er, at hun spilles af Sheryl Lee, der udmærkede sig ved gennem hele *David Lynch's Twin Peaks* tv-serie at spille et lig! Jeps, hun var nemlig Laura Palmer, og i øvrigt osse englen i *Wild at Heart*. Det er naturligvis helt uligveligt, at herr Brahe ikke

havde denne vitale information med, men anmeldelsen blev måske skrevet på et tidspunkt, hvor Manden Fra Søften gik og overvejede, hvorvidt han skulle køre den nye familiebil ind i en beton-urtepotte i Fjellerup med mange tilskuere eller ej??? Men for lige og slutte af uden yderligere at gentage, hvor yderst anbefalelsesværdig *Vampires* er, så la mig lige nævne, at det danske bånd er i fuld letterbox og er en fyrd for øjet, og oven i hatten, så er Kirsten Elvig Hansens oversættelse rigtig god. Gør hva du vil med dit liv, men sørg i det mindste for at se John Carpenter's *Vampires* en halv snes gange, før du gør det, du vil ik' fortryde det!

NB: Filmen er i øvrigt, i følge revet i MF, løseligt baseret på John Steadley bog *Vampires*, men hvorvidt den er noget værd, har jeg virkelig ingen anelse om, spørg Frank!

er det det, der gælder, hah!), for John Carpenter har nemlig lavet *Vampires*!! Og jeg savner ord; *Vampires* er nemlig ikke bare en genrefilm, og den er heller ikke blot et genremesterværk, næehh, den er et vaskeægte megafukking SPLATTER-FILMS-GENREFILMS-MESTERVÆRK!!! Intet mindre! Hvis du er til 70'ernes og 80'ernes herlige splatterfilm, hvilket man jo næsten må antage, at du er, når du ikke alene sidder med et snottet undergrundsfanzine, der ved sin blotte titel opfordrer til fortsat "sygdom", men dertil tilligemed også har slået op på specialsektionen for netop splatterfilm, så er *Vampires* så absolut et mesterværk, som du må og skal ha fat i, om du så skal få og kradsde, for at få den!!! Splatterfilmen som genre er jo som bekendt desværre død som en sild - og tyvrr ikke død som en zombie, for de plejer jo at komme tilbage - så man ka næsten

Richard Corben

sex og vold

- når det er smukt

AF FRANK BRAHE

Da den højt ærede herr redaktør Jack Jensen har været så venlig at udvide sit livsstils filmblad med en tegneseriesektion, skulle jeg ikke tænke to gange over at slå til, selvfølgelig skal I lære lidt om Richard Corben! Lige netop som mesterværket "The House on Borderland" er blevet udsendt. Nye, gamle og kommende fans kan starte her

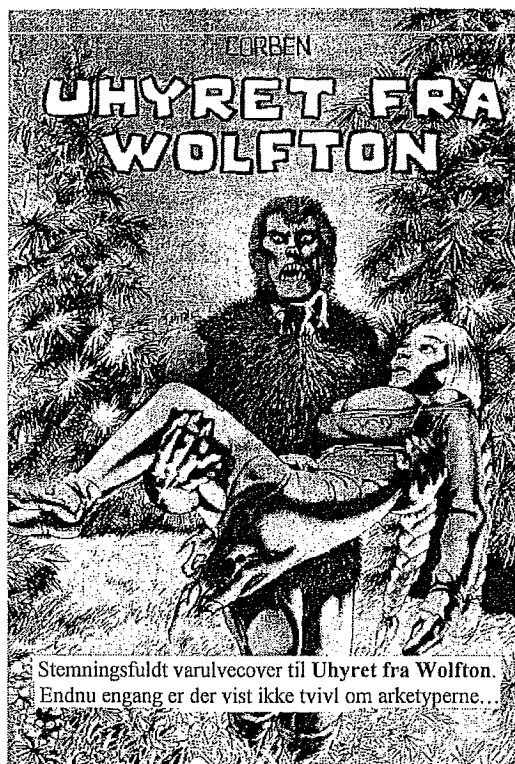
Corbens karriere startede i filmbranchen i Kansas city, hvor han animerede intro'er og tekniske detaljer, men allerede da Corben var en lille purk på 5-6 år bankede hans hjerte for tegneserien og denne filmkarriere var da også ganske kort, dog vente han tilbage til filmen, mere om det senere. Det var almindelig kendt at Corben var et enormt talent, og han levede for "the comix" - så en skønne dag sendte en ven fra San Francisco en bunke underground comix til Corben og sagde: "This is where you should be." Og Richard Corben gik i gang... Oh boy! Corben gik i gang...

Der gik selvfølgelig ikke længe inden Corben blev kontaktet af det hæderkronede franske tegneserieblad Metal Hurlant, på det tidspunkt højborg for tegneseriekunstnere i Frankrig

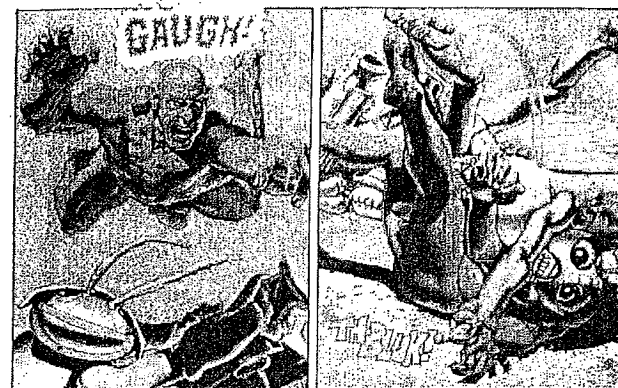
Eldre portræt af Richard Corben, dag er han nærmest skaldet - hvilket er HELT ok med skribenten af denne artikel.

og i Europa det var populært og efter Corbens indtræden var det helt naturligt at lave en amerikansk udgave af Metal Hurlant som selvfølgelig endte med at blive til Heavy Metal. (som igen i midten af 80'erne blev til det danske Total Metal) Richard Corben tegnede for mange serieblade såsom

Stemmingsfuldt varulvecover til Uhyret fra Wolfston. Endnu engang er der vist ikke tvivl om arketyperne...

Eerie, Creepy og Vampirella, små serier som senere udkom i det danske Gru, og især Gru album nr. 1 er der virkelig Corben sager an mass bla. "Den skrækkelige tidsrejse" og "På dybt vand". Historierne skrevet af Bruce Jones - fabelagtige... (Gru album nr. 1 kan stadig købes, det koster omkring 200 kr., hvis man finder en udgave uden klippede hjørner) Og bestemt ikke noget man lige glemmer. Det var i Heavy Metal regi Corben startede på kæmpe kroniken om "DEN", fra 1973 til 1978 var "DEN" en løbende historie i Heavy Metal og Verden

DE HAN HANDE LETER DET SÅVOLD

JEG PU LETER CORBEN HAN HAN

Side fra DEN, læg mærke til Richard Corbens kompositionssans, hans fortid i filmens verden fornægter sig ikke... Bare rolig. "DEN" skal nok få aflivet denne pissemvre.

HAN HANDE LETER DET SÅVOLD

JEG PU LETER CORBEN HAN HAN

JEG PU LETER CORBEN HAN HAN

havde vel ikke set sådanne tekniske tegneevner før + det, at historien var helt i særklasse. "DEN" handler om en lidt svag figur som pludselig kommer til en anden verden, til landet "Aldrighvor" - "Neverwhere". En verden befolket med topløse liderlige damer, drager, monstre, hekse, trolde, blod, sex og vold. DEN selv var blevet til en skaldet, nøgen bodybuilder der cirka dræber og boller alt han møder på sin vej - og at dømme ud fra han kropbygning er det vel også det han er sat i den verden for at gøre...

Hele universet i "DEN" har Corben selv skabt, han skrev også selv historien, dog meget inspireret af H.P. Lovecraft og alle de gotiske horror noveller han skrev omkring 1920'erne... en lille/stor hyldet til Lovecraft lagde Corben da også ind i historien, da den "onde kraft"/"det mørke" hedder Uhluth... JA, lige præcist Chtulhu stavet bagfra - læsere af Lovecraft ved hvad jeg mener.

Denne historie blev samlet og udkom som et samlet album her i Danmark, i 1982, ja altså DEN kom faktisk i to udgaver; en slags Trade paperback og en indbundet nummereret samt signeret udgave, som nok må betegnes som det mest værdifulde tegneseriealbum der nogensinde er udgivet i Danmark, der blev

nemlig kun trykt 100 eksemplarer af denne tegneserie. Priserne svinger fra 1000 kr. til 2000 kr.!! (lavt sat) Trade paperbacken har en værdi mellem 300-500 kr.. Den kan dog stadig købes som amerikansk tradeback til ca. 160 kr.

DEN blev også lavet som tegnefilm og en lille del af denne film kom med i den amerikanske blockbuster tegnefilm Heavy Metal, the movie. Corben vandt faktisk Cine Award i 1971 for sin film. Igen tegnede Corben hver eneste lille streg, som han selv siger; så kunne han nemt ha' fået kvalificeret hjælp... "... men det ville være, at svigte mine fans." Tænk hvis andre "kunstnere" havde denne offer vilje, måske ville respekten for kunsten vende tilbage?

BILLEDE NO 2. Corben modellerer ofte sine figurer op inden han tegner dem - hvilket igen understreger at manden ikke springer over hvor gæret er lavest og igen viser hvor en stor kunstner han er. / Jack her: denne tekst var egentligt beregnet som følgetekst til et billede af en af Corbens lerfigurer, men billedet var for mørkt til at det ville ha' kunnet klare at blive kopieret, så det må du selv tænke dig til. Sorry Frank /

Men DEN var ikke det første der udkom på dansk af Richard Corben, i 1977 udkom ROLF (ehh, du mener vel Rowlf? Frankie-boy?? Ed.), som Corben egentligt tegnede i 1971, et smukt s/h album

Robert E. Howard
BLOODSTAR

Omslagsdesign i verdensklasse til Bloodstar

Richard Corben

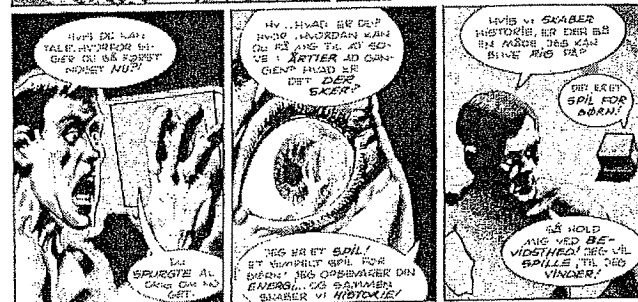
Komix

måned i hæren kom unge Richard på Reklamebureau og derefter i filmbranchen.... Lige siden har Corben holdt sig inden for bygrænsen ved Kansas City. Corben har også arbejdet under følgende synonymer; Gore, Darve, Harvey Sea. hvorfor fatter jeg ikke, han har ikke noget at skamme sig over.

Corbens produktion er uoverskuelig, jeg vil herfra koncentrere mig om en række albums og blade helt og aldeles udvalgt af mig.

Bloodstar blev oprindelig til som en stribe i avisen, Morning Star Press, fra 1975 til 1978, det er Robert E. Howard der har skrevet historien, i 1920'erne, under titlen "The Vally of the Worm", inden Robert E. Howard som 30-årig begik selvmord nåede han at lave meget af den "horror-pulp" der udkom i 20-30'erne, ja, faktisk var det ham der skabte Conan! En vigtig pointe her er, at Robert E. Howard, Lovecraft og William Hope Hodgson (skrev House on Borderland - mere om den senere) er lidt af den samme "skole" - altså nogle af de hårde gamle

Side fra Judas, nærmere bestemt historien "Fra top til bund" - læs teksten og ryst!

udsendt i Karat-serien, hvori han første gang begynder at arbejde med ulve/varulve mytologien, en tematik som han gentagende gange er vendt tilbage til. Ellers er arketyperne på plads; kvinderne er meget "kvindelige"/Athenanerne, om man vil, i DEN's verden. DEN er ren maskulinitet/kriger, dette gælder næsten for alt Corben har lavet - selvfølgelig kan Corben sin Jung... Rolf (dvs: Rowlf, Ed.) er ikke specielt sjælden, den kan stadig købes i brugtbixer til den nette sum af 30 - 40 kr. Rolf var oprindeligt tænkt som en animationsfilm, dette blev dog ikke til noget. For kort lige at vende tilbage til DEN, så lavede Corben ikke mindre end 4 efterfølgende albums - ingen af disse er udkommet på dansk. Titlerne på disse albums er: 2, The Dramite Horde. 3, Children of Fire. 4, Dreams. 5, Elements.

Inden vi kommer mere i dybden med hans karriere må jeg nok hellere trætte jer med lidt trivia info om Richard Corben. Født i 1940 på en bondegård i Anderson, Missouri, en kedelig ildebrand brændte bondegården ned til grunden, så flyttede Corbenfamilien til Kansas City. I 1965 fik Richard så sin bachelor i kunst på Kansas Art Institute. Efter 6

Dansk omslag til Mutanternes Verden

Komix

Borderland er svære at komme udenom, HVIS man skal lave raftings.

Judas fra 1979 er nummer 2 i Stjernerisken og indeholder en række små sci-fi historier, den mest markante er "Fra top til bund", der handler om et lille kubisk spil, hvor det gælder om, at få en lille lysende kuile fra top til bund, problemet er bare, at den der spiller dette spil også har hele verden i sin magt. Et godt menneske er i besiddelse af dette spil i mange generationer, alligevel starter han en del krige og helt galt går det da en syret junkie stjæler kubet... Et album fyldt med totalt fede historier, et must på hylden. Judas kan stadig findes og regn med en lille 50'er - som bestemt er godt givet ud!

Uhyret fra Wolfon, tegnede Corben i 1972 den kom dog først meget senere som dansk tegneserie. Det er en grumme, barsk varulve historie i s/h tusch, stilen minder meget om Rowlf - hvilket jo også er helt forståeligt, da Corben tegnede dem næsten samtidigt. Albummet er ikke særlig tykt, 28 sider og i dag en halv sjælden sag, værdien ligger nok på cirka 50 kr., HVIS den overhovedet er til at finde.

I 1983 kom så Kvinden, der tænkte ting (cirka 30 kr. - nem at finde) et

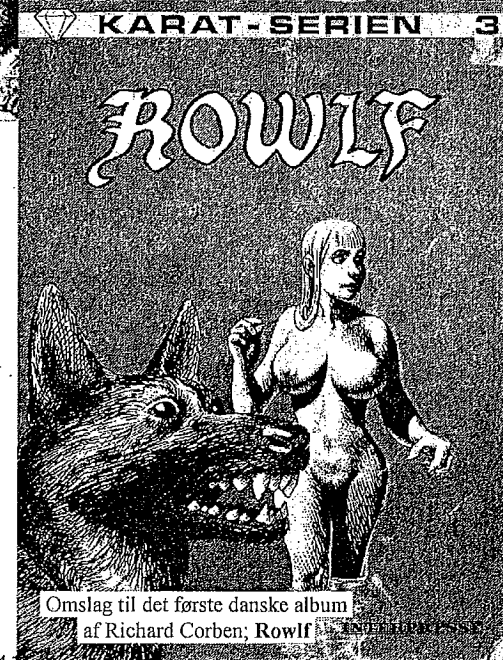

En blandt mange skønne sider fra Historier om Hekse og Varulve.

dreng der var med til at skabe den Horror vi kender i dag.

Bloodstar handler kort fortalt om Jordens børn efter apokalypsen, her følger vi Bloodstar, en stor kriger der må, på blodigste vis forlade sin stamme pga. "den store kærlighed" vi oplever så Bloodstars historie med diverse krige, blodige oplevelser og den uforglemmelige finale, hvor Bloodstar må kæmpe en utrolig lang og skæbnsvanger kamp mod et mytologisk monster, der cirka har dimensionerne, som en mindre dansk landsby. Det er en dejlig historie holdt i s/h (nok for avisens skyld) men når man sidder med albummet foran sig mangler man ikke farver, volden, stemningen og den medrivende historie does' it all. Bloodstar er ikke kommet på dansk, man kan af og til finde den i tegneseriebutikkerne brugt til 2-300 kr. nogle gange billigere, hvis man er heldig. Bloodstar udnævnes af mange (eksperter indefor tegneseriehistorien, forlag, og anmeldere) til at være det vigtigste/bedste Corben har lavet - på lige fod med DEN... hmm... I don't know, Bloodstar ER fed, men Mutanternes Verden og The House on

Omslag til det første danske album af Richard Corben; Rowlf

Komix

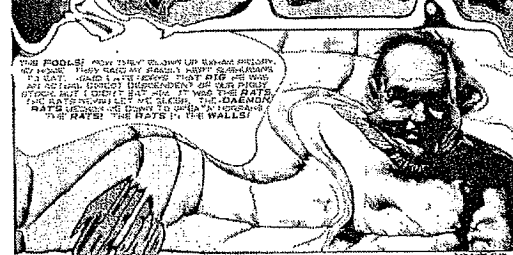

Lidt før eller samtidig kom Historier om Hekse og Varulve - igen en række små historier samlet op gennem årene, alle i fineste farver. Volden, magien og alle de nøgne mennesker er med og jeg synes albummet er super cool, men Corbens danske æra var ved at være forbi, og "historier om Hekse og Varulve" blev ikke den store succes - den kan forholdsvis nemt skaffes for 20 - 40 kr.... Personligt mener jeg, at den skulle respekteres meget mere.

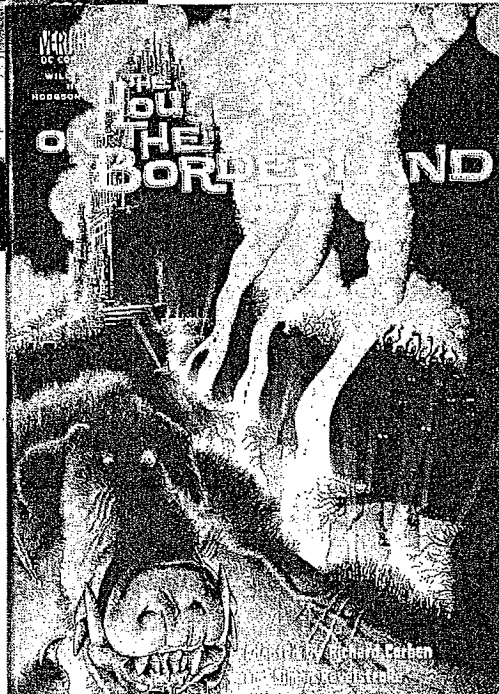
H. P. Lovecraft horror, som det ser ud, når det har været gennem Cørbens hoved og computer.

Corben og Stnard arbejdede sammen på mange tegneserier bl.a. **Jeremy Brood** som blev udsendt som en del af del 2 med et års mellemrum i midt 80'erne - som sagt kom de aldrig på dansk, men i 1989 kom en samlet udgave, der kan erhverves for 99,50 - de to selvstændige blade er ikke så nemme at finde, og vil sikkert koste 100 kr. stykket... **DONT waste the time** - køb det samlede album. Fra det amerikanske Fantagor Press. **Jeremy Brood** er den allerbedste historie jeg har læst af Stnard, vi følger astronauten Jeremy Brood der kommer til en fremmed planet, bliver involveret i en

lækkert lille album indeholdende 6 fortællinger, som op gennem 70'erne havde været bragt i **Eerie**, **Creepy** osv. Især een af historierne er værd at lægge mærke til, det er den første 2 siders strip der hedder "... Og de skal arve Jorden" - den blev nemlig forløberet til mesterværket **Mutanternes Verden** fra 1984, skrevet af Jan Stenard. **Mutanternes Verden** er Corben i stormform, igen et malet album, og synes jeg noget af det mest sikre Corben har malet, historien er sat efter den store krig og videnskabsmænd styrer de sørgelige rester af Verden, jeg vil ikke røbe for meget af handlingen her, blot sige, at den har det hele; drama, vold, sex, kloner og gener... Og ja, den burde filmatiseres! Selvom den er 17 år gammel var den så meget forud for sin tid, at den nu er mere aktuel end nogensinde - Glem ikke fåret "Dolly"!

Mutanternes Verden er bestemt ikke en man falder over hver dag, værdien er på mindst 300 kr! Og det sidste Corbenalbum der kommet på dansk - jeg håber stadig der kommer mere, men den danske tegneserie har det vist ikke så godt.

Mesteren har talt, ingen, overhovedet ingen andre i hele verden, vil kunne lave **The House on Borderland** så flot, intelligent og stilsikkert som Richard Corben. Coverdesign fra Albummet.

Komix

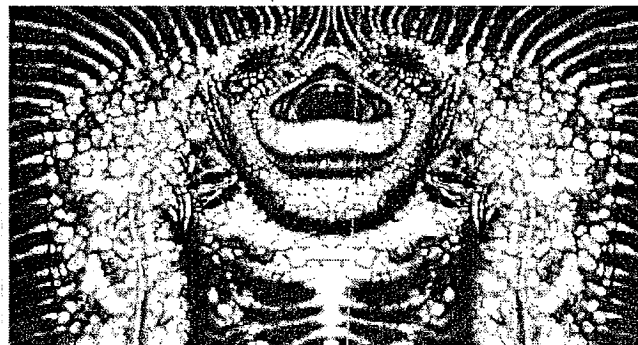
dogfight mellem stammer, derudover er der en dyb religiøs historie som mixes fint med sci-fi og et billede af den menneskelige psyke. Tegnestilen er flot, men en anelse usikker fra Corbens side, nogle gange er det som om Corben har været lidt for tidspresset i denne produktion, hvilket er tydeligst i sidste halvdel af albumnet.

Edgar Allen Poe dykkede Corben også ind i, det blev til albummet **The Fall of the House of Usher** et flot album der nemt kan købes fra ny til en pris på cirka 150 kr.. 1001 Nats Eventyr kom også under særlig behandling i **Last Voyage of Sindbad** lavet i Corben style, dette album er også, ligesom DEN udgivet i to versioner; en trapezapaperback til et par hundrede kroner og et signeret og nummeret album til 400 kr.!

90'erne indvarslede den computerskabte tegneserie for Richard Corben, han kastede sig igen over DEN - DEN Saga udkom som 4 hæfter, hvor Corben først tegnede i hånden, tog derefter en farvekopier - scannede dem ind og bearbejdede illustrationerne i Photoshop.... Med blandt held - synes jeg! Men igen; underholdningsværdien er i top. På denne måde tegnede Corben også nogle erotiske hæfter til Penthouse + han startede serien The Pit en fortløbende sag; oprindeligt tænkt som en serie på 7, jeg tror

Billeder for oven og for nedén:
 Monsterdesign til filmén **Return to Innsmouth**

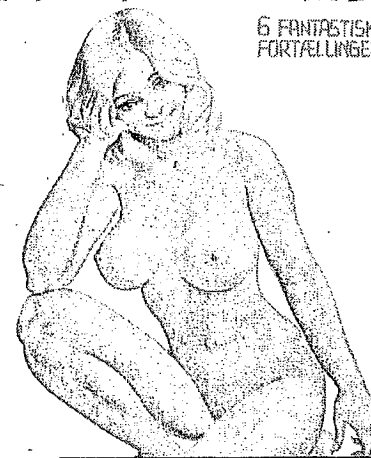

Komix

CORBEN

KVINDEN, DER TANKTE TUNG

6 FANTASTISKE
FORTÆLLINGER

Det anmassende omslag er umuligt
at sige nej til, det skal bare købes...

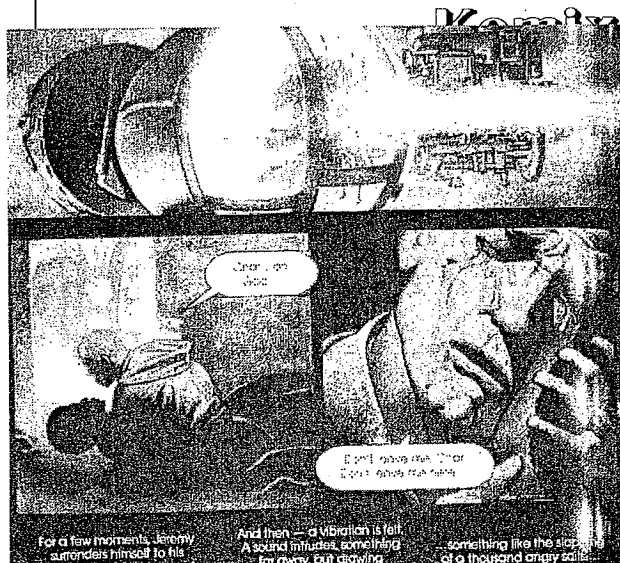
RINEPRESS

faktisk kun der kom nr 1, som endnu engang også, udover The Pit, indeholder en H.P. Lovecraft novelle, som Corben skabte til tegneserie: "The rats in the Walls" - DEN Saga, The Pit og Penthouse hæfterne er efterhånden svære at finde, og vil koste 50-60 kr. pr hæfte - If you are lucky!

Mit gæt: Corben blev træt af computerarbejdet, derfor i 1996-97 sagde han ja til at tegne trilgien **Aliens Alchemy** skrevet af John Arcubi, og her er tale om, at Corben er ved at finde tilbage til de håndværksmæssige rødder, det er 3 skide flotte blade, med masser af blood an' guts, som kun en evil Alien kan levere. Corben er her vendt tilbage til at tegne med sort tusch, for derefter at få andre kunstnere til at farvelægge. Bladene er hyldevare i alle comixbix'er og koster 32.50 pr stk.

I samme åndedrag startede bladet **Hellblazer** som bedst kan beskrives inden for genren "weird crime". Forskellige tegnere tegner til denne serie, men Corben er een af de faste og vistnok skaber af hele serien, igen tegner Corben med tusch sikkert og flot - noget der varmer en gammel fan. **Hellblazer**-bladene koster cirka 30 kr. stykket igen en hyldeware. Indenfor "Hellblazer-universet" har Corben også tegnet et trædepaperback album som koster 130 kr..... Noget man bare skal ha'

Tilbage til H. P. Lovecraft: "Shadow over Innsmouth" er filmatiseret, i en independentfilm på 30 minutter af en fyr der hedder Aaron Vanek, filmen kom til at

For a few moments, Jeremy
surrounds himself to his
sorrow. The ship is dark and
quiet, and the air is still.

And then - a vibration is felt.
A sound intrudes, something
far away, but drawing
closer.

something like the slap
of a thousand angry sails.

Side fra Jeremy Brood.
Vold og sorg på samme side
- som KUN Corben kan gøre det.

hedde *Return to Innsmouth* - det er hans tredje Lovecraft film, de to andre hedder *The Outsider* og *My Necronomicon* - og endnu engang viste Corben sin kærlighed til Lovecraft ved at lave et super cool monster design.... Til den, sikket, low-budget film, som Corben garanteret ikke har modtaget mange dollar for. Jeg ved faktisk ikke om filmen er kommet til Danmark, der går også nogle rygter (på nettet) om at filmen er blevet genindspillet, om det er med eller uden Corbens monster design ved jeg ikke, men et er sikkert, at Corben kan designe monstre fra det gotiske gys.

The House on Borderland (kom i år 2000) nyeste udgivelse af Richard Corben, den er skrevet af William Hope Hodgson i 1908. Det er en stemningsfyldt og dybt psykologisk horror novelle, rent stilistisk burde dette ikke kunne lade sig gøre at lave som tegneserie, men Corben gjorde det umulige, en gang for alle, nu

hvor man netop gik og troede, at han var færdig, lavede han denne magtdemonstration, det er meget svært at beskrive. Corben tegnede igen med sin sorte tusch og han tegner det umulige, dog igen har han fået nogle colourister til at farvelægge, jeg undrer mig tit over, hvorfor han ikke farvelægger så meget mere, personligt mener jeg, at Corben har en farvesans der er betydeligt bedre end alle de andre - men ok, han er omkring de 60 år i dag, enten gider han ikke eller måske er der sneget sig en gammelmands farveblindhed ind? (ligesom det skete for Claude Monet) Det hele er tegnet med en æstetik og en klasse som helt sikkert sætter alle de unge tegnere på plads... Richard Corben er mesteren når det gælder horror i tegneserien. *The House on Borderland* er tilgængelig i alle velassorterede comixshops, den koster 330 kr.! Det lyder måske lidt vildt, men det er

Actionhelten "DEN" i et kort øjeblik, hvor han ikke dræber mutanter, drager eller mangleøjede monstre. Siden er fra *DEN SAGA* nr. 2.

Pressen skrev

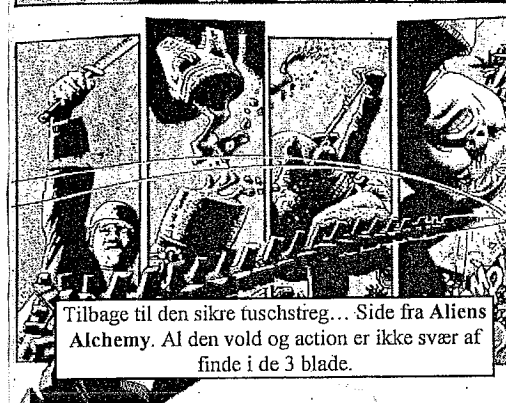
"Last but not least I have chosen to include a zine that sadly never passed issue 1: Jack Jensen's *Banned in Britain*. This little gem revolved around everything an underground filmfreak's universe is based on: grade z flicks, spaghetti westerns [] and trashy sit coms. Jack also writes for *Bloody Darlings*, he digs the Nomads and Spiderman comics [] and that should be recommendation enough! The writing in this zine (English) is absolutely superb and everything from lay-out to attitude strongly suggests that Mr. Jensen is more than a tad loaded once in a while. Jack actually manages to make everything legible and exciting all the way thru the zine, without losing the charm and "pace". You need this piece of beer-fueled mayhem, and it's still available..."

Thomas Hansen i *Drink & Drive* #3 (1999)

Banned in Britain #1 udkom tilbage i 1994 og blev straks den største kultsucces i dansk fanzinehistorie. Bladet er derfor naturligvis for længst udsolgt, men ved et utroligt tilfælde, har vi fået fat på en stak eksemplarer, der lige siden 1994 har været opbevaret i en vandtæt box under Arresø. Der er i alt 10 stk., nye og ulæste, som du nu har muligheden for at få dine fedtede fingre i til den latterligt lave pris af 20 kr. per stk. inkl. porto. *Banned in Britain* er en legende i danske og internationale fanzinekrede, hvor længe tør DU vente, før du bestiller?

Banned in Britain er forløberen for *Stay Sick!*
Se hvor det hele begyndte, bestil straks i dag!

Stay Sick! magazine
c/o Jack Jensen
Poste Restante
4200 Slagelse
Djævlesøen

Tilbage til den sikre tuschstreg... Side fra *Aliens Alchemy*. Al den vold og action er ikke svær af finde i de 3 blade.

altså et creamy hard back album, som virkelig pyn-ter på reolen, som kan læses igen og igen. Mht William Hope Hodgson stoppede hans lovende forfatterkarriere ganske brat, da han blev "blown to pieces" i en skyttegrav i 1918 i 1. Verdenskrig.

Dette er ikke en komplet gennemgang af Corbens produktion, det er heller ikke en "know it all" artikel, se det mere som en lille indføring i en person der betyder mere for horror, såvel indenfor film og selvfølgelig tegneserien, end man så'n lige regner med, og som helt sikkert ikke er blevet dårligere med årene - tværtimod - derfor kan man roligt vente i spænding på det næste Corben album og det næste... og det næste... og det næste...

Frank Brahe

Shit!! Et blankt stykke uden text - Sådan kan vi virkelig ikke ødsle med pladsen!! Hvad kan vi bruge det til???

Hov, nu forsvandt det...

Komix: COMIC BOOK HEROES ON CELLULOID

Vampirella

dir: Jim Wynorski
USA '96

længde: 83 min.

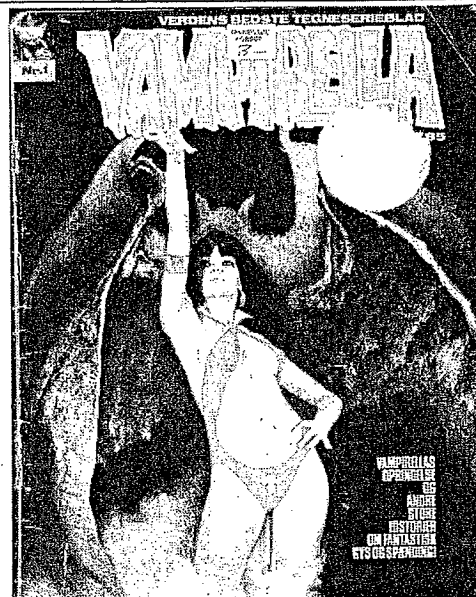
DK-video info: full-screen

distro: Warner Home Video

cast: Talisa Soto, Roger Daltrey, John Landis i en
cameo

anmeldelse af Jack J

Det er efterhånden mange år siden, jeg fandt en lille håndfuld skærekteserierblade, der hed Vampirella. Jeg husker, at jeg dengang syntes, de ikke var noget specielt, fordi de ikke var rigtige skærekteserierblade som Gru og Dracula-bladene. Men som den samler man er, så beholdt jeg dem naturligvis, puttede dem i nogen poser og satte dem væk i en blakasse. Og heldigvis for det, for nogen gange lærer man jo senere hen at værdsætte ting, som man ikke gjorde før (jeg vil dog aldrig nogensinde lære at sætte pris på hverken jazz-musik, Elvis Costello, rosenkål eller saxofoner!!!). Så her sidste år læste jeg en af Jakob Stegelmanns "Truslen fra det Ukendte"-artikler i Berlingske Tidende om netop Vampirella (se den andetsteds her i sektionen), og han nævnte, at der i '96 såmænd var kommet en film med den ravnorthårede vampyrinde, og sømme så, om ikk' jeg faldt over den her for nyligt, så i den forbindelse har jeg naturligvis fundet mine gamle blade frem og fundet ud af, at ... de faktisk er ganske glimrende; det var lige det der med at værdsætte noget, fordi man har lært at se tingene fra en anden vinkel. Og denne vinkel er, at Vampirella naturligvis ikke skal læses som rene skærekteserier, men som kitchede skærekteserier! BIG DIFFERENCE!! Og som sådan er de gamle Vampirella-blade fremragende.

Bladene udkom på alle rigtige tegneseriesamleres yndlingsforlag, nemlig Interpresse, der desværre ikke eksisterer mere, tilbage i 1974-75. Begyndelsen af 70'erne var den store periode for skærekteserierblade i Danmark, der udkom Dracula, Vampyr, Skærek-Magasinet, Gru (det bedste af dem alle - læs artiklen om det i UMF), Vampirella, og skærekteserier.

Komix: COMIC BOOK HEROES ON CELLULOID

var fast indslag i Seriemagasinet. Da Gru gik ind i '74 med nr. 30, reklamerede man for Vampirella, men jeg har sgu altid syntes, det var noget underligt noget hvis ikke folk gad købe et fedt blad som Gru, hvordan ku forlaget så seriøst tro på, at der ville være basis for at udgive et kitch-skærekblad som Vampirella? Og nej, det holdt heriller ikke; Vampirella gik ind efter kun fem numre, men hvilke fem numre! Modsat alle de andre blade, var Vampirella trykt på ordentligt papir, og som det eneste skærekblad fra IP i farve (Skærek-Magasinet var også i farve, men det udkom på TK a/s forlaget - og var i øvrigt i så grelle farver, at det havde været bedre uden!). Hvert nr. var på 48 sider, og er i dag ret umulige at opdrive. Føromtalt Jakob Stegelmann skriver spørgende, om hendes fans monstør skulle være hjernevaskede? I sin artikel, men han kan tilsyneladende ikke undsige sig også selv at være en tro væbner af den yppige vampyrsk; ikke alene skrev han artiklen, som her i bladet er gengivet med ret små typer, men som fyldte to tredjedele side på bagsiden, da den blev trykt i Berlingeren, men Frank så osse en feature, han lavede om Vampirella i en udgave af Troldspejlet, da filmen kom, og i følge herr Brahe, så var han ret begejstret for filmen! Men hey, han er jo tegneseriefan, hvad ved han om film? Hvis man vil vide den sande sandfærdige sandhed om film udi de fantastiske genrer, så er det naturligvis Stay Sick! man skal rådsføre sig med, så skænk ta en slurk af kaffen (men sørg for, at den er frisk, jeg har engang præsteret, da jeg boede hjemme på mit rodede værelse [modsat min nuværende rodede hybel], at have skænket en varm kop kaffe, gøre noget et eller andet bagefter, og lidt efter ikke kunne huske, hvor jeg stillede koppen ... finde "koppen" ... tage en slurk ... kun for at opdage, at jeg havde taget en slurk af en tidligere kop med kaffe, der havde stået et par dage,

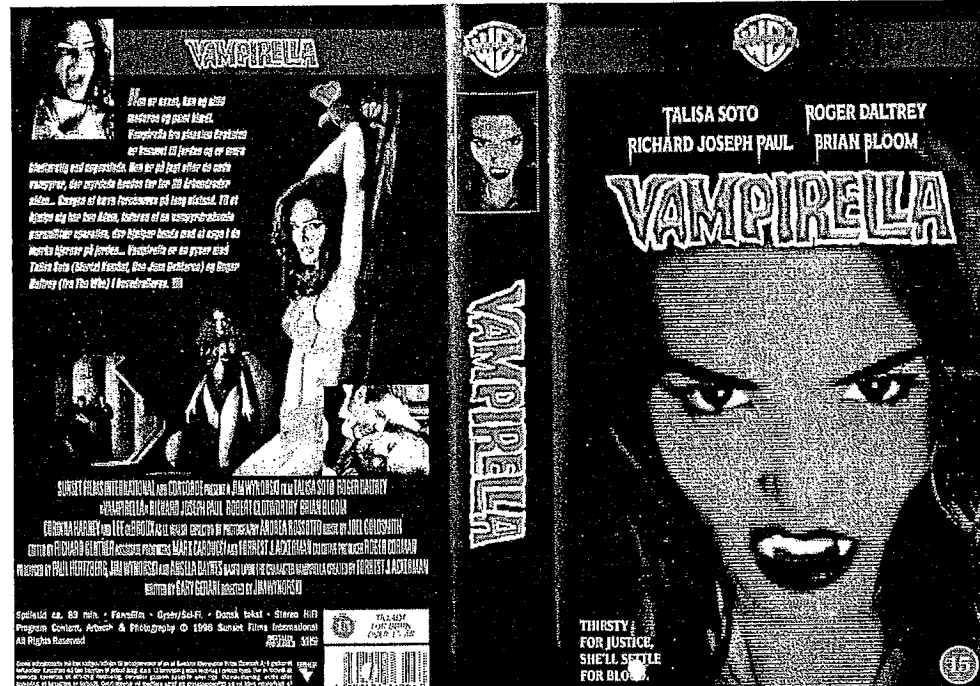
shiiitttttt!!!!!! Så la vær med det, tro mig, det' sgu ikk' sjovt!) og la os komme i gang med revet.

Det første jeg bemærkede, var, at executive producer af Vampirella såmænd er vores gamle ven Roger Corman, og så ved man jo godt, hvilken slags film, man ka forvente: billig,

TRUSLEN fra DYBET

hurtigt lavet, eksploativ og sikkert ganske og aldeles underholdende på den der dårlige, men nydebare, måde! Filmen starter på planeten Drakulon med Vampirellas oprindelseshistorie. I Vampirella (bladet) nr. 1 har Vampirella en vag og slatten kæreste, der hedder Tristan, der bliver dræbt af nogle onde astronauter fra Jorden (han kommer dog tilbage som en slags zombie, og bærer nu et brændende had til Vampirella, forstå det, hvem der kan, jeg mener, hvodden ka man hade noget med sådan nogen former??). Vampirella dræber nogle af dem, men tanken om, at hun skal fortsætte med at leve på Drakulon, der i øvrigt er ved at gå til grunde, er for meget for hende, og hun snupper jordboernes rumskib og tar afsted mod Jorden. I filmen derimod er Vampirella adoptivdatter af en eller anden vigtig dommer-starut, der 2 min. inde skal til at henrette en ond vampyr. De er sådan set alle sammen vampyrer på Drakulon, men de fleste mennesker drikker blod af floderne, der flyder med dette (en anden film i en serie, der også er en filmatisering af en tegneserie, Lone Wolf with Cub/Ensomme Ulv med Hvalp, bærer i øvrigt osse titlen Rivers of Blood, men det... (fortsættes side 49)

...OG HVEM ER DENNE SKYGGÆAGTIGE SKIKKELSE?... DENNE PIGE AF OVERJORDISK SKØNHED, HVIS NAVN ER VAMPIRELLA... OG SOM STAMMER FRA EN LILLE FLAGRENDE FLAGERMUS... DRØM OM HENDE, FOR HUN HAR INGEN DRØMME SELV. HENDES ENESTE ØNSKE ER AT HOLDE DET LILLE OG EVIGT FLAKKENDE LIVSLYS I LIVE, SOM BRÆNDER I EN VERDEN AF VOLDSSOMME VINDE...

VAMPIRELLAS OPRINDELSE

Farlige Fremmede

Truslen fra det Ukendte

AF JAKOB STEGELMANN
(Berlingske Tidende 1/10/2000)

Mens politikere og meningskluge slås om de såkaldte problemer med de fremmede, der som regel kun er mennesker fra en anden del af vor klode, undrer man sig. For når der nu er så omfattende kendskab til de rigtige fremmede, dem fra andre planeter, og når vi nu ved, at deres planer er omfattende og farlige, burde vi nok kunne ordne de småproblemer, vi har med andre jordboere på vort territorium. Det har således undret mig, at man aldrig har forsøgt at gøre noget ved Vampirella. Hun har dog ellers været her i over 30 år.

Hendes evner, tilbøjeligheder og motiver har været kendt. Men kun ganske få, tapre sjæle har bekæmpet hende, uden held. I dag har hun tilmed adskillige internet-sider, hvor hendes jordlinge-lakajer meddeler sig til trofaste tilbedere over hele verden.

Vampirella ankom fra planeten Drakulon i 1969. Hun er datter af Lilith, der som alle andre fra denne fjerne verden lever af blod, som flyder i floderne og drikkes af alle. På Jorden giver netop den drik problemer, og Vampirella blev straks kategoriseret som vampyr. Men hun har spændende, mærkelige kræfter, utrolig hastighed, utæmmet vildskab og vinger.

Og ingen af den traditionelle vampyrs svagheder. Vampirella vender ikke blikket bort fra det kristne kors eller kvalmes over hvidløg.

Hendes tilbedere, der altså nu også bruger Internet-tet, mener, at Vampirella som modydelse for daglige blodsugninger har svoret at bekæmpe uretten og især de ægte jordiske vampyrer. Dem vil hun ordne for os mennesker, og det har skaffet hende fjender. Vampirella og hendes håndlangere påstår således, at de ikke vil os mennesker ondt - men i stedet bekæmpe væsener som Dracula, den blodrøde Dronning og andre uhyrer.

Men Vampi, Vampirellas kælenavn, har andre fortrin. Hun er forførende smuk, hendes krop er yppig og hendes påklædning ubeskrivelig beskeden. Når hun slås mod uhyrer, når hun suger menneskeblod, selv når hun slapper af og filosoferer over livet på vor planet, der stadig er så fremmed for hende: Aldrig er hun iført andet end en beskeden rød dragt. En dragt, man mistænker for at være årsagen til hendes (hjemnevaskede?) fans' utrolige hengivenhed. En dragt, der har skaffet hende feministiske på halsen siden den dag i september 1969, da hun første gang blev afbildet på Jorden.

Blandt hendes største jordiske beskyttere og formidlere af det sæde budskab er fem amerikanere. Udgiveren James Warren, der især i 70'erne promoverede såvel Vampirella som hendes søster Draculina og også førte unge sind med gysertegneserierne i det berømte blad Gru (på amerikansk: Eerie og Creepy). Forfatteren Forrest J. Ackerman, ejer af en stor samling gyselitteratur og deltidsskuespiller i film om rumfolk. Han skrev om hendes gerninger.

Tegneren Frank Fazzetta, der, afbildede Vampirella, så teenage-drenge overalt fik deres kvindeidealer forskruede. Kostumieren Trina Robbins, der formgav Vampirellas udfordrende tøj. Og rentegneren Tom Sutton, der trak alle detaljer op med tusch.

Vampirella havde sin storhedstid i 70'erne. Men hun er stadig i vigør, hvad hjemmesiden, talrige hyldest-udgivelser og mængder af relikvier vidner om. De helt hengivne tilbedere ejer en 14 tommerstatuette, som også er afbildet på

Vampi, Vampirellas kælenavn, er forførende smuk. Hendes krop er yppig og hendes påklædning ubeskrivelig beskeden.

hjemmesiden, hvor man tilmed kan få den til at dreje rundt, så man kan se afguden fra alle sider.

Og dog har ingen politianmeldt Vampirella eller givet hende skylden for optøjer, kultur-adelæggelse eller socialt nasseri. Mærkeligt, for hun er jo ikke kun illegal indvandrer. Hun er også blodsuger.

Hvis du vil videre:

De oprindelige Vampirella-blade kan købes antikvarisk (dyrt). Idag udgives hendes eventyr af Harris Comics Kig på hjemmesiden www.vampirella.com (det er også herfra, figuren sælges). I 70'erne kunne man købe en 2 meter høj plakat med hende. Den er svært at skaffe. Der blev lavet en Vampirella-film til kabel-TV i 1996, men den er endnu ikke dukket på video.

Jack her; som nævnt for oven, så er det igen en artikel af Stegelmann, der er blevet saksat af Berlingske Tidende og nu er filmen, som nævnt i min anmeldelse, altså så kommet på dansk video.

(fortsat fra side 47) ...har ganske andre årsager!). Den onde vampyr, der både kaldes Viad og Dracula (eller "Drakula" som underteksterne vil ha os til at tro), spilles med overlegne ikke-eksisterende skuespillerevner af Roger Daltrey fra gamelmændsbandet The Who!! (og for flere rev's af rockmusikere who don't mind making an ass of themselves, så læs osse Henrik Larsens rev af Son of Dracula i review-sektionen). Men Roger dræber dommeren og stikker selvfølgelig af sammen med en håndfuld hjælpere, deriblandt en vampyr-babe, der udemærker sig ved ... at være en vampyr-babe!! og de tar afsted til Jorden. Dommerens datter, der i begyndelsen ikke er Vampirella, men bare en almindelig bloddrikkende ung, bliver forføret over hendelsen; det blir for meget for hende, og vupti ... blir hun til Vampirella! Et rumskib fra Jorden lander, astronauterne finder Vampirella, som er gået i koma, ehj jeg ka itte lige huske hvorfor og det jo nok ik' fordi det betyder en helvedes masse, men i alt fald så de tar hende med i rumskibet tilbage til Jorden. Den ene af astronauterne spilles i øvrigt af John Landis, og ombord på skibet spør han bl.a. den anden om han har set !! The Terror From Beyond Infinite, som er en gammel Sci-fi film fra 1958 af Edward L. Cahn og som jeg desværre ikke har set, men i The Psychotronic Encyclopaedia of Film skriver Michael Weldon, at den handler om et bloddrikkende rumvæsen, der hærger ombord på et rumskib. Underteksterne kalder filmen for Terror fra Rummet, men om det er den rigtige titel eller bare er den navnløse oversætter, der selv finder på en dansk oversættelse, ved jeg ikke. Er der nogen derude, der ved det? Anyway, Vampirella kommer til Jorden og tar fat på at jage Roger Daltrey, der gemmer sig ved at have en hemmelig identitet som rocksanger!! Ha ha, fääkkkk!! Og vi får sgu midt i det hele et langt sangnummer med grim, falsk paryk og V-guitar! Det er faktisk ubeskriveligt og ganske kosteligt, at denne mand, der engang var et idol for den hårde del af de engelske rockfans i England, at han ikke har mere værdighed, end at han stiller op til at lave sådan noget her! Men som-sagt kosteligt: Noget skidt på en rigtig underholdende måde!! Jeg nævnte jo Son of Dracula før, og hvad Henrik Larsen ikke fik nævnt, er, at der faktisk er flere rockberømtedder i filmen udover Ringo Starr, nemlig bl.a. Keith Moon fra såmænd The Who og Peter Frampton. Jeg kan så udemærket godt forstå, hvorfor Stegelmann tilsyneladende var begejstret for filmen, den er fin-fin og ganske

underholdende. De bedste filmatiseringer af tegneserier er faktisk ofte dem, der er lavet ret billigt og hurtigt, som Corman gør det, fordi de derved undgår den selvhøjtidelighed, som man ofte finder i store og seriøse film lavet af de store i Hollyshit. Stegelmann nævner i artiklen, at filmen er lavet til amerikansk kabel-tv, men jeg synes nu ikke, den lider under dette; det må jo ha været en anden kabel-kanal end den skrædelige politisk korrekte familiekanal Hallmark!! Filmen er ikke specielt blodig, men det er de gamle blade jo heller ikke. Men vi får til gengæld nogle pæne afklædte vampyr-piger at se (og ikke Vampirella) og det' jo ik' dårligt. Jeg så Vampirella et par dage efter at jeg havde set John Carpenter's Vampires (for 4. eller 5. gang!), og man skal altså ikke regne med en vild splatter-flick af den type, men derimod en kitchet vamp-flick, som er dum, herlig og ganske fint underholdende til fedtede franske kartofler og 7-UP. Til sidst på båndet, efter de sidste rulletekster, står der i øvrigt at læse: "Vampirella will return in Death's Dark Avenger", men om den nogensinde er blevet til noget, har jeg ingen anelse om - Så derfor igen; er der nogen derude, der ved det? Mht. filmudgaver af tegneserier, så indeholder båndet også en trailer for den franske Asterix og Obelix, som er ude på dansk video både i dansk-dubbed (uch) version og med undertekster. I sidste nummer anmeldte jeg jo Demolition High og nævnte at den (også) havde en efterskrift, der forannoncerede en efterfølger, der skulle hedde Demolition High 2: The College Years!! Jeg tog det dengang som en joke, men Vampirella-båndet indeholder rent faktisk en trailer for denne efterfølger (og er der nogen, der ved, om den er ude på DK-video???) som slet og ret er kommet til at hedde Demolition University. Som Jeffrey siger sidst i Blue Velvet: "It's a strange world!"

Blade The Daywalker

DK-titel: Blade - The Daywalker

dir: Stephen Norrington

De Forenede Stater, 1999

længde: 115 min.

DK-video info: letterbox

distro: Sandrew Metrome

cast: Wesley Snipes, Kris Kristofferson,

Tracy Lords, N'Busie Wright, Udo Kier

anmeldelse af Jack J

Jeg fatter det virkelig ikke!! Blade er en storbudgetteret Hollywood-film med en stor, berømt stjerne i hovedrollen, der plejer at spille med i billion-dollar-filmklassen. Ja, det' sån set ikk' det jeg ikk' ka forstå, den slags sker hele tiden; det uforståelige er, at filmen ikke er noget kommercielt, forudsigteligt mainstream-lort, der spiller på det sikre. Det' såmænd det, jeg ikk' ka forstå!! Alt taler for, at det skulle ha gået sådan, men det gjorde det altså ikk' Næh, Blade er såmænd intet mindre end så totalt over-kanon-fed en film, at man som horror/splatter/tegnserie-fan næsten ejakulerer af bar' fryd (jeg sagde næsten). Jeg har allerede omtalt John Carpenter's Vampires her i bladet, og jeg vil ikke tøve et øjeblik med at udråbe disse to film til at være de to bedste amerikanske horror/splatterfilm fra 90'erne!! No less! Muligvis skal årsagen findes i, at begge film bygger på et allerede færdiggjort og udgivet, skrevet materiale, og ikke noget som en eller anden af Hollywoods typiske skod-manuskriptforfattere har nedfældet i tidsrummet mellem at gå til Julia Roberts-premiere og snorte cockle! Vampires bygger på bogen Vampires, og Blade på Marvel Comics gamle karakter Blade, der oprindeligt blev skabt af Marv Wolfman og Gene Colan som een af

Komix: COMIC BOOK HEROES ON CELLULOID

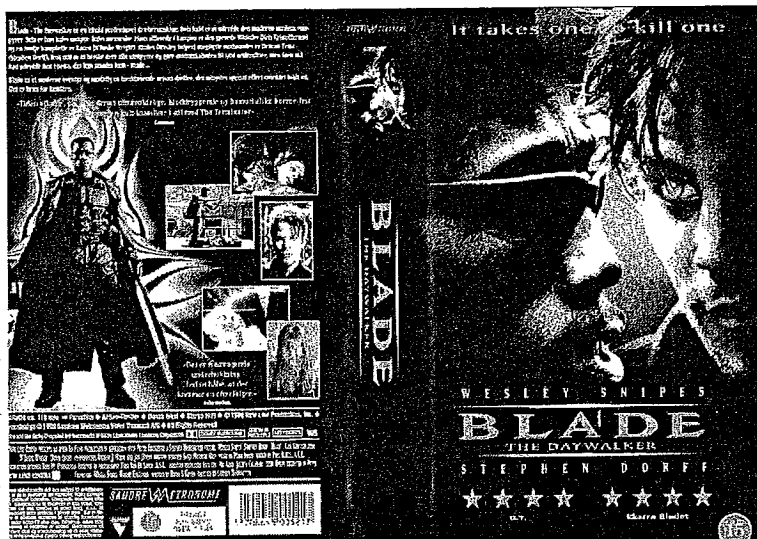
personerne i Marvels tegneserieudgave af Dracula, som kørte som en lang serie i begyndelsen af 70'erne. I USA hed bladet Tomb of Dracula og serien har været trykt to gange i Danmark, nemlig først i Dracula, der udkom på forlaget Interpresse fra 1972-74, og senest i Dracula fra Winthers forlag i årene 1982-84. Forskellen på de to blade er, at Dracula fra Interpresse var i sort/hvid modsat Winthers der var en farve-udgave. S/h er jo ofte en ulempe, men serien var tegnet af førnævnte Gene Colan (min egen tegneserie-tegnerhelt fra den gang) og netop hans streg gør sig langt bedre i s/h end i farve. På det danske marked var han jo allerede kendt for sin Daredevil-serie, der udkom i 60'erne og som i det danske blad Dæmonen (60 numre fra IP, 1967-70) også blev trykt i s/h (og er denne redaktørs yndlingssuperhelte-serieblad fra dengang). Endvidere kørte der andre serier i bladet end Dracula: der var redaktionelle sider, vittighedsstrips og "Dracula" selv var vært i bladet ligesom Fætter Maddike var det i Gru og Onkel Kryb i Vampyr. En ekstra meget vigtig (i alt fald for rigtige tegneserielæsere) fordel ved IP's udgave er også, at man bragte hele afsnit i Winthers udgave bragte man i hvert nummer tre episoder, men der var ikke plads til at bringe tre hele afsnit, og da man tilsyneladende ikke gad nøjes med to episoder per nummer og dermed skulle være nødt til at finde nogle "fylderier", så klippede man i stedet sider ud af episoderne, så der typisk manglede 2-3 sider i hver nummer. En uting uden lige! I den Gru-artikel, der findes i Mondo Franko #2, kan man læse, at Interpresses blad er end Williams' udgave. Udover, at det ikke var Williams, men som sagt Winthers, der udgav Dracula i 80'erne (Williams eksisterede slet ikke i 80'erne, det var blevet købt op af Interpresse engang i 70'erne), så kommer det vel an på, om man køber bladet mest pga. Dracula-serien eller ej; for hvis man gør, så er IP's udgivelse en sørgelig omgang, der hurtigt er gennemlæst. Tomb of Dracula udkom nemlig med 70 numre (og dermed 70 episoder) og ud af disse blev der kun trykt 21 i det første Dracula-blad. Winthers derimod trykte hele serien i de 23 numre, der udkom. Så man snyder altså sig selv gevaldigt, hvis man kun holder sig til IP-versionen. Jeg skal dog alligevel give medhold i, at jeg også holder langt mere af den sort/hvide udgave, både pga., at den simpelthen er i sort/hvis, men osse pga. de andre serier, stemningen i bladet og de uklippede episoder.

Stort set handlede serien om en gruppe vampyrjægere, der til stadighed forsøger at gøre det af med Dracula og hans slægt. Een af disse vampyrjægere er den sorte neger (!) Blade. Husk på, at serien er fra begyndelsen af 70'erne og i filmverdenen var blaxploitation-filmene meget populære. Der var stort set to typer blaxploitation-genrer, nemlig røne blaxploitationfilm (altså exploitation-film med sorte helte) såsom Shaft, Foxy Brown, Black Caesar osv., og så var der de "sorte" udgaver af mer eller mindre klassiske horrorfilm som Frankenstein, Dr. Jekyll and Mr. Hyde og så naturligvis Dracula, og netop Dracula blev sortgjort i Blacula og Scream, Blacula, Scream. Hvorvidt man hos Marvel havde set Blacula har jeg virkelig ingen anelse om, men det havde man nok i alt fald skabt man den coole og funky vampyrdræber Blade, der som enhver hovedperson i blaxploitation-filmene, både ku ordne damerne, bære coole solbriller efter mørkets frembrud og lytte til James Brown (... ok, ok, jeg overdriver med det sidste) og det er nærliggende at tro, at Marvel på denne måde osse ville ha deres egne blaxploitation-helte ligesom i filmene! Marvels første negerhelt var for i øvrigt Luke Cage - Hero for Hire og ham og blaxploitation-filmene (som Lars von Hegnet gerne omtaler som

"brother film" i Bloody Darlings) kan (og bør) du læse mere om i Stay Sick's nye blaxploitation-sektion Blacker than YOU will ever be på side et eller andet her i bladet!

I filmudgaven af vampyrdræberen Blade, Blade - The Daywalker, er han uden det vedhæng, som han altid var sammen med i de gamle blade. Jeg er sikker på, at der sikkert er kommet nye blade i USA, der følger filmen, men dem har jeg altså ikke set. Min sammenligning er gjort helt ud fra den

Komix: COMIC BOOK HEROES ON CELLULOID

gamle Dracula-serie. Blade begynder med en sød og uskyldigt udsende ungmand, der hurtigt farer gennem byen i en automobil. Helt uskyldig er hun dog ikke; hun spilles nemlig af Tracy Lords og hun har da osse hånden der, hvor hun brugte det meste af tiden i alle sine gamle film, nemlig mellem benene på passageren i bilen. Snart er de ved turens mål; et underjordisk diskotek. De går ind, fyren danser rundt, tilsyneladende beruset af glæde over den gode stemning. Så pludselig begynder sprinkleranlægget at sprøjte væske ud: vand? Næh, blod naturligvis! Gutten blir forfærdet, men det han altså ene om, alle de andre er nemlig Ozzie Osbourne-fans, og vi ved jo, hvordan den slags er ... æh, jeg mener, de er naturligvis vampyrer! Og nu ska de til at frådse i menneskeblod, ja tror de da i hvert fald, men her er det så Blade gør sin entré, i sort læderjakke og med et våbenarsenal, der ville kunne væbne enhver typisk gorillahæz i Afrika! Tracy Lords overlever kun til cirka 8 min. ind i filmen. Desværre! En af de vigtigste af de fæle vamps højre hånd er tilstede og gør et ivrigt forsøg på at onduler Blade, men mens Blade pudser solbrillerne med den ene hånd, så sætter han fot i vampyrstærten med den anden. Senere kommer det nu krematorieliggende vampyrskum naturligvis til live igen i det lokale hospitals lighus, og han tar straks fat på at bide i en pæn negerbabe i halsen, meeen Blade havde naturligvis suspikset, at det ville ske, så han tropper osse op på sygehuset, og begynder at afyre sine skydere. Strømmerne dukker osse op og som altid misforstår de situationen og beg. at skyde efter Blade. Så skal han til og ta benene på nakken, men får så øje på det nydelige unge, pæne fruentimmer og tar hende så helt umotiveret med, da han plusselig får nogen flashbacks om sin mor! Så for at slippe væk fra panserne, smider han sygeplejersken en 50 meter ned på et andet tag, uden hun tar nogen som helst skade, og springer så selv efter. Svinene (dvs. strømmerne) begynder bare at skyde hæmningsløst efter ham uden at ænse den uskyldige pige overhovedet! Da han så kommer hjem til sit tilholdssted, som han deler med Kris Kristofferson (som, ud over at være countryanger i det virkelige liv, var ham, der var "Rubber Duck" i Sam Peckinpahs Convoy, som far her så i biffen for 100 år siden og som står på undertegnedes top 10 over actionfilm - check selv hitliste-specialnummeret af Bloody Darlings!), der osse spiller ganske og aldeles fortreffelig. Hovedskurken i filmen er vampyren Deacon Frost (spillet af Stephen Dorff) og en af de ældste blandt fuldblods-vampyrerne spilles af Lars von Triers yndling, Udo Kier (som for nyligt ku opleves i en episode af V.I.P. på TV6 med Pamela Anderson!) Og så lige endnu et reklamespot - ud over det for den nye blaxploitation-sektion - ta lige og check den nye Bad Taste sektion, som jeg har med denne gang, både med ... well, check selv!). Jeg gider ikke dykke dybere ned i ze schtyronfil, for hvis du har bare den mindste smule interesse i horrorfilm, så skal du se denne film!! Og hvis ikke du har det, skal du se den allivelli Caprice!! Blade - The Daywalker varer næsten to timer, men tiden farer bare af sted og ruletteksterne begynder før man ved af det, tro mig (og som en xtra finesse er de skrevet med blodrød Sublimt!). Blade er totalt medrivende og man opdager ikke, at der går to timer, før det hele er forbi. Wesley Snipes har spillet med i mange store big-budget-film, som ingen interesse har for fans af psychotroniske film, men tro mig, han er altså totalt sej i rollen som Blade. Han har i øvrigt osse selv været med til at producere filmen, og så vidt jeg ved, vil han gerne lave en efterfølger. Men den slags nyheder er du naturligvis nødt til at købe et andet blad for at læse, her handler det jo som bekendt mest om gammelt stads. Blades oprindelsehistorie og hvordan hans mor blev ordnet af en vampyr er anderledes end i tegneserien, men det er en detalje og gør ikke noget. Filmens sine steder ret blodig og den er heldigvis helt fri for den stupide lallehumor, som amerikanske horrorfilm ellers konsekvent har skullet ha med i de sidste mange år!! Min eneste kritisk er, at de gamle vampyrer i filmen for let bliver overtaget og domineret af den unge vampyr-frøns, men jeg orker virkelig ikke at forklare, hva det går ud på. Se selv rul-len, du vil ikke fortryde det; Blade - The Daywalker er totalt knæhøj karsel!

Til sidst skal jeg lige nævne, at hvis du vil ud og forsøge at finde nogle af de gamle Dracula-blade (come on; det er faktisk sjovt, at ligefrem læse noget eng imellem til afveksling fra filmene, og når der nu alligevel findes blade, hvorfor

så læse bøger!!) så skal jeg lige gøre opmærksom på, at der i alt udkom 20 numre af s/h-udgaven fra Interpresse og 23 af farveudgaven fra Winthers. Der kom osse nogen andre Dracula-blade, men Blade var ikke med deri, så vidt jeg husker. Bla. kom der Seriemagasinet Solo med Dracula (se den gamle reklame i Stay Sick! #1), der også er værd at læse, men det har altså ikke noget med bladerien at gøre. Materiale fra Dracula Lives blev også trykt i Dracula (IP), Seriemagasinet #274 og i et Vampyr/Dracula dele-årsalbum, der udkom i '73, men sidstnævnte er meget svært at finde.

Info'n mht. de amerikanske numre af Tomb of Dracula og Dracula Lives har jeg hentet fra Carsten Larsens sublime Dansk Marvel-Register 1967-1986. Make Mine Marvel!

INTRO TIL DENNE SEKTION:

Normalt har man en intro i begyndelsen af en bog/film/historie eller, som her, en sektion, men nu har jeg allerede sat de andre sider op, så jeg gider ærligt talt ikke skulle hen og flytte om på det hele en gang til. Det har sgu voldt mig besvær nok! Anyway, gringo, her på disse sider er en sektion, som jeg aldrig har set i nogen andre blade eller tv-programmer; nemlig en anmeldersektion, hvor tegneserier, der er blevet filmatiseret, bliver anmeldt og set på både fra deres filmside, men så sandelig også ud fra deres oprindelige tegneserieformat. Årsagen til denne nye sektion er simpelthen, at det irriterer mig grusomt, og har i mange år irriteret mig grusomt, at film-anmeldere, der anmelder en film, der er kreeret over en tegneserie ikke interesserer sig en døjt for oplægget. Hvis det derimod var en bog, der var blevet omdannet til celluloid, så er tonen oftest en ganske anden, så er der ikke grænser for; hvor interesserede alm. skodanmeldere er i at fremstå som belæste og belærte. Snobber siger jeg bare!! Og omvendt, så er det en jammerlighed, når tegneserieanmeldere ligeledes skal anmelde en film, der er bygget over en tegneserie; i 9 ud af 10 tilfælde blir filmen hakket ned til stilkken, oftest fordi der er lavet en smule om på en karakters forhistorie eller sån noget, og man overser helt filmens eventuelle andre underholdningskvaliteter. Et rigtig godt eksempel herpå er filmudgaven af den gamle Agent X9-serie Modesty Blaise, hvor jeg stadig har til gode at læse et positivt rev i en tegneserierelateret udgivelse. Sjovt nok, i øvrigt, filmen er nemlig på det nærmeste uopdrivelig (jeg har sæfælli selv et eksemplar!!), men alle disse tegneserieanmeldere er alligevel ikke sene til at viderebringe hvor dårlig filmen er - uden nogen sinde selv at ha set den! Faktum er, at jo, set ud fra et tegneserie-puristsynspunkt, så er den noget hø! Den følger kun meget løst tegneserien, men hvis man ser den som en en psykotronisk og kitchet film, så er det en herlig oplevelse. Den er faktisk ret underholdende, men altså på den der dårlige (men altså gode) måde!

Så her i bladet tar vi altså så fat i film, der er brygget over tegneserier og ser på dem både fra tegneseriens og fra filmens synsvinkel. Og som du givetvis allerede har set, så lægger jeg ud med filmversionerne af Vampirella og Blade.

Næste gang, hm... det ved jeg ikk' rigtig endnu; det ville vel være lidt for mainstream at kikke på den nye filmudgave af Projekt X (X-Men), men hva så med Kaptajn Amerika, eller de gamle Edderkoppen-film?? Whatever, næste gang sku SS! gerne ha

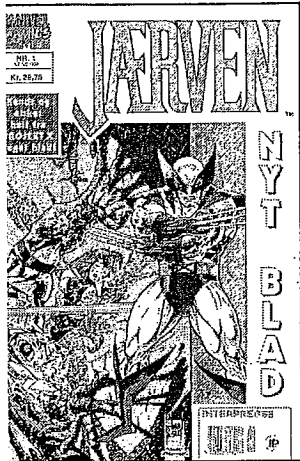
Komix: COMIC BOOK HEROES ON CELLULOID

en ordentlig tegneseriestektion med, med nyheder, ondsindet sladder osv. So be there!!

TEGNE-SERIE- UDGIVELSE FNIDDERFNADDER:

Jærven flænses igen

Efter fire år vender Jærven tilbage til sit eget blad. Sidste gang udkom der kun sølle fire numre, før det var slut. De fire numre nåede dog at få trykt en hel del materiale, da de var på 100 sider hver. Denne gang forsøger Gutenberghus sig med et tyndere "almindeligt" 52-siders blad, og som det er sket for resten af Marvel- og DC-udgivelserne fra Gutenberghus, så skal vi nu også med denne udgivelse belemres med de Amerikanske titler i stedet for de go' gamle danske, så bladet hedder således nu

Wolverine i stedet for Jærven. Her i Stay Sick nægter vi dog at følge den slags unoder og bliver trodsigt ved med at referere til bladene under deres korrekte danske navne. De to amerikanske Wolverine-hefter, der er smidt i det danske nr. 1 er to ganske ok historier, meeen der er langt op på det niveau, som det den første danske Jærven-udgivelse var på, da den kom i '86 i et sejt one-shot. Men dengang var det naturligvis osse Frank Miller, der strøg penslen. Nr. 1 byder også på et kæmpecomment gensyn med Sorte Springer fra Projekt X fra midt 80'erne. Så må vi så bare håbe, det holder denne gang.

Skandaleblad fortsætter alligevel!!!

I sidste nummer skrev jeg under overskriften "Nørd Nyt lukker og slukker," at fanzinet gik ind. Årsagen var naturligvis, at der ikke var kommet et nyt nummer i et helt år, og samtidig fordi redaktionen ikke havde gidet at svare på et brev jeg havde sendt dem. Men just som Stay Sick #1 var

udkommet, så udkom det alligevel med forklaringer om det ene og det andet og blah blah blah... Hvad jeg vil vide er: Hvor blir det Adèle-indeks af, som vi er blevet lovet??? Og hvad mere er, så fortalte redaktøren mig, da jeg for 1½ års tid ringede for at bestille nogle gamle numre, at hvis jeg en dag udgav noget med tegneserier og sendte dem et ex, så var det sikkert og vist, at det ville blive anmeldt. Hmm, store ord indeed, men desværre tomme floskler, jeg sendte nemlig Nørd Nyt-redaktøren et ex af SS! #1 (der som bekendt indeholdt en tegneseriestektion), men kom der nogen anmeldelse?? Næh, røv og nøgler kom der! Sådan en jammerlig skandale siger jeg bare!!!

Anyway, siden #11 udkom i Juni (2000) er der osse kommet et #12 (November 2000), og egentligt burde jeg anmelde dem i detaljer, men eftersom de ikke anmeldte SS! ser jeg ingen grund til at gøre noget synderligt ud af det. Det skal dog nævnes, at Nr. 11 har en ret interessant og totalt fanatisk gennemgang af western-pocketbogserien Morgan Kane. Anmelderen, en Jesper Ilum Petersen, går helt ned i dybden på serien. Bare det faktum, at manden har læst hele serien, må man tage hatten af for! Jeg forsøgte osse i 80'erne at læse Kane-serien, men den

virkede for kedelig - sjovt nok af samme årsag, som for J.I.Petersen gør at den er interessant; nemlig at den er langt mere socialrealistisk end fx Edgebøgerne, og diverse spaghetti-westerns. Jeg gider sgu ikke læse om socialrealisme i cowboyhistorier, jeg vil ha "manden uden navn," der uden at fortrække en mine ka skyde næssen af hvem som helst uden at spilde sin whisky! Men interessant læsning (altså artiklen) ikke desto mindre. Resten af tonen i de senere numre er desværre ved at blive lidt for fjollet, men til 15 kr. per stk. er det til at leve med. Men ærgerligt all'vel.

GUTTER ISLAND

GARAGE-ROCK FESTIVAL IN VORDINGBORG

By JENS KOFOED-PIHL

DAY ONE:

"The Awakening Of The Beast!"

FRIDAY 25TH OF AUGUST (2000)

Like some early 70's pop art Hammer flick I arrived in style with my band, Hellroute 16, in a black hearse [rustvogn - Ed.] (so fuck your American custom cars!) and caught some sun rays, had a brew and waited around for the nubile vampires. Inhaled the unique surroundings, found a place to crash, and

Defectors (Denmark)

then started to get REALLY psyched up for some serious rock'n'roll damage!

HELL YEAH! I'll be the first to bitch and complain about the weakass state of the Danish garage/punk'n'roll scene (it's been gettin' a lot better the last 2 years, though) and the media & audience's lack of support. That said, I was totally blown away when I first heard rumors of this garagerock festival, the first of it's kind in Denmark. And in a small town, Vordingborg, south of Copenhagen out in the country of all places! But when the Danish national radio also backed it up with 4 radio shows (with interviews with yours truly) in the week up to Gutter Island, I was startin' to get a sappy mongoloid smile on my face! Gutter Island was held on a old military fort on

a half island of some sort, actually the 3 stages were put in some ammunition rooms, so here you could really talk about a true 'battle' of the bands' showdown!

The first guys in the line of fire was Swedish wild beatpunks, The Hives, who've successfully evolved from snotty '77 punk to snotty early Stones-punk right down to the Mick Jagger (on PCP!) moves. And, yeah, the young suit dressed dandies pulled it off in style with songs from their excellent "Veni Vendi Vicious" CD (Burning Heart). Lots of talking and jokes between songs (a bit too much for my taste, though), and the guitars were WAY too low. But otherwise a sensational exciting start for the festival! ACE!

Okay, serious beer pollution and on my way to check out Godless Wicked Corpse's *Jack* actually it's Godless Wicked Creeps! singer, Kim "Kix" Jeppesen's 2-man act Power Solo. Fuckin' hilarious, like an infantile deranged mix between Hasil Adkins and Meteors, with loads of sidesplittin' primitive psycho/rockabilly tunes (incl. a sleaze version of a TV-kiddie song!). Unfortunately, I had to leave (too bad 2 bands always played simultaneously on the 3 stages!) to see 'the headliners'; the glorious New Bomb Turks, and did they rock? DOES THE POPE WEAR A FUNNY HAT? Eric Davidson is like the most hyperactive and energetic front man that ever graced this earth. Full-on action from 'tune one that' had the crowd goin' ape shit until the Turks ended with a great take on "TV Eye". These guys are always super reliable for a rectum-kickin' show and Eric, well, if he ain't on drugs then he's possessed or something. Mind boggling!

Took a drinkin' break from the garagerockers of Hot Rod Moses (seen'em 5 times and they're great fun), and went to see Martin and his cult of AC/DC worshippers; The Rockets. Actually, this hardrockin' trio have gotten better each time I've seen'em, and the new songs are very original and tonight they are shit hot! The friendly Swedes live, love and breathe rock'n'roll 24 hours 7 days a week!

Time to get my band's gear off the hearse and on stage, so unfortunately I didn't had the chance to see fellow Copenhagen punks Powergrill and The Burnouts, but from what I've heard they strutted their stuff quite nicely. Okay, time to hype my own band; Hellroute 16 (objectivity? what's that?). Being the last band playin' at almost 2 a.m. was no easy task with the audience being wrecked by N.B.T., alcohol and drugs, but it went down pretty good (with

drunken guys running around on stage), I think, considering my guitarist, Mr. T, was sick as a dog - what a Bronson hero!

YEAH! Finally we could go crazy with the all that free band beer and annihilate some reeferers. Off to the rock DJ/food tent with Yankee doddle dandy Brock (of Dead Beat magazine) showing off his good taste in classic rock'n'roll/punk. Seven rockin' inches of pure mind boners! Hey, I even danced I somewhat remember! The machowannabe 'Security' closed the party at 5 or something, so I stumbled off to my sleeping bag. End of Day One.

DAY TWO:

"Rock n' Roll Apocalypse!"

SATURDAY 26TH OF AUGUST (2000)

After a crappy summer the sun really went berserk during GUTTER ISLAND, so from 11 a.m. and on I was gettin' all juiced up on cheap whiskey & beer and also gettin' a bad case of sunburn! What the fuck, I was too stupid/drunk to care while howlin' with Oblivians and Hookers.

"Satan's Highway" blatin' out of our fucked up Hell-player. Yesterday, my pal Michael (Roadkill-guitarist & drunken photographer) did lose 6 grams of weed but 'luckily' he found it again at the beach (or else I'd killed him!), so we were all fired up and ready to go. Michael actually at one point threw his ghetto-blast in a rage at the steroid johnny-come-lately 'Security' (fight the power!). Others did some more 'healthy' activities; a skinhead who'd fallen down the stairs 3 times yesterday was involved in an axe-throwing match; 2 hippies were turning a big lump of tree into a giant skull with chainsaws!! Lots of socializin' with other bands takin' on crucial topics like pornography, masturbation and why we couldn't have free beer for 2 days etc. Copenhagen veterans Screamin' Eric & The Erections kicked off at 5 p.m. with their dirty punk'n'roll

(lots of cool slideguitar). A perfect start of Day Two, if you ask me. But Eric does need to get some more action out of his Erections (shake your asses!). Otherwise a superbitchin' (loud) show.

I've been lookin' forward for ages to see The Robots and finally I had the chance. I've only seen their singer Odd once with The A-Bombs (when they were really good) deliver a killer gig. Musically the 4-piece combo rocked pretty good with lots of stuff from their excellent 4th CD, "Day Of The Robots" (Man's Ruin), but they seemed kinda tired. Still, a pretty great show. Plus I did have a fine chat with book-buff Odd about crime literature - no easy job when you're loaded beyond belief!

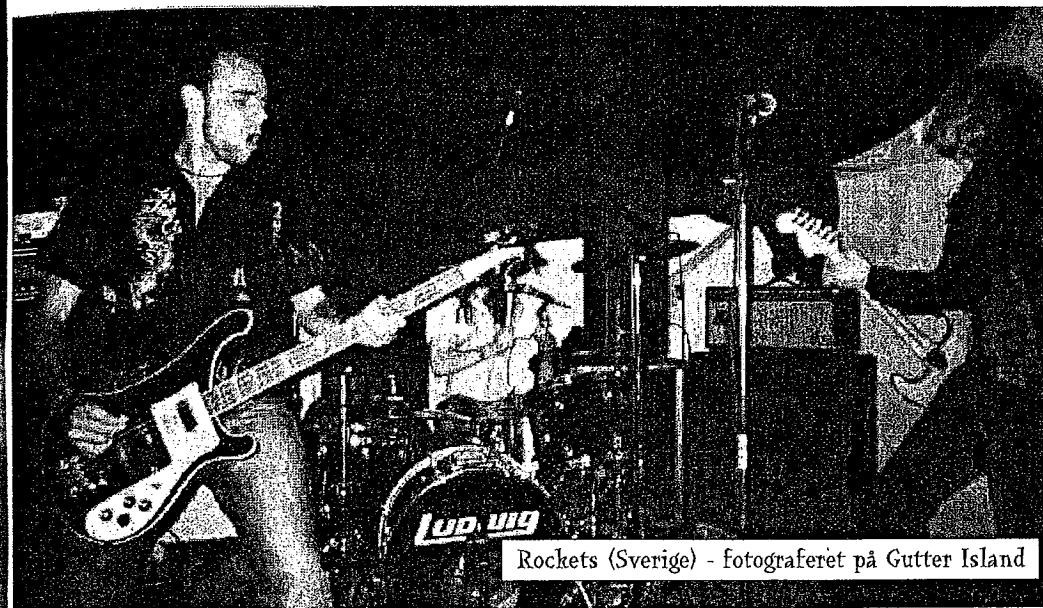
Påsan (eh, 'disco punk' anyone?) and my least favorite Bad Afro band, Royal Beat Conspiracy, was up next so I took a break from the stages and (you guessed it) drank some more, of course. My fave Danes Colombian Neckties (ex-Shake Appeal) started their show around 8 p.m. so I was ready to be blown away, and I wasn't disappointed. Pure fuckin' adrenaline punk'n'roll, Saints/Dead-boys style, with loads of showmanship and fat killer riffs. Their 10", "Scene Of The Crime" (High School Refuse), is one of the best European releases ever! Did catch the last 20 min. of DM Bob & The Deficits. A truly entertaining band which irresistible shit-kickin' trashcocktail of rock'n'roll/blues/country always cracks me up. GREAT STUFF! Properly the band who drank most on stage. Cheers, you funlovin' Krauts and Yankees!

I can't say that Cato Salsa Experience left any impression on me and my libido, so they must've been a bit boring (sorry guys).

The Burnouts (Danmark) - fra en koncert i Holland

The Defectors was anything but boring! I've said before and I'll say it again; these blokes are the only Danish band that truly captured that 60's garage-punk with a supercool attitude and that tasty Farisa-organ. Also the band is a riot to watch with a leather clad singer almost 2 meters tall and the rest seemed to be around 1/2 meter shorter! The crowd did go

Rockets (Sverige) - fotograferet på Gutter Island

totally nutzoid; 2 guys and a punkchick stripped down butt naked and danced around to everybody's amusement! THIS IS THE DEVIL'S MUSIC!

More cool stuff from Belgium Hot Rod Honeys who had a more beer soaked '77 punk (think U.K. Subs) thang goin' on than other acts, but they were pretty good, I might add.

Okay, it's time to some idol worshipping' cuz Wild Billy Childish has entered the building! I've heard that it was a solo act with no backing so I had my doubts, but the unplugged tunes reminded me of a young raw John Lee Hooker so I wasn't complainin'. Sadly my fave Swedes at the moment, 69-Hard, were cookin' up some fat electric rockabilly noise on the next stage, so I skipped Billy's 'sensitive' tunes for them. (another time another place, I would've loved to see a full Childish show. SHIT!). And I wasn't let down; these dedicated rockers really know how to work the crowd with their rocket fueled rock'n'roll/rockabilly. Along with New Bomb Turks and Colombian Neckties, this was the most scorchin' bootystompin' show of the weekend!

Semi-mummified by booze and doobies I crawled and oozed in my slime to see Scooch Pooch rockers The Jack Saints deliver a wild gig of dirty chaotic punkrock. Sehr gut drinkin' music!

Next dose (and last nail in the coffin) was "Demons" of Stockholm, who's been around for while but this was the first time I had the pleasure of seeing them, and they were even better live than their 10". Big dick rock'n'roll (early Hellacopters meets New York Dolls?) that shook up everybody - everybody that still were able to stand up, that is!

Can't remember much of Tremolo Beer Gut, but surf-instrumentals ain't my fave live music, especially when some of the members just made an acoustic grunge album!

Rest of the night was one big drunken haze: hangin' out with the Neckties (Simon and Jeppe, I think) and

groovin' to some cool r'n'r DJs in the so-called 'Machinegunnest'. Some sexy Swedish broads were around so my horny bassist tried his luck but no Swedish poontang was shagged. (those damn Swedish bands have nailed too many Danish gals, it's our turn NOW!). Made it back to my tent, somehow, in the early morning hours - completely wasted and ready for the reaper! BUT WHAT A WILD FUCKIN' WEEKEND!!!

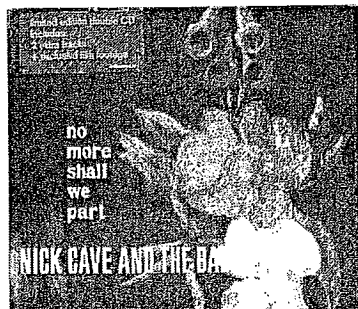
(between 350-400 turned up and GUTTER ISLAND had room for 500, so all in all; a pretty groovy success that hopefully will return every 2nd year - [as the] rumors tell. Let's hope [that it's true] for the sake of Danish garage/punk'n'roll!!! Thanks to Stars, Kulturfabrikken & ROSA, Gearbox Agency and the sponsors for making this r'n'r wet dream come through)

Jack her: Gutter Island-artiklen er oprindeligt skrevet til det tyske OX fanzine og er derfor in english, men nu hvor Moshable er gået ind, så syns jeg sgu, det ville være synd, hvis der ikke var nogen danske zines, der skrev om dette fantastiske garagerock-fremstød, så her er den altså i samme udgave, som den blev bragt i OX.

Pop-musik mellem lektierne

Nick Cave: "No More Shall We Part" (limited edition double CD m/2 xtra tracks og film footage)

Det er efterhånden fire år siden den sidste LP med The Birthday Partys gamle forsanger, Nick Cave, udkom. Dengang hed pladen "The Boatman's Call," og var en lettere afdæmpet omgang. Når man, som

jeg har kendt of Nickolas lige siden den første LP for mange år siden, så fremdyrker man en slags extra tålmodighed med sådan en kunstner, som man har fulgt i mange år. Nå ja, tænker man, hvis kunstneren laver noget som man i begyndelsen ville ha

klandret denne for stort og bredt. Nick Caves gamle plader handler om gode menneskelige emner såsom depression, fortabelse og afsavn. Åh, hvor har jeg mangen en gang i det sorte årti (firserne) fundet trøst og forhåbning i gamle Nicks tekstunivers. Jo, jo, hans sange var deprimerede, men ikke deprimerende! Stor forskel. Manden har en gudbenådet stemme og i Blixa Bargeld (osse frontmand i Einstürzende Neubauten) en guitarist, der ka få sit instrument til at lyde som "når man trækker tidsler ud af sjælen," som Nick selv formulerede det i bogen "King Ink." Men med "The Boatman's Call" var det slut. Ja, faktisk var det slut allerede på den foregående plade "Murder Ballads," men den LP var så melodisk og interessant at det var ok - nå ja, sådan næsten, i alt fald. Men hvis "The Boatman's Call" var afdæmpet, så nærmere "No More Shall We Part" sig sørgemusik for aflivede bedemænd!! For fucks sake hvor er det trist! Jeg havde aldrig troet at jeg skulle sige det her med en Nick Cave plade, om denne kunstner som jeg i så mange år har haft så stor respekt for, men denne plade er så totalt røvkedeligt at det nemt kan udkonkurrerer den aktivitet at stirre på malning der tørrer!! Hold da kæft en dødssejler. Kun på eet eneste nummer hæver Nick stemmen over sørgemusik-tonearten og det varer ikke så længe, at det gør noget. Jeg har endda fået fat på en limited udgave med xtra CD med to xtra sange og noget fra studiet. Well, de sange er lisså røvsyge som resten af LP'en og studie-filmoptagelsen er mere eller mindre sømmet i ligkisten. Nå ja, det vil sige, da filmoptagelsen starter, ser vi Blixa, der står og hiver og river i sine guitarstreng, fordi han ikke ka hører noget i sine øretelefoner; det varer vel ti sekunder, men det lyder

totalt fedt. Desværre varer det kun ti sekunder, men er alligevel de to pladers bedste ti sekunder. Puuh-haaa, hold da kæft for en skuffelse. Mere livløs end en strandvasker i december!!!

Rammstein: "Mutter"

Limited edition m/poster

Da jeg var inde og købe heldigvis osse den nye Rammstein LP "Mutter," og hurra for det, ellers havde det sgu været en lortedag (tidligere på dagen var jeg kommet for sent til bussen, og jeg havde vist heller ikke mere kaffe eller sån noget), ikke mindst fordi Cave-pladen kostede skide 220 kr. pga. den xtra sørge-CD. Rammstein's "Mutter" derimod er en ganske anden historie; arrghhhh, hvor er den totalt fed! Jeg gik faktisk og var lidt ængstelig for, om de nu osse ku lave noget, der ville være lisså godt som de to første LP'er (der er osse en tredje, men det er en live-LP, så den tar jeg ikke med i denne sammenligning), og hip hip hurra: det ER den!! Og som sædvanlig er der gjort noget ekstraordinært ud af deres cover; denne gang er alle medlemmerne døde og puttet i glas med konserveringsvæske, lissom man har på diverse laboratorier. På forsiden er der, hvad man må antage for at være et dødt barn!! Grotesk ja ja, men osse utroligt, at de ka slippe væk med det. Den gir garantrisse problemer i US of A!!! Som sædvanlig er deres tekster osse kompakte lissom musikken, men dem - altså tekterne - må du selv checke ud. Det jo ikk' et musikmagasin det her. Jeg har allerede hørt den tonsvis af gange og det bør du osse gøre. Det er sgu næsten lige før man ville ønske man var tysker... næsten!

Nick Cave LP'en købte jeg

SCI-FI FANTASY Inferno - many years later...

Den gamle Black Flag-sanger, Henry Rollins, sagde engang i et interview om Amerikas holdning til kunstnere, hvis produkter ligger begravet et sted i fortiden: "if you're not Michael Jackson we don't wanna know you!" Og det samme ka siges om Dahmarks forhold til al kultur, der ikke appellere til de store brede masser eller afspejler en dankhed, som ka for døjes af enhver Børge nede ved enhver pølsevogn eller havneknejspe; enten har man glemt den, aldrig kendt den eller osse fornægter man dens eksistens med vilje. Men her i Stay Sick! lever vi i fortiden, og som den spændende kulturs vogtere, holder vi liv i gamle kadavere, som med en smule afspudsning igen ka komme til ære og værdighed og endnu en gang kan være mange gange mere spændende end det hjernedøde mainstream lort, som

tv-stationerne, aviserne, livstilsma-gasinerne og Aqua fortæller os er spændende kultur og underholdning. MEN DET ER DET BARE IKKE!!

Ehh... og efter denne gang mavesure opkast, så sku jeg måske se og komme i gang med denne sektion's egen-tlige formål!

Sidste gang var en del af materialet jo gamle artikler, som oprindeligt sku ha været trykt i Inferno #12, men som aldrig blev det, fordi bladet gik ind. Som indledning skrev jeg (som du naturligvis husker) artiklen "Historien om Inferno - the unauthorised version." Sidst i indlægget nævnte jeg, at det kunne være interessant at

finde ud af, hvad der blev af de gamle Inferno-skrivere og opfordrede dem til at skrive ind. Jeg gjorde mig ikke nogen forhåbninger om, at der var nogen af dem, der ville gøre det (ikke nødvendigvis fordi de ikke ville, men fordi de måske nu lever rigtige liv med rigtige familier og rigtige karrierer, og måske helt har skåret forbindelsen til filmkammeraterne over, eller måske endda har mistet interessen (chok!!) for film udi de fantastiske genrer. Men sørme om ikke jeg alligevel har modtaget nogle indlæg fra flere af Infernos gamle skribere, så uden mere tøven; her er deres indlæg:

Jeg leverede film til Infernoknægtene i starten af deres karriere

og fik derfor sneget mit digt i bladet -

og da Henrik Ibsen

spudse Frank Brahe på mig

så jeg mig nødsaget til at churne nogle "anmeldelser"

ud. Som et kuriosum (er det rigtigt stavet) (næ, du

blander "kuriös" og "kuriøsitet" sammen! Ed)

kan jeg nævne at jeg også skulle ha skrevet

til det hedengangne Phenomena,

men mit indlæg blev - fuldt fortjent - arkiveret

lodret //

Vederstyrelse hilsner

Christian Bjergmose

aka Den store Dansker

aka Den maskerede Skribent

Roskilde 27.6.00

I am Jacks all new consumer.

Hallo, Ibsen ringede og sladrede om et nyt mag. der

var på gaden.

Jeg har enclosed en 50,-, fordi en 30,- rasler for

meget og de langfingerede postbude skal ikke drikke

mine penge op...

så kan du ligesågodt gøre det

Rygtet siger at du har afsløret "Den maskerede Skri-

bent's" hemmelige identitet - jeg har derfor valgt at

smide kostumet og træde i

frem i offentlighedens gigantiske søgelys.

Nu bliver det forsiden af Se&Hør hveranden uge,

men okay - det må jeg jo se om mine skuldre kan

bære. For at gøre en kort historie lang

(og søyndyssende kedelig).

så er det den en og samme Christian Bjergmose der

skrev i Inferno #1 (gude hymne til jason) og i

Mondo Franko #oneshot

Det næste indlæg er fra Steen Schapiro. Udover

at nævne, at Steen var med i Infernos faste

stab, så omtalte jeg osse Steens film Splatter-

dreng, som for længe siden blev vist i ung-

domsprogrammet Transit på DR-tv, og som på

elze minutter perfekt rammer enhver splatter-

fans entusiasme mht. denne dejlige genre. Jeg

har ikke tal på, hvor mange kopier af filmen

jeg i årenes løb har lavet til filmfreaks. I ind-

lægget nævner Steen filmen Santa Sangre og

rent faktisk, så var den første gang, jeg

stødte på noget, som herr Schapiro havde lavet

en helsides artikel i Moshable om netop Santa

SCI-FI FANTASY HORROR

Inferno - many years later...

Sangres instruktør, hmm... jeg ka. ikke huske hvornår det var, eller hvilket nummer (og nej, jeg gider ikke rode hytten igennem for at finde bladet!), men det må ha været ca. 1990!

mercy killings... true horror! Og midt i dette inferno af sygdom, familiesammenbrud og kommunal kastrati- on, hvad sidder jeg og læser? Stay Sick!

Saludos,
Steen Schapiro

93/1-2 - for

SN: 0905-0477

Hej Jack

Og tillykke med SS! flot, fedt, stærkt! Jeg er især vild med 70'er-tegneserie-reklameteksterne rundt omkring... "vær med fra starten"... heh. Hvad skal jeg dog gøre med mine 300 gamle numre af SerieMagasinet? Godt, at der stadig er nogen som holder fanen højt på fanzine-området. Og altid sjovt at læse sit eget navn, når historien bliver skrevet (s. 38). Hvad er den blevet af os...

Udover skriblerierne for Two-Zone/Inferno, BD, m.fl., fik jeg trykt den første (og stort set eneste) artikel om splatterfilm i Kosmorama (før det blev HELT ulæseligt -videnskab istedetfor lidenskab...). Dengang eksisterede begrebet "Splatter" knapt nok, (og idag kalder akademikerne jo alt for "Horror"-film -det lyder vistnok mere fransk.) Så sent som i 1992 annoncerede TV2-Nyhederne at der var kommet en ny filmgenre -Splatterfilm! Og så et par korte udtalelser fra undertegnede og Gordon Inc...

Fedt at der er nogen som husker 10-minutters-programmet "Splatterdrenge", som jeg lavede til det forgangne Transit, med Peter Johansen som hovedperson, og med sidebemærkninger fra Nicolas Barba-no, Jesper Ørsted, Søren Henrik Jacobsen, Henrik Rytter og den uforlignelige Lars Von H... Og ja, mange af os blir efterhånden civiliserede, assimilerede... musikvideoer, reldamefilm, ugebladsjournalister, flere akademikere... og jeg? Mjooh, efter den seksuelle dokumentartrilogi fra midt-halvfemserne, har jeg mest arbejdet som klipper (bl.a. "Besat") og hold nu fast... Højskolelærer! (Tar jeg fejl, hvis jeg fornemmer at Jack J har en traumatisk højskolefortid? Well... listen to this one...)

Jeg har kørt et videoværksted på Kunsthøjskolen i Holbæk i 6 år, og det er IKKE mainstream de lærer om hos mig! Jo, jo, nutildags kender alle jo Peter Jackson og Meet the Peebles... meeen... ugentlige filmforevisninger af titler som Santa Sangre, Suspiria, Videodrome, Sisters, Holy Mountain, Phantom of the Paradise, Tenderness of the Wolves, The Devils, Tetsuo, Tokyo Fist, og meget andet godt... de tror ikke deres egne øjne!

Så, der. Så, så. Og sandelig om ikke kæresten fik lungebetændelse i forgårs, og afsted søndag morgen i snevej til et lille skidengult klinik-venteværelse, overfyldt med syge børnefamilier, inklusive et par maniske 5-årige som splittede hele lokalet ad mens vi andre sad og overvejede langstrakte og pinefulde

Ja, det var så indlæggene fra de gamle Inferno-skribenter. Jeg siger naturligvis mange tak til dem begge, og osse mange tak til Steen for rosen af bladet og den dejlige 25-øre hantsendte, og i den reitte Stay Sick-and var det naturligvis en af de gamle 25-øremønter. Og Steen har naturligvis ret mht. teksten på forsiden, det er gamle SerieMagasinet-reklamesio-gans!! Og hva ska du gøre med dine 300 ex af SM, Steen? Well, hvorfor beholder du dem ikke bare! Det ved jeg i alt fald, at jeg vil gøre med mine. Check i øvrigt mit læserbrev i nr. 300!

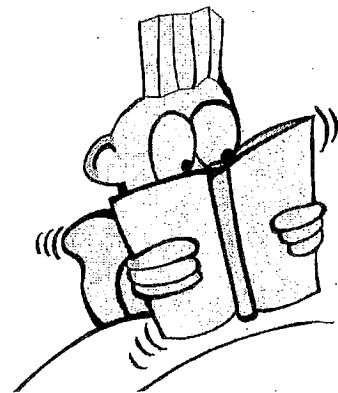
Jeg har osse forsøgt at oprette kontakt til andre Inferno-skribenter, men det er sgu sværere end... hm, noget meget svært!!

VAMPY SPECIAL
BLODSUGERN HISTORIE
FILMOGR. HOPPENDE DØ HAMMER

TUESDAY 27TH AUGUST

5.30PM RUSS MEYER'S <i>Faster, PUSSYCATTI KILL! KILL!</i>	7.30PM RUSS MEYER'S <i>FANNY HILL THE ADVENTURE OF A WOMAN OF PLEASURE</i>	9.45PM RUSS MEYER'S <i>FANNY HILL THE ADVENTURE OF A WOMAN OF PLEASURE</i>
--	---	---

Fanzines

YOU KILLED KING KONG #6

(18 sider, A4) ingen pris nævnt. Engelsk tekst.
Fås fra: Knut Holsæther
Elvegata 11
6413 Molde
Norge

Gamle læsere af Bloody Darlings vil huske, at jeg i #10 gjorde reklame for et norsk fanzine med titlen Six Hours One Week. Zinet var en blanding af musik og film. Bl.a. var der et længere interview med bagmanden for Draculina Publishing + instruktør af kooles undergrundssplatterfilm. I bladet var der en anmeldelse af Banned in Britain og ganske som det skete

med BiB, så forsvandt S.H.O.W. også, og jeg mistede kontakten med redaktøren Knut Holsæther (mest fordi han ikke gad svare på mine breve). Men så her, efter en 4-5 års tid og langt inde i et nyt årtusinde, så modtar jeg sørme et nyt zine og CD fra gutten. Knut har startet et pladeselskab og udgir et nyt blad. Det nye blad hedder You Killed King Kong, hvilket må siges at være noget af et sammentræf; jeg har nemlig for nyligt købt den originale King Kong på norsk kassette!! You Killed indeholder primært musik i en ret obskur blanding af death metal og blød alternativ guitarrock. Væk er desværre det filmrelaterede materiale fra Six Hours og det sårer jeg ærlig talt; ikke fordi jeg ikke ka læse fanzines uden filmstuf, men simpelthen fordi jeg ikke kender eet eneste af de bands, der er omtalt i Knuts blad!! Jeg er sikker på, at bladet vil ha interesse for fans af den omtalte musik, men at læse You Killed for yours truly er sikkert ligeså underlig en oplevelse, som det må være for en eller anden gammel tante, der finder et glemt nummer af Stay Sick i en bus! Det er nu ikke helt rigtigt, at jeg ikke kender nogen af grupperne, faktisk er der en feature på Joy Division og jeg kender naturligvis Ian Curtis' historie. Desværre er artiklen ikke særlig lang eller dybtborende, og det nævnes ikke engang, at gruppen fortsatte

under navnet New Order. Og dét er faktisk et gennemgående problem med You Killed, jeg synes, at det er greit Knut udgir zinet, men der mangler altså noget mer dybde og baggrundsviden. Der er interviews med grupperne Laika, Low, Tarantel, og med Lasse Marhaug, og disse er interessante, men mange af anmeldelserne er ærlig talt for korte til, at de kan fange min, eller nogens som helst, interesse - og det er vel det, der til dels er meningen med et fanzine: at videregå en interesse i noget, som man synes, er interessant, eller hvorfor det er dårligt. Hvis man ikke kender Temple of Tiernes, så tvivler jeg på, at der er nogen, der får noget ud af at læse en anmeldelse, der lyder: "I don't know. These guys label themselves as 'occult ritual power noise'. whatever. I don't care. This is stupid."

You Killed King Kong er et frisk pust på en ellers halv-død skandinaviske fanzinescene, men det er lidt trist, at zinet er så tyndt. Knut, du norske fjeldabe, du har jo læst zines og vert med længe, så ka du ikke ta og gi ut ett zine med litt mer innhold og attitude?? Jeg er sikker på du kan! Og se, så og få noen fler filmer med igjen!! (Jack J)

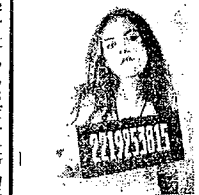
Absurd #4 + 5

(#4: 68 sider, A5) udsolgt!
(#5: 80 sider, A5) 50 dkr. (inkl. porto)
Fås fra: Kenneth Eriksen, Jupitervænget 61, 6710
Esbjerg V
eller: www.absurd-online.dk

Ok, here's the deal: i morgen skal det her makværk ud til trykkeriet. Som sædvanlig er jeg sen på den, jeg har arbejdet right tru the weekend og ikke sovet i 34 timer, maden er spist, de alt for få grønne plastiflasker, som mit køleskab indeholdt, er væk, og min computer blir ved med og ta røven på mig!! Jeg mangler stadig tre revs af fanzines - som ska gøre det ud for

denher side, den sidste blanke side i bladet, så lad os se og komme i gang... fuck, jeg er så træt, at jeg er begyndt og snakke med mig selv, nej jeg er ej. Hov! Hvem sagde det??? eh, nå men det var de herrens reviews: First up er Absurd ish 4 & 5. Kenneth har efter nummer 1 valgt at bygge forsiderne op på samme måde, og det virker ganske glimrende, coverne er pæne og giver bladet en egen stil. Personligt bryder jeg mig ikke om at betegne nogle film "trash", som forsiderne refererer til, det er alt for nedladende om film, som jeg holder af, og er vel os mest en titel brugt af folk, der netop ikke ka li den slags film, eller hur?? Men på den anden side bruger jeg selv betegnelsen "bad taste" i flæng, så det er måske meget godt alligevel! Begge bagside-covers er ret fede, både det fra The Tomb of the Blind Dead, men "Italia Violenta"-coveret er dog det der helt klart tar kegler!! Absurds bedste bagside til dato. Flot!! Sorry mates, men jeg er virkelig for træt til og gå i detaljer mht. indholdet i de to numre, men jeg vil dog lige nævne Simon N's herlige revs af bad taste-film, nemlig først Stacey! og dernæst Skyscraper med Anne Nicole Smith, og mange tak til herr Nielsen for at guide os i retning af den perle. Jeg farede straks ud og fandt den i den lokale OBS, da jeg havde læst anmeldelsen og Simon har ganske ret; den er gennemført dum, inkompetent, talentløs og totalt herlig!! Desværre har jeg endnu ikke fundet den anden... (fortsættes på side 61)

Six Hours One Week

[illegible]

MOSHABLE

...READ MOSHABLE INSTEAD ! NO.5
10 kr
? p.p.

[illegible]

hvem jeg end ikke kender størstedelen personligt, men alligevel føler, at jeg gør. Sådan er det jo altid med de gode fanzines, og Moshable er - uden tvivl i stemmen - det bedste musikblad, jeg nogensinde har læst! Sådan.

(#1-3 ; A4. #4 ; A5)

DRINK & DRIVE #2

SPIDERBABES the Lazy Cowgirls

THE VICE BARONS THE GRINDER

Garagerock-bands og fanzines er noget de har masser af ovre på den anden side af sundet, men her i DK er det så som så med den slags. I flere år var det eneste garage-/punkrock fanzine i Danmark ovenstående Moshable, men så her for et par år siden begyndte det at udkomme et par stykker mere, det ene er Deadbeat og det andet er Drink & Drive. Uhh, jeg burde skrive en fyldstøgende omtale af Drink & Drive, men fuck that, klokken er lort og jeg vil ha det her færdigt. D&D er et ret fedt blad, masser af revs af coole garagerock og bad-ass punk-rawk plader, helst på vinyl! naturligvis (fås fra Karls Grammofonpladeselskab!!!) og også en hel del gode interviews med diverse bands. Det seneste nummer er nr. 4, som jeg desværre ikke er i besiddelse af for tiden. Jeg forærede mit ex til Frank Brahe og bestilte så et nyt ex fra redaktøren. Det var i november måned - jeg har endnu ikke, trods adskillige e-mails og breve - modtaget mit bestilte og forudbetalte ex, nu hvor vi er i slut-april!! Sådan noget lort! Nå, men fedt blad i alt fald, hvis ellers man kan få fat på det. Muligvis er det næmteste at bestille det fra Crypt Records i Hamborg. Både #2 og #3 havde omtaler af diverse splatter- og psykotroniske film og #4 går helt over gevind med en tredjedel af bladet fyldt med fede filmz (og i øvrigt osse nøgne damer!). #3 havde osse en udførlig omtale af alle (næsten) danske filmfanzines, bl.a. Absurd, MF, Trauma, Inferno og Banned in Britain. Ret fedt, må man sige. Alright, I'm off to bed! 37 og en halv time uden søvn gennem en weekend, det er vist min egen personlige rekord!! Nat, nat.

Ja, du læste rigtigt; nu kan du både blive rig og populær hos såvel det modsatte køn som blandt alle koolé katz, der bærer solbriller efter mørkets frembrud. Alt, du behøver at gøre, er at blive distributør af *Stay Sick!* magazine. Bladet her koster trede spír, men som distributør får du det til den fordelagtige og latterligt lave pris af tyve kroner. Så sælger du bladet til en ven, din lærer eller mor og tjener en rund skinnende tier! Eneste betingelser er, at du køber mindst fem stk. (hvorved du tjener, *holy fuck*, en hel bunke penge!) *Hold da kæft, man tror jo det' løgn*, ikke tager mere end 30 kr. for bladet, og betaler up front. Easy-piecy! Bestil fra adressen først i bladet. Porto ved levering af bladene er gratis ved køb af mindst 5 stk. *How can you resist?*

GRU **FØRST!**
STØRST!
VÆRST!

Mareridt

AF METIN VARDAR

Indretningen i cafeen var holdt udelukkende i lyse farver, beige vægge, marmorbord og rødhvide stole og lysebrune hjørnesofaer af bøffelskind. Loftet var dekoreret med spotlys, der gav en afdæmpet og hyggelig atmosfære. CAFE PULLOVER var dette års hit, ingen tvivl om det, jet-setterne havde allerede erobret cafeen. Ud af de store Dantax højtalere som diskret var placeret i hvert hjørne i loftet, kunne man lytte til George Michael synge om hurtig kærlighed. Forenden af baren sad Hugo, og Alex og drak små grå i spandevs. De havde været bedste venner siden Alex som femårig flyttede sammen med sin mor og far fra varmen og charmen i Italien til kulden og kedsomheden i Danmark. Alex mor pakkede kufferten som tyveårig og drog til Italien for at prøve lykken som model. Det hele startede som en flugt fra Janteloven og endte som et eventyr. Hun blev gift og siden hen med Massimo Fontana, der også arbejdede som model. De flyttede til Danmark nogle år senere. Birgitte havde hjemve og savnede sin familie, Massimo indvilgede, efter at hans mama modvilligt gav efter, men mamas velsignelse skulle de have. Som enebarn af et ægtepar, der begge ernærede sig som modeller var Alex født til at se fandens godt ud, hvilket han så absolut også gjorde. Fra sin mor fik han de blå øjne og en spids lille næse, samt høje kindben. Fra sin far fik han skinnende olivensort hår og kraftige øjenbryn. Han blev mest kendt som manden, der iført røde tætsiddende badeshorts, sad på gulvet og drak en Coca Cola light i et hjørne af en aerobic sal, mens svedbadende overvægtige kvinder, der dyrkede aerobic med livet som indsats, gav ham ømtålelige blikke. Efter denne reklame kørte alt på skinner, han fik tilbudt nogle små roller i store Hollywood-produktioner, som satte gang i karrieren som model og skuespiller. Alex var lykkelig, men savnede Hugo voldsomt, det var meget småt med rigtige venner i Hollywood.

Hugo var også Hr. og Fru Petersens eneste barn og de var ovenud lykkelige over at have familien Fontana som naboer. Fru Fontana figurerede regelmæssigt i diverse kvindemagasin, som Fru Petersen fulgte med megen iver. Alex og Hugo begyndte at lege sammen ud i haven, mens deres respektive mødre sludrede over et glas rødvin. De startede begge i den samme privatskole og senere hen samme gymnasium, de tog begge den sproglige linie og kom i samme klasse, de mistede deres modom til den samme pige, på næsten samme tid, de spillede fodbold i den samme klub på samme hold, de tilbragte mere tid sammen end med nogen andre personer i deres liv. Deres venskab gik hen og blev det eneste i deres liv, som de kunne regne med et hundrede procent, en støtte som de til tider søgte hos deres forældre, men aldrig fik. De delte deres største glæder og nederlag med hinanden, intet forblev en hemmelighed. Opskriften bag det enestående venskab var, at de aldrig satte hinanden over en kæreste, penge eller andre venner, opskriften var simpel, men den ikke altid lige let at holde. Gymnasietiden var ualmindelig hård ved venskabet med alle de løsslupne hormoner, kvinder og alkohol i oceaner. Indtil flere gange var et miks af disse livsberusende elementer ved at destruere deres forhold, men som sædvanlig lykkedes det dem som altid at skabe en atmosfære, hvori misforståelser blev fejlet af bordet. Et knus og en bajer, og alt var ved det gamle. De flyttede sammen i en lejlighed på Skindergade som Hugos far betalte. Alex, som var mere til fester og druk, gjorde livet besværligt for Hugo, som havde viet det sidste år af gymnasiet til lektier og intet andet. Piger var Alex store speciale, han havde nærmest copyright på alle pigerne, der gik på skolen, uanset type og alder. Selv de piger, der mente, at han var en opblæst karl smart-type, som de ikke ville have noget med at gøre, forelskede sig i Alex, hans charme var verdens syvende vidunder. Hæmmingsløst kastede pigerne sig i arme på Alex, og det hændte at de sloges som vildkatte, for at vinde opmærksomhed eller det næstbedste, hans kærlighed. De hævdede alle sammen, at de var hans kæreste, fordi de havde været i seng med ham, hvilket gjorde Alex lettere irriteret, han kunne ikke lide, at folk fik ejerfortællelser over ham. Hugo kaldte Alex

Novelle-intro

Endnu en gang er Stay Sick! magazine først ude! Sidste gang introducerede vi en fast doku-sektion, hvilket ingen andre danske filmzines nogensinde før har haft (og som ikke er med denne gang, ha ha), og denne gang, som det første dansksprogede filmfanzin, bringer SS! her en ægte horror-novelle. Som Frank Brahe sagde til mig; helt som i gamle dage med de gamle Gru-blade (læs i øvrigt Franks interview med Erwin Neutzsky-Wulff i *Ultimo Mondo Franko*), det var ham, der skrev en masse af historierne i *Gru*, *Vampyr* og *Dracula* (IP-udgaven). Vi lægger ud med historien "Mareridt". Hvorvidt der kommer flere noveller, har jeg endnu ikke taget stilling til.

Forfatteren:

"Mareridt" er skrevet af Metin Vardar, der er bosiddende i Kbh. og studerer på RUC. Sin fritid bruger Metin på horrorromaner og horrorfilm, og her i vores psykotroniske filmverden lyder det jo helt fint. At al denne horror ikke bare er en døgnflue for Metin kan udledes af, at han faktisk har skrevet horror-noveller i flere år, og tidligere har skrevet opgave på HF om *The Cat People* (org. versionen fra '39), og han har sendt materiale ind til flere forlag, både danske og engelske. Så måske kan man i fremtiden finde herra Vardars værker i bogform - og hvis ikke det går, så behøver man ikke at fortvivle, for på denne side og de to næste kan du læse "Mareridt" lige her i Stay Sick!, og naturligvis er det det bedste sted at medvirke overhovedet, så i realiteten er andre forlag selvfølgelig ret ligegyldige. Men vi håber naturligvis for Metin, at det går. Og så vil han i øvrigt være glad for at få respons på novellen, så hvis du er frisk, kan du kontakte ham på:

momo.met@hotmail.com

Men nu skal der ikke ævles længere; lås døren, træk telefonstikket ud og skænk kaffe op; *mareridt* kan begynde...

for "The Harley Davidson Man" hvilket karakteriserede nogle af de ejenskaber, som var tydeligst hos ham. Hugo lærte hurtigt at forelske sig i piger, som ikke havde daglig kontakt med Alex, hvis han skulle gøre sig håb om, at forelskelsen ville føre til et langvarigt forhold. Men efterhånden som Alex blev mere moden og fik hormonerne under kontrol, tog han hensyn til Hugos følelser vedrørende det modsatte køn. Det skete af og til, at piger brugte Hugo som springbræt for at lære Alex bedre at kende mere intimt, men de piger gennemskuede Alex hurtigt. Der var intet, specielt piger, der måtte komme i vejen for deres venskab.

Hugo var lige modsat Alex, han var typen, man ikke lagde mærke til med, mindre han gjorde opmærksom på sig selv ved at jodle og strippe samtidig. Han var en stille og rolig person, uden de store armebevægelser, og med en lille hæs stemme som forblev ved samme toneleje, uanset om han var godt gal i skralden eller glad som bare [ind] i helvede. Han havde fyndt kommune farvet hår, hans ansigt mindede om en grævling med briller, og han havde langt hår for at skjule sine udfarende øre.

Mens Alex rejste verden rundt som model efter gymnasiet, valgte Hugo til alles overraskelse at starte et pladeselskab ved navn BOSS BEAT RECORDS. De nærmeste forventede, at han startede på jura-studiet efter gymnasiet som hans far ønskede det med de overvældende gode eksamens resultater, han hørte, de, men Hugos interesse lå et helt andet sted. Det var Alex, som havde givet ham model til at modsætte sig en streng og disciplineret far, som hele tiden krævede det bedste af sin søn, men som også belønnede ham fyrsteligt. Hugos talenter som musikproducer var med få ord geniale, uden en egentlig musikalsk baggrund eller meget erfaring lykkedes det ham at overrumple etablerede folk i branchen og skabe et respekteret navn. På få år, lykkedes det ham at skabe et plade selskab, som mere end tildobbele omsætningen for til sidst at blive opkøbt af Sony Music. Men Hugo havde sørget for, at han forblev direktør og fik en masse penge, der kunne dulme smerten af at miste et selskab, som han omtalte som sit lille barn. Hans far, Helmut, var ovenud imponeret over sønnens forretningsinstinkter og tilgav hurtigt, at han ikke startede på jura-studiet. I en alder af bare femtogyve år kunne Hugo indsatte et tocifret millionbeløb på sin konto, og skrive multimillionær på sit visitkort.

I den anden ende af baren var der fire piger, den ene, som skilte sig mest ud ved at være fantastisk køn og sexet, badede i et hav af opmærksomhed. Hugo kiggede på hende intenst, Alex kiggede ned i sit halvtomme glas, de fleste kvinder i baren gav ham ømme blikke, men det eneste, han så, var bunden af glasset.

Hun hed vist Tina, de andre piger kaldte hende Tina, så det er nok højst sandsynligt hendes navn, tænkte Hugo. Hun var mindst 1,75 cm høj og havde lange platin blonde krøller og blå øjne, der kunne lyse nat op til dag. Hun bar en sort transparent kjole, der gik ned til knæene, kjolen afslørede det mænd altid kiggede efter hos kvinder, hvis der var noget at se... bryster, og hvis man koncentrerede sig, kunne man også se blonderne på hendes trusser og bh. Hun havde sorte løjehælede sko på, som fremhævede hendes uendelig lange delikate solbrune ben. Hun var med få ord perfekt, stramme balder a la Birchow, store bryster, lange lyse krøller, chokolade farvet ben og? Der manglede et sidste adjektiv, tænkte Hugo, men kunne ikke lige komme på det.

"Hvor gammel tror du hun er?" spurgte Hugo. "Hvor gammel... hvorfor fanden vil du vide, hvor gammel hun er. Se på hende mand, hun er DROP DEAD BEAUTIFUL. Jeg havde sgu taget hende med hjem, hvis hun så var tolv. Hun ligner en, der har født mindst to gange, bøssebøsse..., stræk mærker, så jeg tror, hun er syvogtyve eller deromkring," svarede Alex og kiggede på hende for at se, om der var hold i noget af det, han sagde.

"Har du lagt mærke til, hun kigger herover, eller rettere sagt, på dig," konstaterede Hugo.

"Vi går ikke i gymnasiet mere, Hugo, lækre sild i den alder falder også for din type. Du repræsenterer jo familiemanden, en der er god til det med børn, du ved... spørger hvilke behov, hun har; 'Er du træt skat, skal jeg vaske op i dag?' Mig vil de ikke have, jeg er ikke en god familiemand, jeg er ustabil. Jeg tør vædde på, at hun er fraskilt, fordi hendes mand har mishandlet hende efter behag. Nu går hun efter den stille og rolige type, hun går efter tryghed, hun går efter typer som dig."

"Bullshit dude, Jeg tror, hun er interesseret i dig... hun kigger fandeme på dig hele tiden. Du er berømt, næsten alle kender dig, jeg er helt sikker på, hun vil have dig. Jeg tror, hun er ligeglad med, at jeg har flere penge end dig."

Alex kiggede på Hugo med løftet øjenbryn, "Okay, lad os lave et væddemål. Jeg præsenterer mig som Kenneth Hansen, og jeg arbejder som kontorassistent hos DSB. Du er dig selv, Hugo Petersen og millioner. Hvis hun viser interesse for mig, så vinder du, men viser hun interesse for dig, så vinder jeg, okay!" Hugo tøvede lidt og accepterede, "okay Harley Man, men hvad vædder vi om?"

"Vinderen får lov til at bestemme, hvor vi skal spise middag med resten af familien Fontana og Petersen, okay!"

"Nu vræler du ikke, når jeg vinder, vel?" spurgte Alex og smilede.

"Fuck dig," svarede Alex igen højtlydt, mens pigerne nærmede sig den ende af baren, hvor Alex og Hugo havde slået telt op.

"Må vi ikke spørge dig om noget," spurgte den høje blonde Alex, mens hendes veninder stak snuderne over hendes

skulder." Er du ikke ham fyren fra den der Coca Cola reklame?"

"Nej... jeg mener, du må godt spørge mig, men nej det er ikke mig, der er så mange, der har spurgt mig, men det er altså ikke mig... det er min tvillingbror. Jeg hedder Kenneth og jeg arbejder hos DSB. Det er min tvillingbror, der rejser verden rundt som model."

"Nej, er det virkelig din tvillingbror...!"

"Ja, desværre. Jeg ser ham sjældent, så I må ikke spørge om, hvad han kan lide, eller hvor man kan møde ham i byen... det her er Hugo, han er min bedste ven, han er samtidig direktør for BOSS BEAT RECORDS," Alex så på Hugo med et glimt i øjet. Den høje blonde ledte an igen, "Det er løssøgn, min søster har arbejdet hos jer som sekretær, det er for vildt, jeg har hele aftenen igennem mødt mennesker, som jeg har set eller mødt før," hun stoppede og hev efter vejret, "Jeg hedder Tina og det er mine veninder Lotte, Lisa og Monique."

Alle tre rakte hånden ud imod Alex, derefter var det Hugos tur. Da Hugo gav Tina hånden, smilte hun varmt og kiggede med ømme øjne på ham. Hugo fornemmede, at Tinas interesse pludselig skiftede fra Alex til sig selv, han ville måske tabe væddemålet, men det havde han ikke noget imod, tværtimod. Alex spillede rollen som en social taber som tilfældigvis så godt ud, og gjorde det godt. Han snakkede højtlydt, om hvor meget han elskede at se FCK spille og hvor vigtig fodbold var for ham: fodbold, sagde han, var essensen af livet. Desuden rakkede han ned på mandlige modeller, han fortalte i bedste Københavner-måner, at hans tvillingbror var homoseksuel og at de holdte kæmpe bunkepul og sprøjteorgier efter hvert modeshow, hvor de store kendte designere også deltog.

Pigerne troede ikke på ham, men de lod til at morer sig gevaldigt, imens Tina gjorde sig klar til at erobre Hugo. Hun satsede alt, da han fortalte, at han var single og for tiden ikke datede nogen piger. Man kunne se på Tina, hvordan hendes øjne lyste op og vejrtækningen intensiveredes, hun stod over for at score sit livs bedste, nej, ikke bedste, men rigeste fyr, bortset fra ham araberer i London, hun havde et kort forhold til. Muhammed ville indlemme Tina i hans stab af Europæiske elskerinder, som skulle stå til rådighed for ham samt hans brødre og fætre. Hun syntes, at det var det mest sygelige hun nogensinde havde hørt, men pengene var gode. Hvis det bare var Muhammed og hans bror Hassan ville hun have sagt ja, men at stå til rådighed for nitten arabiske mænd og tilfredsstille deres lyster på samleband krævede et honorar, som ikke engang Bill Gates kunne betale.

Tina løftede sin drik, men holdt øjenkontakt med Hugo, som blev så genert, at han måtte rette sit blik andetsteds.

"Min kæreste sidder nok og venter på mig, jeg lovede, at jeg ikke ville komme sent hjem," sagde Alex og jog en pæl i hjertet på Lotte, Lisa og Monique.

"Ja så, du har en kæreste!" svarede Lisa, som ihærdigt prøvede på at skjule sin skuffelse.

"Ja... og en lille pige, Sofie, mit et og alt. Jeg er jo ikke lige som min tvillingbror, som render rundt fra modeshows til sexorgier med kendte mennesker," svarede Alex.

Alex rejste sig fra stolen, han gav dem alle hånden og sagde pænt farvel, derefter gav han Hugo et knus og efterlod ham i selskab med Tina, Lisa, Lotte, og Monique. Derefter ændrede situationen sig lynhurtigt, Lotte, Lisa og Monique gav Tina nogle blikke, der ikke var til at misforstå; de ville videre i byen, med eller uden hende. Hugo opfattede hurtigt situationen, "Mød mig igen her om en times tid - du kan sige til dine veninder, at du har hovedpine og vil hjem," hviskede han hende i øret.

Hun kneb øjnene halvt sammen, stirrede på Hugo, og nikkede derefter bekræftende.

"Nå piger skal vi gå videre i byen, vi kan jo ikke stå her og blomstre," sagde Tina, mens hun så på Hugo i øjnene.

"Ja, det synes jeg næsten, vi er ikke engang halvvejs igennem dødsruten," svarede Lisa, mens Lotte og Monique nikkede samstemmende.

"Nå, men det var virkelig hyggeligt at møde jer, jeg håber, vi kan mødes igen en anden dag," sagde Hugo.

Cafeen var så småt ved at være proppet, ikke desto mindre blev der ved med at komme flere og flere mennesker, så det var underligt at sidde alene i baren og forgive sig for at more sig. Alex travede heldigvis tilbage for at se, om han havde vundet

væddemålet. Hugo fortalte, hvad de havde aftalt, og de blev enige om, at Alex kunne trække sig tilbage fra væddemålet som vinder. For en gangs skyld var Hugo glad for at tabe, nærmest lykkelig.

Tina vendte tilbage, hun lyttede mere til sit instinkt, end sin fornuft, der ikke så noget galt i at stikke sine bedste veninder en lille hvid løgn. Hun var overbevist om, at hendes veninder ville gøre det samme, hvis de var i hendes sted, måske ikke Monique, men Lisa og Lotte. Monique var på det områderet specielt. Hun var ligeså skrap og aggressiv som hendes skulderlange røde hår antydede det og lidt mere. Hun var i bund og grund en smuk pige, sexede fregner, fyldige læber, udstråling, desuden havde hun selvtilfild, hvilket mange mænd ikke kunne stå for.

Tina kom listende bagfra og dækkede Hugos øjne til med sine hænder og sagde, "Gæt hvem!"

"Det kan kun være verdens smukkeste pige som er kommet tilbage for at møde verdens heldigste mand... hvad vil du have af drillet?" sagde Hugo.

"Mhm, jeg tror, jeg vil have en gin tonic tak... du må undskyldte, det trak lidt ud. Jeg er ikke en god skuespiller, men jeg tror, de hoppede på den til sidst. Lisa havde nogle Pinex med i sin taske, hva siger du så, den pige er sgu forberedt, men jeg sagde, at jeg hellere ville hjem og lægge mig."

"Ups, de fattede vel ikke mistanke, om at du sku mødes med mig vel!" Hugo virkede lidt nervøs.

"Nej, det tror jeg ikke, bare rolig, de er ikke sådanne nogle type, som ville kunne finde på at luske efter mig," svarede Tina.

"Må jeg komme med et forslag. Skal vi ikke tage hjem til mig og dele en flaske rødvin, så kan du også se plade-studiet!" Hugo ventede spændt på hvad hun ville svare. Svaret kom prompte og overraskede Hugo.

"Okkaaay, fed ide," svarede hun.

"Alle tiders," Hugo var så nervøs, at han gav bartenderen en tusindkronersseddel for en gin tonic, som Tina drak ud i et, og glemte at få bytte penge tilbage.

"Hvor bor du henne?" spurgte Tina.

"Jeg bor på Østerbro, cirka hundrede meter fra Svanemøllen, i en meget stor lejlighed hvor jeg også har mit eget musikstudie. Jeg har faktisk stuen, første og anden sal til mig selv, det er næsten lidt over tusind kvadrat meter," svarede Hugo.

"Det lyder for vildt, tager du gas på mig?," spurgte Tina mens hendes puls begyndte at galopere.

"Hvis du ikke tror på mig, må du jo hellere komme og se for dig selv... kom lad os gå." Bartenderen spejdede efter Hugo, men da han ikke kunne se ham nogle steder, stoppede han pengene i sin egen lomme og ønskede Hugo en behagelig aften.

Tina kunne i sine vildeste drømme ikke forestille sig den luksus, som Hugo omgav sig med, og hun kan forestille sig meget, men det her overgik alt hendes fantasi kunne diske op med.

Soveværelset var enormt, køkken og bad ligeså, han havde tre badeværelse, men det mest imponerende var minikasinot. Alt inventar var importeret direkte fra Las Vegas, antikke enarmede tyvekægte, der havde kostet ham en formue, og en roulette fra 1888. Der var et Bordeaux-farvet væg-til-væg tæppe, en Lucky Strike cigarettestander og en bar, i ægte Las Vegas stil anno 1960. Der var det hele, næsten, det eneste, der manglede, var ludomaner og blondiner på millioner jagt. Tina var dog ikke så imponeret af Hugos private biograf, som kun havde tre rækker. Sæderne lignede noget, som lige var hentet fra antikvarietat, for Hugo var det atmosfæren, [der var] det vigtigste, ikke om man sad behageligt eller ej, derfor lugtede der også af popcorn og cola i biografen.

"Det er den flotteste lejlighed jeg nogensinde har set... du har en god indretnings arkitekt," sagde Tina.

"Tak"

"Det må jeg sige."

"...vil du op og se studiet!"

"BOSS BEAT RECORDS"

"Nej, det ligger inde i byen. Det her er mit eget private studie, mit arbejde og hobby er musik, så derfor har jeg mit eget pladestudie, hvor jeg kan eksperimentere med forskellige lyde... for tiden arbejder jeg sammen med nogle unge talentfulde House D.J.s, som godt vil have udgivet noget. De er fantastisk gode, jeg tror, de går hen og bliver så kendte, at de får lov til at remixe navne som Madonna og Michael Jackson... jeg har en overraskelse til dig i lydstudiet," Hugo kiggede på hende med klare øjne.

"En overraskelse... allerede, men vi har jo lige lært hinanden at kende!" Tina var mere smigret end overrasket, den kære dreng ville jo bare imponere hende.

"Kom," Hugo tog hende blidt i hånden, og førte hende op ad trapperne til anden sal, hvor han havde sit studie. Hun elskede at få opmærksomhed fra mænd, og hvis Hugo blev ved med at give hende den her slags opmærksomhed, ville hun leve lykkeligt med ham resten af sit liv. Hun undrede sig dog over, hvad denne overraskelse kunne være, lidt sølsom fyr, men hun syntes, han virkede sød og charmerende, især den måde han holdt hendes hånd og nærmest hev hende op ad trapperne. Næsten som et barn, der hiver sin mor hen til et butiksvindue for at vise hende et stykke legetøj.

"Nu er vi her, det her er mixer-pulten og der inde bag ved den store glasrude er selve rummet, hvor musikerne spiller, kom vil du ikke så det inde fra," Hugo trak i hendes hånd endnu kraftigere, men Tina lagde ikke mærke til noget. Hun forventede det helt store, fordi alt ved Hugo tilsyneladende virkede grandios.

"Øhh, hvad er overraskelsen?" spurgte Tina forsigtig mens hun kiggede rundt som en lille forvirret pige, der er faret vild i et stormagasin.

"Den kommer vi til, er du spændt?" spurgte Hugo.

"Ja, rigtig meget endda," det kriblede i hende, hun kunne mærke ikke en, men ti sommerfugle i maven, hun forsøgte at få kontrol over sig selv, men det var håbløst, hun hengav sig til sine irrationelle følelser. Jeg håber fandeme ikke, det er en plade signeret af Elvis, så slår jeg ham ihjel, tænkte Tina, det her var begyndt på at hende på nerverne.

"Der er et hemmeligt rum, men du skal have bind for øjnene før du må komme ind, okay!"

Tina nikkede, hun var for magtesløs til at kunne sige noget, overraskelsen var gået hen og blevet noget af et trip..

"Se, nu binder jeg det her sorte fløjlstykke over dine øjne, du må love mig ikke at kigge... du lover, ikke!"

"Jeg sværger, at jeg ikke vil kigge," bare vis mig den forbandede overraskelse," hviskede hun.

"Okay, læg dine hænder på min skulder og følg mig."

Bagerst i lydstudiet er der en hemmelig dør, som leder ind til et andet rum, der ingen vinduer har. Det er et hundrede kvadratmeter stort, smalt, men aflangt. Det er malet helt sort, i venstre side langs væggen hang der et monitor, to rækker af fire, som på skift viste billeder af hele lejlighedskomplekset på nøjagtige intervaller. Bagerst i højre hjørne var der en stor metalgrå Zanussi-fryser, som kunne rumme en parteret okse og en halv gris. Til højre langs væggen var der et skrivebord og en computer, både skrivetbord og computeren var helt i sort. Ved den bagerst væg, i midten var to sortmalede træplader hæmmet sammen så de formede et X, der stod oprejst på en sort spraymalet betonplatform.

"Må jeg kigge nu," spurgte Tina.

"Ikke endnu... tre sekunder mere," længere tid behøvede Hugo ikke, han nåede at væde vatskyk, han havde i hånden, og lod Tina indånde dampene. På en tiendedel af et sekund faldt hun bevidstløs om på det sorte gulvtæppe.

Det første hun så, da hun var kom til sig selv, var Hugos pupiller, han stod næse til næse med hende og åndede hende tungt i ansigtet. Der gik et par sekunder, før hun opdagede, at hun nogen var blevet fastslået til de sorte træpladerne som formede et X, låsemekanismerne omkring hendes ankler gjorde mest ondt, ved håndledene var det lidt mere behageligt. Hugo stirrede hende stædigt i øjnene, hans åndedrag blev tungere og tungere, han tog et skridt tilbage. Tina lagde mærke til at han havde skiftet tøj, han var nu iført en sort satin kappe, som var rød indvendigt, derudover bar han intet. Lige pludselig gik det op for hende, hun rekapitulerede på få sekunder, hvad der skete, før hun besvimelede: overraskelsen.

"Hugo, hvis det her er din overraskelse, så er det den dårligste overraskelse, jeg nogensinde har fået. Vil du ikke være sød og slippe mig fri, jeg er ikke til de der perverse sexlege, jeg er ikke den type pige... VÆR SØD OG SLIPPE MIG FRI."

"Get some, get some," hviskede Hugo og smilte som et lille barn. Han lod hæften falde tilbage.

"SLIP MIG FRI DIN PERVERSE SKID, OG DET ER NU," det var længe siden Tina havde råbt så højt uden at fortryde det.

"Du kan råbe og skrike som du vil, ingen kan høre dig alligevel, hele rummet er lydisoleret, men hvis du bliver ved med at råbe må jeg straffe dig, er du tilgængelig en sød pige kan det være jeg slipper dig fri."

"SLIP MIG FRI NU DIT RØVHUL," råbte hun og begyndte at fælde de første tårer. "Hvad vil du med mig, vil du voldtage mig... så gør det nu og få det overstået, så jeg kan gå hjem, jeg skal nok lade vær med at sige noget til politiet, bare du slipper mig fri."

"Jeg har store planer med dig, du skal møde min mester, jeg har snakket om dig i månedsvis og han glæder sig også til at møde dig." Hugo tog et sort og hvidt foto i hånden og viftede med det foran hendes ansigt. Hendes hoved synkroniserede sig med hans vift, og pludselig holdt han billedet stille få centimeter fra hendes ansigt.

"Det er mig... hvordan... hvorfor har du taget de billeder af mig, DIT FORBANDENE KRYB, DIT NOSSESVIN. Hvad har du gang i, hvorfor har du udspioneret mig, hvad skal du bruge billederne til?"

"De er flotte ikke, ham du er med, hvad er det nu, han hedder? Nazer Sharif eller sådan noget, ikke. Jeg har også store planer med ham, men det kan vi snakke om senere, når du møder ham."

"Hvad vil du med mig, hvad har jeg gjort dig, hvad?"

"Jeg skal snakke med min mester nu, så smil endelig, han kan se dig via web-cam'en."

Hugo gik hen til computeren, han satte sig på den sorte stol og kobled sig på internettet, hvilket tog ingen tid. Hele aften var indtil videre forløbet perfekt, og prognosen for det skulle gå hen og blive endnu bedre var ganske god.

>Do you know what time it is moron!<

>I'm sorry but I have important news<

>Better be good...<

>It's better than that, it's excellent<

>I presume that means you have her<

>Yes, I have her<

>Very Good, you're my best student, I have taught you well<

>I owe you everything<

>You bet your sweet mamas ass you do, that's why you will tape everything and mail it to me<

>Haven't I always<

>Just reminding, nothing else, do not get cocky with me son<

>Any suggestions!<

>No, just have fun, damn, I know I would<

>I'll mail you the details<

>Can't wait<

> Everything you have taught me worked, you're truly a master<

>Glad I could help, the last part is up to you, just go for the gusto<

>See you soon<

Hugo loggede af og vendte sig om mod Tina, han tog en plastic-værktøjskasse i hånden og gik imod hende med kappen flagrende bag sig. Hans penis havde samlet nok blod til at strutte 45 grader skråt op mod loftet, ved hver skridt dansede hans penis, op og ned, og fra side til side. Han tog en transparent plasticcylinder frem fra værktøjsskassen, den var cirka 25 centimeter lang og 5 centimeter i diameter. Han forcede den forbi hendes skamlæber ind i hendes vagina, han havde en cylinder magen til den første, den var godt nok kun halv så lang, men længere skulle den heller ikke være, den placerede han i hendes anus. Indvendig var cylindererne smørret med en klisset gullig substans, ved siden af værktøjskassen lå der en boks med afrikanske røde myrer, de små sataner kan æde sig igennem alt, men de tog sig god tid. Han åbnede en lille sluse i boksen, der var på størrelse med en skotøjsæske og førte nogle af dem i cylinderen, der gik ind i skeden, resten kom han i den anden cylinderen. Hugo begyndte at onanere, med ømme bevægelser trak han forhuden frem og tilbage, først langsom derefter hurtigere og hurtigere indtil han kom.

Med højre hånd om sin penis dirigerede han sin sæd mod Tinas mave, hvor det meste af det også havnede, undtagen den sidste del af sædstrålen, den nåede kun halvvejs over og ramlede ned på gulvet, dernæst udstødte han et suk som varede i næsten et minut. Det kunne have været længere, hvis ikke rummet blev lyst op af en stor rød lampe placeret i loftet, samtidig med at en alarm gik i gang med at ringe. Alle monitorerne stillede automatisk over til det kamera, som var placeret ved hovedindgangen. Hans mor og far samt en masse venner, inklusiv Alex, var samlet foran hoveddøren med vin og champagne flasker i hånden. Hvor dum kunne han være, han vidste det jo godt, men havde glemt alt om det. Det var hans fødselsdag i dag, da klokken passerede midnat var det rent teknisk det tidspunkt, han blev født på. Alex havde advaret ham, at en masse folk ville troppe op, men han havde ikke troet, at hans mor ville arrangere det. Nu stod familie og venner udenfor, muntre og veloplagte, til at fejre hans fødselsdag.

"FUCK, FUCK, FUCK," mere havde Hugo ikke at sige.

"PIS, det er din skyld det hele din BITCH, FORBANDENE LUDER," Hugo sprang over til alarmanlægget ved siden af computeren og tastede koden ind som stoppede alarmen. Han foldede armene over hovedet og vuggede frem og tilbage med overkroppen i nogle sekunder, hvor han også mumlede højlydt, pludselig stormede han imod Tina med sin kappe flagrende efter sig og affyrede sin højre hånd imod hendes venstre kæbe med stor styrke. Han ramte hende så hårdt, at det gav et høj

lydt smæld, ligesom når man banker en okseklump flad med en kødhammer. Hugo gentog processen, men holdte denne gang Tina fast i halsen, hvorefter han hamrede sin højre hånd imod hendes kæbe yderligere tre gange, THUMP, THUMP, THUMP. Tinas kæbe brækkede allerede første gang, men de efterfølgende slag mælede den godt og grundigt.

"Tror ikke, jeg er færdig med dig... jeg bliver nød til at gå. Mine små venner vil holde dig selskab, indtil jeg kommer tilbage." Hugo åbnede døren og forsvandt. Tina kunne følge ham på den ene af monitorerne, han gik ned til første sal, hvorfra han tog en jogging dragt på, og smed kappen ned i en sort Samsonite kuffert med kodelås. Han gik derefter ned til stuen og lukkede sin gæster ind med alle råbte "surprise", da han åbnede døren. Hugo gned sig i øjnene for at give dem illusionen af, at han havde ligget trykt i sin store himmelseng og drømt om lykken og dens underfundige manifestation.

Det første, hans far sagde, var, "det var fandeme på tide knægt, vi var ved at gå igen."

"Jeg lå og sov far," svarede Hugo ironisk.

"Hugo... nu skal vi fejre din fødselsdag, lille mor og jeg tænkte, at du nok trængte til noget selskab."

"Ja ja, kom I bare ind," Hugo var ikke i humør til at diskutere noget som helst. Hans far var i smoking og Lloyd lakso, ved hans fødderne lå der en kasse champagne, 6 flasker af den Gule Enke. Hans mor havde lavet lagkage, hans favorit, med chokolade, marzipan og mokka.

"Hej skat," sagde hans mor og smilede henrykt.

"Åh mor... du har da ikke taget lagkage med hva'?"

"En fødselsdag uden lagkager er ikke en fødselsdag, det ved du jo godt lille skat."

Hugos mor stillede det store kagefad på entrebordet og tog imod et rigtig stort knus fra Hugo, som var ved klemme livet ud af hende.

"Tak, du er den bedste mor i verden, jeg elsker dig vanvittig meget," hviskede Hugo i hendes øre og gav hende endnu et knus.

"Min egen skat, som jeg elsker overalt på jorden"

Resten af gæsterne bød Hugo velkommen ved at give dem et fast håndtryk. Der var hans moster Janni, som var fra skilt for tredje gang, hun levede af at gå til fester og cocktailpartys i håb om at møde sin mand nummer fire. Der var også onkel Adam, kronisk alkoholiker, som også var pædofil. Så var der fætter Johan, som netop var kommet hjem fra New York sammen med sin forlovede Juan Garcia Dos Mesas. Johan og Hugo har altid haft et godt forhold, men da Johan flyttede til New York mistede de kontakten, ingen telefon opringninger, ingen e-mails, ingenting. Hugo var dog overordentlig glad for at se ham igen. Johan fik et ekstra stort kram, Garcia som var en vaskeægte Latin lover fik et fast håndtryk. Hugo syntes, han så ganske godt ud, muskuløs, elfenbensvide tænder, små søde krøller. Denne gang havde Johan gjort en rigtig god fangst. Og så var der Hugos gamle kæreste, Marianne, som hans mor, selvfølgelig, havde inviteret med, vel vidende, at han absolut ikke vil have noget med hende at gøre. Marianne og Hugos mor var gået hen og blevet meget gode venner til stor irritation for Hugo, som i tide gennemskuede, at Marianne i virkeligheden var forelsket i hans bankkonto. Peter, Hugos mest troværdige lydtekniker igennem mange år, og dennes kone Pia, som elskede at vise sin tilføjelighed til S/M ved evig og altid komme iført stramt siddende sort latex til fester, havde allerede taget hul på de våde varer. Sidst, men ikke mindst, Alex stod ved døren med sin mor, begge fik et stort kram og blev budt velkommen.

"Please, vil de ankomne gæster venligst rette deres opmærksomhed mod mig i stedet for at lytte til min Onkel Adam og hans vrøvl historier... tak. Jeg vil gerne byde jer velkommen og samtidig sige tak, fordi I gad at dukke op for at fejre min fødselsdag. Som I sikkert har gættet, de vise af jer, har jeg ikke været forberedt på dette, ellers ville jeg ikke stå her iført en Nike jogging dragt, som jeg egentlig hader. Som I sikkert også har gættet, er det mig som stinker af sved og andre ubehagelige lugte, så hvis selskabet vil have mig undskyldt, så vil jeg for et kort øjeblik gøre mig usynlig. Jeg tager lige et hurtigt bad og iføre mig noget selskabeligt."

"Nå, så du skifter til lakstøvler og tangatrusser hva'?" råbte Onkel Adam højlydt så han var sikker på at alle hørte ham.

"Næææ, jeg tænkte på noget i retningen af underbukser med små gule baner og en baby shampoo hængende ud af røvhullet," svarede Hugo irriteret.

"Endnu bedre, det er sgu da til at få rejsning over," svarede Onkel Adam igen, spydige bemærkninger, som denne, havde han hørt før, de prellede af på ham.

"Som sagt, tak fordi I kom," sagde Hugo, han havde ikke i sinde at komme tilbage til selskabet med det samme.

Hvordan mon Tina havde det tænkte han, bare hun nu ikke er død, han havde stadig nogle ting i hovedet, han godt ville prøve af. Under alle omstændigheder virkede det ikke, som om, hun ville leve meget længere. Han skyndte sig hurtigt op af trapperne til lydstudiet og ind til Tina, som ikke gav lyd fra sig, end nogle dybe indåndinger efterfulgt af noget mumlen, der skyldes det faktum, at blodet stadig nænsomt ebbede ud af hendes kæbe. Hugo tog små forsigtige skridt imod hende, mens han desperat forsøgte på at finde en løsning. Hun hang med hovedet, Hugo tog et solidt greb om håret ved hovedbunden og løftede hovedet op.

"Dø dit 'øv ul', kom det prompte fra Tina som modsatte sig smerten i kæben.

"Det dig der skal dø bitch... og din luderlillesøster"

Tina kiggede på ham, hun ville have bønfaldet ham men kunne ikke se nogen pointe i det, alt var håbløst.

"Jeg har rigtig store planer med min lillesøster og hendes perkerven, jeg tror, jeg vil bore hende i hovedet og hælde syre ned i hendes hjerne. Jeg vil prøve teknikken af på dig først. Og hendes perkerven, Mmmmmmmmm, ham vil jeg personlige partere og servere for min mors puddelhund, Alfred. Jeg glente for resten din egen perkerven...hva fanden var det nu han hed She...Sho...Shi...nej jeg har det, Sharif. Det rimer lidt på sherif ik', men der var ikke meget macho over ham, tværtimod. Han er faktisk hos os nu... vil du se hilse på ham."

"Svin."

"Jeg tror egentlig, at han også vil hilse på dig, så kan I jo holde hinanden selskab, mens jeg underholder mine gæster."

Hugo gik over til fryseren og tog et afhugget hoved op, som havde ligget der mindst en uges tid. Det var Tinas gode ven igennem mange år, Nazer, hun kunne se hans øjne og mund, de stod på vid gab, han skulle tror, at hovedet var nedfrosset i det øjeblik, det blev separeret fra kroppen.

"Se, jeg ligger han foran dig... er han ikke nuttet, hov vent lidt, I har jo ligget og bollet i kælderens i hans kiosk, måske savner du hans tissemand. Den ligger jeg ved siden af, så kan du hidse dig selv lidt op ved at kigge på den... den er jo ikke ret stor... men det går jo nok. Hov jeg glemte noget...," Hugo knaldene sin højre knytnæve så hårdt, han kunne, lige på Tinas næseryg fire gange for at være sikker på, at den brækkede, han stoppede, trak vejret tungt og fortsatte igen med fire-fem slag mere. Han befalede derefter hendes bryster, som var blevet farvet røde af det blod, som løb ud af hendes næse.

"Nu vil jeg gå ned og tage et hurtigt bad og holde fødselsdag med min familie og bedste venner, imens kan du hygge dig med din gode perkerven... Ahhh, det var dejligt, nå hyg dig så længe, søde."

Festen forløb ganske godt, bortset fra gaverne han modtog, enten var de direkte afskyelige eller horrible, lige undtagen gaven, som hans mor gav ham. Det var et 50x50 cm stort sort og hvidt fotografi af ham selv fra dengang, han stadig gik med ble.

"Tak mor... tak far," der var ingen, der havde set Hugo græde før, men de første tårer, der gled ned af hans kinder var udtryk for en glæde, han ikke havde følt i lang tid. Han gav sin mor endnu et knus og kindkys... ventede lidt og gav hende endnu et kindkys.

"Hun er verdens bedste mor, og ham den sjove der, han er verdens bedste far, jeg elsker jer."

"Hva' med os Hugo...!"

"Hva' med jer onkel Adam!"

"Skal du ikke sige tak til os!"

"Jo bevarer, et stort kollektivt kys og kram til mine fabelagtige gæster."

"Så let slipper du fandeme ikke, kom her og giv din favorit onkel et knus."

"Jeg har ikke andre onkler...okay din dumme stodder, kom her og få et knus"

"Sådan du, det var en rigtig knuser."

"Fordi jeg er et solidarisk menneske, er der knus til alle som vil have et, ingen skal føle sig udenfor."

"Jeg vil godt have et," svarede Pia, som straks fik onde øjne af sin mand Peter.

"Ikke flere knus, her er min gave til dig, old man," svarede Alex, som var den sidste til at aflevere sin gave. Han kastede æsken tværs over det store glasbord gæsterne stod omkring, æsken landede i favnen på Hugo.

"Det bedste til sidst."

"Åben æsken og se...!"

Hugo rev med lynende hurtigere hånd bevægelser gavepapiret og det øverste af papessen som han stødte på, et lille smykkeskrin. Han tog fat om låget på smykkeskrinet og glemte alt om Tina og menneskene omkring ham. Han [talte] til tre og åbnede låget. Der lå et dødningshoved i guld med to små smaragder i øjehulene.

"OH SHIT, hvordan fik du fat i den."

"Rolig, det er ikke den ægte vare, som vi så på udstillingen, det er en kopi, jeg fik lavet til dig, men det er ægte guld, 24 karat, og de to røde sten, ægte smaragder."

"Tak din gamle trussety, kom og få et knus."

"Rolig, du kan give din blonde et knus...hvad skete da egentlig!"

"Hun kom aldrig tilbage, SOS, Same Old Shit"

Selvom det ikke var den ægte vare, havde Hugo aldrig drømt at få en kopi af dødningshovedet i gave, han var tæt på at fælde en tåre for anden gang i aften. Han var overrasket over, at Alex kunne huske, hvor fascineret han var over dødningshovedet. Det, der tiltrak Hugo mest ved hovedet, var at ejeren, en luf-fattig kunstner fra Paris, havde haft nogle uforklarlige okkulte oplevelser, som nær havde kostet ham livet.

Pressen skrev

"Jack'o me ol' matee... så lykkedes det finally for dit danske korpus-inkompleta, at få dit B.I.B.-blad (Bøsser i Brand, ha ha!) på gaden!!!! ENTUSIASTISK som fä... 'SKÆVØJET' som en HK-neger.... Ja, altmulig shit ml. himmel og jord kan Editor-Jack få sig til at omtale... ganske uden blusel. Alt fra SAMURAI REINCARNATION over PASSAGER 57 [] til DOCUMENT OF THE DEAD... og så er der eddermame osse drøn på... HELE vejen!! En gl. nar som f. ex Barbano... (el. Rostock) får åndenød bare halvt igennem de 32 sider... Blodet pumper og nosserne dirrer.... angst, tension, 'Iir a' ligger'..... Thanx a mill. for et super-overfædt FANZINE... Jack'o 's da bæst! Anbef. 200% til ALLE horror/splat/sleaze/HK/TRASH ETC. BUFFERE verden over. Alt er skrevet på Engelsk... som Jack'o mestrer til fulendthed (charme/jargon, osv)..... modsat TRAUMA-folkene.. ha ha!!"

En gl. nar som f. ex

Barbano... (el. Rostock) får åndenød bare halvt igennem de 32 sider... Blodet pumper og nosserne dirrer.... angst, tension, 'Iir a' ligger'..... Thanx a mill. for et super-overfædt FANZINE... Jack'o 's da bæst! Anbef. 200% til ALLE horror/splat/sleaze/HK/TRASH ETC. BUFFERE verden over. Alt er skrevet på Engelsk... som Jack'o mestrer til fulendthed (charme/jargon, osv)..... modsat TRAUMA-folkene.. ha ha!!"

Lars von Hegnet i Bloody Darlings #8 (dec. 1994)

Se reklamen side 45 for pris og adresse

- og gør det, før det er for sent...

Banned in Britain NO. 1

Her rof Splat!ter HUGO KING herole

Bloodshed-Film "Zine

COME GET NAKED WHITE

NASTIES

MANGA

TRASH

Pasta Westerns

UNDERGROUND-FLICKS

TO AVOID FAINTING KEEP REPEATING IT'S ONLY A MOVIE ONLY A MOVIE ONLY A MOVIE ONLY A MOVIE ONLY A MOVIE

IN THE FACE!!

Late-rite trash movies

E 1.30 / DICK 15

Resten af festen forløb sobert, de første, der gik, var Alex og hans mor, så gik Hugos forældre med moster Janni, som ville videre i byen for at danse natten lang, hun fik lokket Johan og Garcia med sig. Onkel Adam, Marianne, Peter og Pia var de eneste tilbage, onkel Adam sad og diskuterede politik med Marianne, de sloges om, hvilket parti, der var mest troværdig. Pia og Peter var ingen steder at se. De havde et ry for at være temmelig frisindede angående sex. De fik et kick af at dyrke sex på steder og tidspunkter man mindst forventede det, for eksempel barmelåb og beboermøder. De gjorde det overalt i huset, på gulvet i entreen, vindueskarmen, eller på køkkenbordet. Hugo så dem engang bolle på billardbordet inde i spillehallen, der lå ved siden af kasinoet. Pia var på alle fire på billardbordet, mens Peter med kraftige vejtrækninger pumpede bagfra. Hugo optog det hele på video, bagefter gjorde de det op ad en enamat tyveknekt, det optog han også. De opdagede Hugo, men lod til at nyde hans tilstedeværelse. Gad vide, hvor de var nu, tænkte Hugo.

"Kom nu Pia, vi skal helt ovenpå i lydstudiet, Hugo har et hemmeligt rum deroppe. Jeg glemte engang min jakke i lydstudiet, da jeg kom tilbage for at hente den, så jeg Hugo gennem glasruden. Han åbnede en hemmelig dør, jeg har aldrig været derinde, den plejer at være låst men lad os prøve og se om vi ikke kan komme ind nu."

"Et hemmeligt rum... hvad tror du, der er?"

"Aner det ikke."

"Jeg kan ikke forstille mig, at Hugo skulle være til den slag!"

"Det kan da godt være, det ved du da ikke noget om. Manden er sikkert skide pervers, han har garanteret et hav af private optagelse med os."

"Okay... lad os prøve."

"Fedt, så leger vi SS generalen og den jødiske pige, når vi er deroppe."

Peter ledte an, han tog Pia i hånden og slæbte hende hastigt op ad trapperne og fik samtidig lejlighed til at gramse på hendes bryster, som hun præcis et år siden fik silikonbehandling efter eget ønske. Peter gik straks i gang, han placerede begge hænder på døren og skubbede stilsfærdig, mens Pia kiggede han nervøst over skulderen. Pia småtrippede på hendes langstilkede højhelede sko og bed sig selv i underlæben med fortænderne. Peter skubbede hende væk fra sin ryg, og kiggede ind i det hemmelige rum, som kun var oplyst af lyset fra monitorerne, der skar igennem mørket som en filetkniv. Han så Pia hængende, nogen, sølet ind i blod. Peter kunne ikke finde den rigtige reaktion i sit følelsesregistre, først troede han, at det var en dukke, men da Tina løftede sit hoved og afslørede sig selv som et døende menneske, skreg Peter og sprang baglæns ind i Pia, der også væltede omkuld. Begge lå på gulvet, Peter rejste sig hastigt og fortsatte med at skrike, alt imens Pia hele tiden spurgte, hvad fanden, det var, han var blevet så forskrækket over. Peter var lamslået, han rystede panisk og pegede på Tina, som af bare glæde begyndte at græde. Da Pia så Tina, skreg hun med en større volumen end Peter, hun tog sig til håret og fortsatte med uformindsket styrke.

"Pia, vi skal væk herfra og det nu, den mand er syg i hovedet. Vi anmelder det svin til politiet."

"Nej, lad os komme væk herfra først, derefter ringer vi til politiet."

"Hvad fanden sker da," råbte onkel Adam som var løbet hele vejen op med hjertet siddende på tungen. Marianne kom luntende bagefter, hun ville hellere have løbet den anden vej, ud til hoveddøren og væk i en fart, men kunne ikke få sig selv til at gøre det.

"Er det alvorligt," spurgte Marianne nervøst. "Lad mig være, vi skal bare ud herfra," svarede Peter. Han rystede stadig over hele kroppen. Onkel Adam gik ikke længere ind i rummet, end han på afstand kunne se Tina hængt op som et slagtekvæg. Han skyndte han sig tilbage til de

andre, han havde ingen ord i sit ordforråd, som kunne beskrive, hvad han lige havde set.

"Hjælp mig med at få hende ned," sagde Onkel Adam og kiggede på Peter, som nikkede og strøg en hånd igennem håret og pustede tungt ud.

"Okay, I to piger går ned og ringer til politiet, hvis I ser Hugo... så lad som intet er sket, bare hold ham under opsyn og sørg for han ikke kommer herop... okay?" sagde Onkel Adam, han virkede sammenfattet og kølig sammenlignet med de andre.

Marianne bevægede øjnene på skift fra Peter til onkel Adam og Pia og sagde: "Jamen, hvad er der sket?"

"GØR NU, SOM JEG SIGER," råbte onkel Adam irriteret.

Marianne og Pia gik ned af trapperne mens onkel Adam og Peter ledte efter noget, de kunne hamre låsemekanismerne op med. Hugo som sad på hug i et hjørne bag nogle store afrikanske trommer hørte det hele, han var på randen af tårer, hvorfor skulle det her også ske, hvorfor kunne de ikke bare have fæstet hjem som de andre.

Pia tog den første og bedste telefon, Marianne stod ved siden, hun var ved at blive sindssyg. Ingen fortalte hende noget. Pia tastede hurtigt 112, hun trak vejret dybt og ventede på den befriende stemmen i den anden ende af røret.

"Alex", råbte Pia og lagde røret på. Hun løb over til ham og kastede sig i hans muskuløse favn, Alex holdt om hende og lagde mærke til at Marianne også rakte armene ud for at få et knus.

"Rohig, rolig piger, hvad er der sket!"

"Jeg ved det ikke, men jeg tror det er rigtig slemt," svarede Marianne.

"Hvad," spurgte Alex nysgerrigt.

"Noget sindssygt," hulkede Pia.

"Hov, der er Hugo," sagde Alex.

Pia, som allerede havde et godt tag rundt om maven på Alex, pressede sit ansigt imod hans svulmende brystkasse og bad til Gud, hvilket hun aldrig havde gjort før.

Marianne vendte sig om og kiggede nervøst på Hugo, som stod et godt stykke fra hende, men nærmede sig langsomt.

"Hugo, skat, er du sur! Jamen hvordan er det du ser ud... du har jo blod...," de sidste ord Marianne aldrig fik sagt var; over det hele. Hugo stod med en sølvlakeret metallisk baseball kølle i hånden, som var mere rød end sølvfarvet. Pia gav slip og vendte sig om mod Hugo, hun skreg igen på fuld styrke, men det varede ikke længe denne gang. Alex tog fat med begge hænder om hendes hoved og twistede det, man kunne høre et højt KNÆÆÆK, han gav slip og hun faldt til jorden som en søk kartoffel.

"Hugo for helvede... jeg troede du havde lært noget af ham gutten."

"Alt er bare gået galt, siden jeg fik Tina herop."

"Jeg sagde jo, du skulle lave en aftale med hende til næste weekend, men nej, du kunne ikke styre dig, du vidste for fanden at du ville få gæster."

"Hun var for nem, jeg ville have hende NU."

"Idiot, se på alt det lort, vi skal rydde op, vi skal dræne alle fire for blod og partere dem. Det tager fandeme... Fuck, jeg har ikke sovet særlig meget, og hvad vil dine forældre ikke sige, når onkel Adam ikke dukker op igen."

"Ingen vil savne ham, trust me."

"Hvor slemt er det ovenpå!"

"Ikke for godt, det tog lidt tid, før de døde."

"Fuck, fuck, fuck... det nytter ikke, at vi står her og glør, smør ærmerne op, vi skal skrube hele natten. Et fucking

mareridt, nåde du kan starter med at hente sorte affaldssække. Glem ikke rundsaven."

Slut

Gamle Numre:

På trods af vilde rygter om at jeg kun skulle ha trykt nummer 1 i et begrænset oplag, for at det sku være et samlerobjekt, så ka du altså alligevel stadig bestille Nr. 1, osse selvom de 100 forlængst er passeret!! Det var aldrig min mening, at der kun skulle komme 100 ex i det hele!!! De 100 var bare det første oplag. Den 2. udgave inkluderer endda osse Nr. 0 og Horror-Film på Dansk Tv - indeks, og der er en fed ny sort forside. 80 sider i det hele (modsat første oplags 68 sider) til samme pris, nemlig 30 kr. inkl. porto - altså skide billigt! Og bare for at gøre det nemmere for dovre hunde, der ikke gider ha besværet med at skulle pakke mønter ind i kuverten, så de ikke raser (og gør dem sure nede på posthuset!!!), så har Stay Sick! et tilbud, du ikke bør sige nej til; du ka nemlig bestille 2 stk. og få dem til en 50'er inkl. porte. Skit bra, va!!

Så hva venter du på, bestil straks!!!

Send en 50'er til:

Stay Sick!,
c/o Jack Jensen
Poste Restante
4200 Slagelse
Djæveløen

...og husk lige at skrive din egen adresse!!!
jackjbib@hotmail.com

Still Wanted!!!

I sidste nr. søgte jeg 3 gamle filmatiseringer af tegneserien karakteren Dick Tracy, vist på svensk tv, men der er ikke rigtig nogen, der har meldt sig: Ka det virkelig være rigtigt, at de ikke er nogen, der har optaget disse 3 helt sikkert psykotroniske perler?? Så igen: hvis der er nogen der har dem, evt. blandt nye læsere, så er jeg ivrig efter at få fat på dem. Jeg forventer naturligvis ikke at få de org. optagne bånd, men er tilfreds med kopier (hvilket jo er helt ok, når vi taler om film, der i forvejen er optaget fra tv). De 3 film er: Dick Tracy vs. Cueball, Dick Tracy's Dilemma og Dick Tracy Meets Gruesome (med Boris Karloff). Jack J (adresse på side 2).

The Exorcist

- the director's cut

DK-titel: Eksorcisten (gml. titel), The Exorcist (Special Edition-videoudgaven), Exorcisten (den nye version)
dir: William Friedkin
distrib: Warner Bros./Metronome Video A/S
cast: Ellen Burstyn, Max von Sydow, Linda Blair, Lee J. Cobb, Kitty Winn, Jack MacGowran, Jason Miller
info: Eksorcisten-video: full-screen / The Exorcist Sp. Edi.-video: lbx + "The Fear of God: The Making of the Exorcist" + 2 trailere og intro af Friedkin / The Exorcist - The dir's cut: 11 min. nye scener.
oplæg: baseret på William Peter Blattys bog.
rev af Jack J

Jeg behøver næppe fortælle nogen af jer hva The Exorcist handler om, I har alle set den; Vores svenske ven, Max von Sydow, finder en figur i Mellemøsten, der ser ond ud. I USA begynder Linda Blair og pisse på gulvet og bande som en anden hippo; hun er besat af noget ondt, hvorvidt det er djævelen selv eller en dæmon eller noget andet ondt, finder vi aldrig ud af. Så ankommer et par præster, bla. Von Sydow, som så ska ordne sagerne og bringe det gode på plads igen. Da jeg så filmen for første gang, skræmte den mig faktisk ret meget. Det var i '87 og selv om jeg optog den på bånd, fik jeg aldrig set båndet, og senere slettede jeg den faktisk. Puhha, den sku jeg sgu ikk' se igen!! Men tingene ændrer sig jo, senere ble' man en tuff horrorfilmfreak, der ka klarer det hele, selv et gensyn med Eksorcisten! Men ok, jeg har nu ikke ventet helt til nu, før jeg får den set igen, faktisk er den blevet en sån foretrukket lækkerbissen, når man skal se noget, der er rigtig godt lavet og som stadig kan skræmme efter flere gennemkikninger. Og lejlighed til at se den har der

jo været flere af; den har været ude på DK video i årevis i en kedelig full-screen-version og for et par år siden var DR-tv så gode at vise den i letterbox-format til en Halloween aften. Og senest er den så kommet i en Special Edition-videoudgave med en lang dokumentar, et par trailere og en ny intro af instruktøren

BiO 1&2

BIOGRAF & CAFÉ

STENSTUEGADE • SLAGELSE

Billettelefon 58 50 03 01 • Programoplysning 58 52 30 02

SAL 1		Exorcisten	
Sal	Film		
Række	Sæde	dato	dag tid pris
11	3	13-04-01	Fredag 19:00 55.00
1 stk			

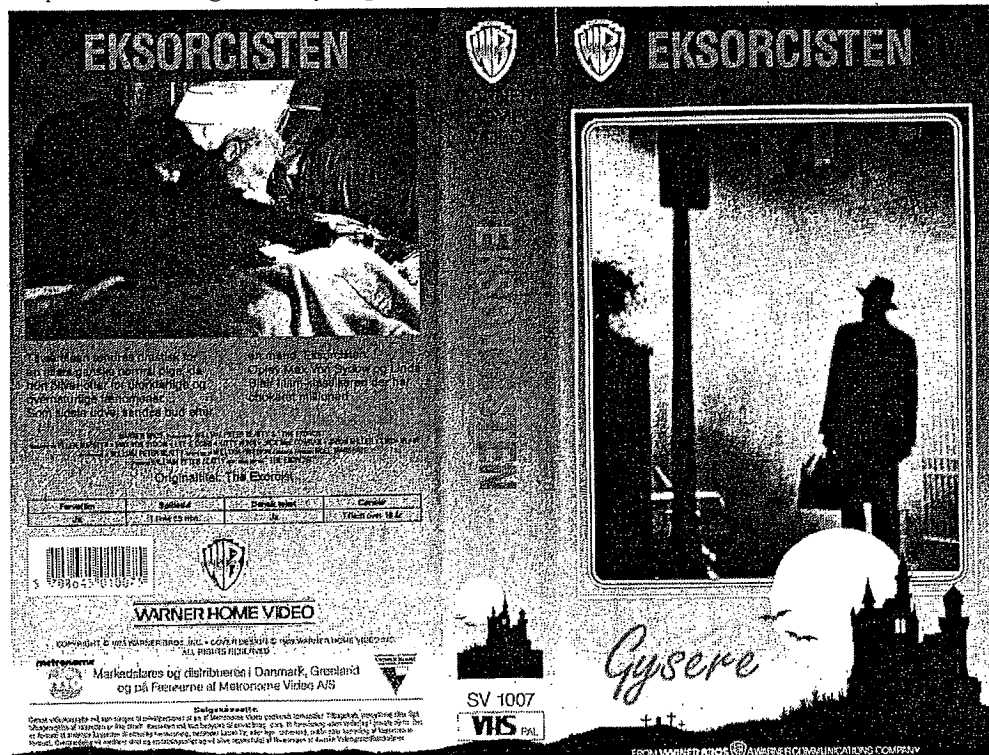
Billetten skal opbevares og vises på forlangende. BYTTES OG REFUNDERES IKKE.

Læg lige mærke til datoen, da Jack J var inde at se The Exorcist: **FREDAG DEN 13'ENDE!!!**

William Friedkin. Nå, ja den har da forresten osse været vist et par gange på Tv-DK, endda efterfulgt af både toeren og treeren, men *needless to say* så var det naturligvis i grelle full-screen udgaver. Og får lige at fastslå Tv-Danmarks position som skodkanal, så viste man Eksorcisten i full-screen og kornet billede præcis en uge efter, at DR havde vist den den første gang i letterbox-format!

Men nu er The Exorcist så kommet i en ny såkaldt "Director's Cut"-udgave, men der er i virkeligheden mere tale om en Writer's Cut-udgave, da det er bogens forfatter, der altid har villet ha, at filmen sku være anderledes end den org. udgave, og nu er man altså så endelig blevet enige. Her i aften har jeg netop været i biffen og se den nye udgave, så min

to versioner, men det må vente. Om det blir mig, der gør det ved jeg ikke (puuha, det sørme ikk' lige fordi jeg gider), men hvis DU har lyst og mulighed for det, dvs. er i besiddelse af begge versioner på video/DVD, så sig endelig til! Een ting jeg dog har bemærket, der er anderledes mht den nye udgave er den danske titel; De hedder begge Eksorcisten, men på den nye udgave har man valgt at stave titlen på en underlig blanding af engelsk og dansk, nemlig Exorcisten i stedet for Eksorcisten. Hvorvidt det er for, at den danske titel skal ligne den engelske mere med x'et ved jeg ikke, men det er mildest talt lettere irriterende, for ikke at sige forvirrende, at filmen nu er udsendt under tre forskellige titler i Danmark, samtidig med at den i USA hedder det samme som den

sammenligning blir altså ud fra hukommelsen fra at ha set den den ene gang og ikke som vanligt en sammenligning af forskellige versioner på video, der ka checkes igen og igen. Det var i øvrigt vel nok den mest rigtige aften at se filmen, tro det eller ej, men i dag er det nemlig **Fredag den 13'ende!!** Den nye udgave varer i følge Bogart 11 min. mere end den gamle, og der er en hel del flere scener med, ikke mindst den legendariske edderkoppegang-scene, hvor Linda Blair går ned ad trappen som en edderkop og ender med at åbne en blodfyldt mund. Den sidste eksorcismescene er osse betydeligt længere. Slutningen, efter at det hele er overstået, er osse anderledes, men... hmmm... jeg er ikke sikker på, om den er bedre; faktisk så foretrækker jeg den gamle version. Der er osse mere med Linda Blair, der blir undersøgt på hospitalet. En eller anden burde lave en fyldestgørende gennemgang af forskellene på de

altid har gjort! Men nok om det. Men er den så bedre den nye udgave?? Well, det er svært og sige, det var interessant at se alle de nye scener og edderkoppegangarten var ret fed, men om det gør filmen bedre... Nej, ikke rigtigt, synes jeg. Sorry! Den blir ikke mere uhyggelig. Sagen er vel den, at der er en slags "uhyggere-and", de fleste film kunne sikkert blive uhyggelige, men eftersom The Exorcist er så gennemført uhyggelig i forvejen, så er det som om, uhyggebægeret er fyldt og at fylde mere på virker bare som om, det løber over randen!! Men ok, det ka måske osse skyldes, at jeg har set filmen en håndfuld gange og vel er blevet "tilvænnet" den, og osse det faktum, at der vel ikke var en eneste bifiganger i salen over 18 år ud over yours truly og så en midaldrende gut, der klart var med som babysitter for en ung knøs, og well, godt nok har jeg normalt ikke noget med teens, men i biografsal vil jeg til en hver tid ønske dem ad

Pressen skrev

**"...hæsligt layout'et
og mindede om en
grim udgave af Bloody
Darlings ... indholdet
[] var overfladisk..."**

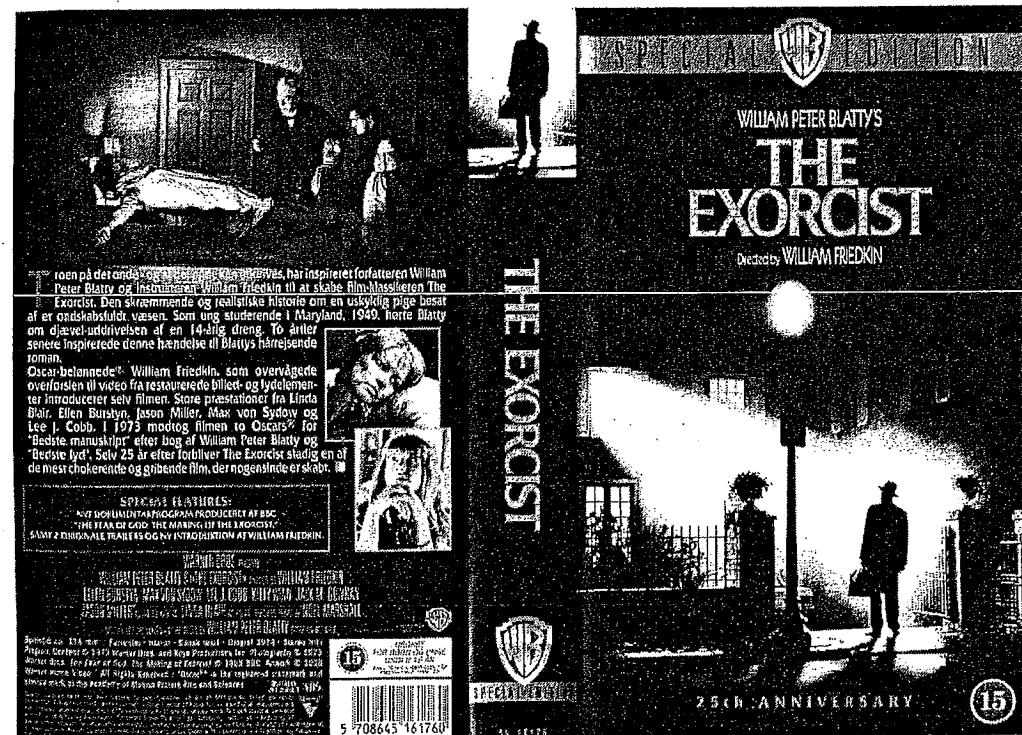
Kenneth Eriksen i Absurd #4 (2000)

(Se detaljer for bestilling på side 21)

Hekkenfeldt til bare for at få ro til og nyde filmen! Lagde du forresten mærke til, at der i diverse busskure over hele landet var opsat posters fra filmen. De var kæmpestore og... hmmm... det er nok godt det samme, at de forsvandt lisså hurtigt, som de kom, så man ikke blev alt for fristet, en eller anden gik som nok og overvejede... sådan en sen aften... jeg mener... hvem ville ikke gerne ha sån en dejlig kæmpe plakat fra The Exorcist hængende og fylde det meste af væggen????!!

Anyway, selv om jeg endnu ikke er sikker på om jeg syns den nye version er bedre end den gamle, så bør du absolut gå ind og se den. Bare det endelig at kunne se denne horror-favorit over alle horror-favoritter på et kæmpelærred gør at man BØR gøre det, ja man er faktisk en rigtig skidt karl, hvis man ikke gør det, og det vil du vel ikke være, vel? Så se bare og kom op på cyklen og af sted!!

Fascineret af et overskåret øje

NYT BLAD:

30-årig familie-
far vill med
splatterfilm

Af Susanne Hoeck

Hoveder bliver skåret af. Lig skamferes. Kvinder multivoldtages, og lesbiske vampyrer spiser tisse-mænd med stor fornøjelse.

En syrlig blanding skulle man synes, men ikke desto mindre ingredienserne i nogle af de film, som bliver anmeldt i "Mondo Franko" - et nyt blad for fanatikere af splatter-, gys- og science fiction film.

Først motorsaven

- Det er befriende, at nogen tør vise ellers unævnelige ting på film. Det hele skal ikke være så politisk korrekt, mener Frank Brahe, der er redaktør af bladet.

Siden han som 15-årig så "Motorsavsmassakren", har han været dybt fascineret af ultravoldelige actionfilm af den skuffe, der som regel ikke slipper gennem censuren. Film, hvor volden i sig selv;

gruen og gysen er penslet ud i en grad, der intet overlader til fantasien.

Tårer i øjnene

- Det er dybt fascinerende. Når det er rigtig godt, kan man sidde og få tårer i øjnene over, hvor sublimt det kan laves, forklarer Frank Brahe og udspejler visuelle detaljer, der ikke skal nævnes her.

- Mange af de bedste splatterfilm er lavet af italienske instruktører i 70'erne. De var nogle af de allerstørste billedmålere og havde mod til at lave det uforudsigelige. At lade helten eller spædbarnet dø eller save en dame over. I dag bliver

den slags film ikke længere vist i biografen, men spytet ud på video nærmest som en undskyldning.

Akvarelmaler

Umiddelbart lever Frank Brahe ikke op til forventningerne - eller måske snarere fordommene - om én, der dyrker splatterfilm som hobby.

Til daglig er han ansat som art director hos Tele Danmark, og han kan også finde på at tage sig tid til at male en smuk akvarel af en skovsø. I hjemmet hænger original-

ANBEFALELSER- VÆRDIGE SPLATTER-FILM

Frank Brahe anbefaler:

- "Woodo - Rædselernes grønne ø" af Lucio Fulci
- "Videodrome" af David Cronenberg
- "The Beyond" af Lucio Fulci
- "Deep Red" af Dario Argento
- "Antropaus the Best" af Joe D'Amato
- "Nightmare City" af Umberto Lenzi

værker af Laurits Tuxen, P.S. Krøyer og Franz Schwarz. Den 30-årige familiefar fra Søften betragter da også sin fritidsbeskæftigelse som "sær", men holder fast i, at de kontroversielle film har sin berettigelse.

- Der er ingen, der laver den slags film i dag. Der var mere mod og nerve blandt mange af de europæiske instruktører i 70'erne, hvor man turde lave de gode grafiske volds-scener. Dengang havde man ikke computereffekterne, og man brugte en mere modig fortælle teknik og kameraføring.

- I dag er det hele overhalet af den amerikanske filmnaskine med den pæne, polerede overflade. Film bliver lavet ud fra en helt masse overvejelser om målgrupper og censur, og der er ikke den kærlighed bag,

som der var tidligere, forklarer han.

I det hele taget ser det sørgeligt ud for filmmediets fremtid, selvom flere går i biografen end nogensinde før, mener Frank Brahe, og nævner Lars von Trier som en af de få, der tør skille sig ud.

Riget slår Matador

- En serie som "Riget" har forlængst jorder "Matador", fordi den indeholder så mange lag. Hvis der er nerve og kærlighed i en film, kan den ses mange gange, fordi man kan skrælle lag på lag af. Det er ligesom med Biblen. Jo flere gange du læser den, desto mere forstår du.

Hvorfor skal der indgå så voldsorgier, tortur og ydmygelse i en film for at give den ekstra kvalitet?

Fascinationen har sin naturlige forklaring, mener Frank Brahe.

- Det mest spændende, man kan komme ud for i dagligdagen, er, om man når på arbejde til tiden. Så er det rart at kunne tage en pause i et helt andet univers og blive rystet i sin grundvold.

- Enders man med at blive immun overfor volden?

- Når man har set 10.000 film, sidder man ikke med puden for øjnene længere, og jeg ser det meste som forrygende underholdning. Men en instruktør som David Cronen-

(fortsættes på bagsiden)

THI Bagsiderod

Check-out time

Ahhh... endelig færdig!! Tro mig; dette nummer af bladet var noget af en megagigantisk motherfucker at gøre færdig! Sagen var nemlig den, at midt inde i processen, efter at jeg havde sat alle siderne op og alle sektioner var klar (men dog ikke færdigsskrevet), så gik filen, som jeg gemte det opsatte Stay Sick #2 i, i baglås!!! For fæks sake!! Anmeldelser og længere artikler var godt nok gemt som almindelige dokumenter uden billeder og layout, men al den redaktionelle tekst og layout gik tabt!!! Og da må jeg indrømme, at det tog et godt stykke tid, før jeg ku ta mig sammen og begynde forfra! For helvede da osse!!! Jeg har stadig den ødelagte fil liggende, jeg nævner simpelthen ikke at slette den. Endvidere havde jeg ca. ti tons flere sektioner, end dem der kom med, planlagt! Men lissom sidste gang, så ku de ikke komme med, denne gang mest af økonomiske årsager; jeg havde simpelthen ikke råd til at lave bladet større. Måske næste gang!!! Faktisk er der visnok et par steder, hvor jeg refererer til ikke-eksisterende sektioner!! Anyway, jeg har siddet oppe hele natten for at gøre det her færdigt, solen er for længst stået op, så, jeg må hellere se og komme i seng. Næste nummer udkommer til Halloween (I hope). Ka du ha det, sådan du ved, roarrrrr, rigtig fantastisk! See ya.

7.30PM

MONDAY 19TH AUGUST

PETER SALLER'S
BEING THERE 5.30PM

ASTRO ZOMBIES 7.30PM

MONDAY 26TH AUGUST

WILLI WOOD SCHOOL
THE NEXT? 5.30PM

MONDAY 2ND SEPTEMBER

THE HOUR WHEN THE WEST STOOD AT THE CROSSROADS
THE LIFE OF FRIDA KAHLO 7.30PM

REVENGE OF THE SHOGUN WOMEN 7.30PM

9.45PM

PIER PAOLO PASOLINI'S
RENDITION OF CHAUCER'S
Canterbury Tales 9.45PM

TUE 5.30PM

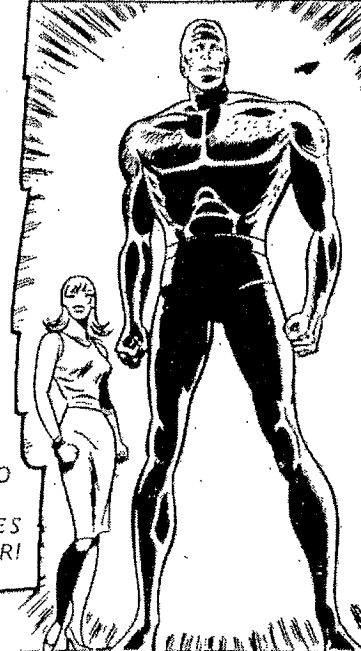
KENNETH ANGER
LUCIFER SCORPIO

TUE 5.30PM

JEAN LUC GODARD
PIERRO LE FOU 5.30PM

7.30PM

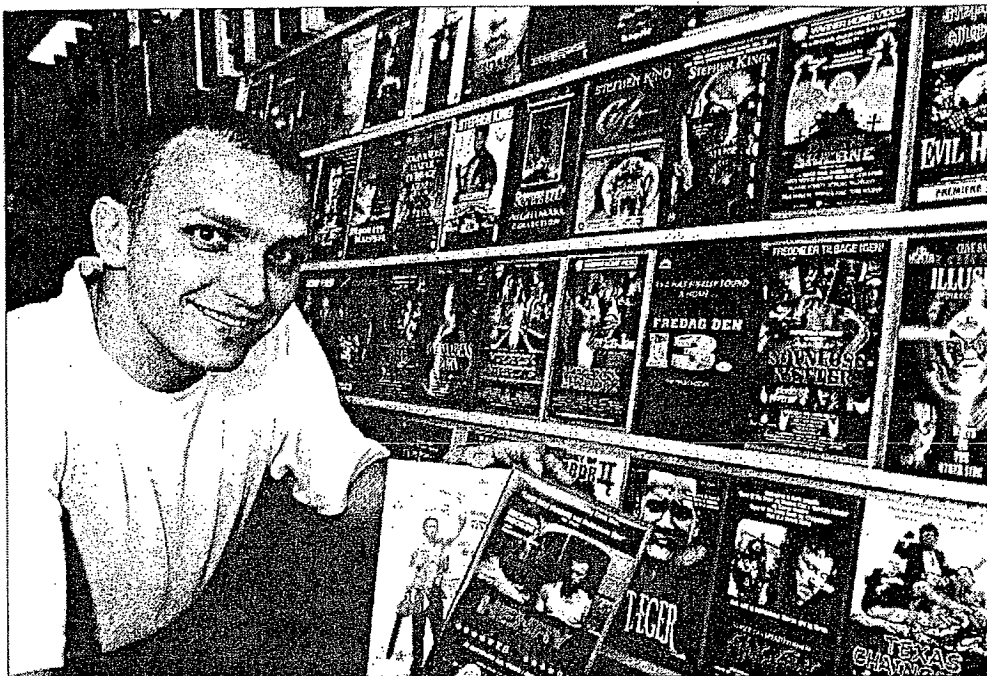
OG FREM FOR VERDEN TRÆDER NU EN SKABNING, SAMMENSAT AF ALLE UNIVERSETS GRUNDSTOFFER OG I BESIDDELSE AF DEN MEST FANTASTISKE KRAFT ET LEVENDE VÅSEN NOGENSINDE HAR EJET... EN NY SUPERHELT... METAMORPHO GRUNDSTOFFERNES BEHERSKER!

7.30PM

ROBERT AL NASHVILLE 7.30PM

VAR KLAR TIL AT DELTAGE I HANS NYE FANTASTISKE OPLEVELSER, DER KOMMER I NÆSTE NUMMER AF... METAMORPHO!

Siden Frank Brahe som 15-årig så Motorsavsmassakren, har han været dybt fascineret af ultravoldelige actionfilm af den skuffe, der som regel ikke slipper gennem censuren. Nu udgiver han et magasin om genren. FOTO: PREBEN HUPFELD

berg kan stadig bringe mig i knæ. Han legemliggør frygten, angsten og ondskaben, og det er for uhyggeligt. Og virkelig vold preller ikke af på mig. Jeg kan stadigvæk blive skræmt fra vid og sans af at se TV-Avisen.

Også for børn

- Er den slags film for børn?

- Min nevø var 12 år, da han kom hjem til onkel Frank og så splatterfilm. Men det er et stort ansvar at lade børn se den slags. Det er ikke noget, man bare smækker på videorekorder så at gå ud i haven og drikke kaffe. Børn skal have forklaret, hvad der sker, så de har en chance for at forstå det. Og nu synes han også, at det er dejligt fascinerende at se et øje, der bliver skåret over.

Splatterfilmenes A til Z

Af Susanne Hoeck

Bortset fra en fraværende indholdsfortegnelse er det ikke manglen på detaljer, der kendetegner "Mondo Franko" - et nyt blad om splatter-, gys- og voldsfilm.

Orte anmeldere har studeret et imponerende antal af slagsen og beskriver udførligt for læseren, hvordan japanske videnskabsmænd udførte biologiske forsøg på mennesker og dyr i slutningen af anden verdenskrig. Hvordan nådesløse zombier hæver sig på nulevende, eller hvordan rumvæsner udfører eksperimenter med søgesløse jord-

boere.

Men "Mondo Franko" er meget mere end en beskrivelse af sado, splat, pisk og pul.

I bladet findes også en lang baggrundartikel om vampyrer, der uden tvivl er skrevet af en, der har studeret fenomenet grundigt.

Horror-eksperten Jon Kitley har bidraget med en artikel om klassiske skrekfilm, og der er lange velresearchede portrætter af filminstruktøren Jack Arnold og horrorstjernen Peter Cushing.

Filmfænomenet Star Trek bliver beskrevet grundigt og overskueligt og er oplagt læsning for debutanter, der

har købt billetter til den danske premiere i august.

Sidst finder man anvendelige guider til både internet, bøger og blade om film i samme genre.

Skal man sætte en finger på det der faktuelle indhold, må det være, at det ofte ikke fremgår, hvilket år eller land de anmeldte film stammer fra, og hvem der har produceret dem.

■ "Mondo Franko"
88 sider, 50 kr.

Stay Sick's kommentar: Artiklen her er hentet fra Århus Stiftstidende 19. juli 1999. Den blev også bragt i andre jyske aviser, men nåede altså aldrig ud i nogen af Djæveløesaviserne. Det rådes der så bod på nu, hvor den pæne familiefader blir trykt her i Djæveløens eneste genrefilmblad!! Billedet er i øvrigt det, som Frank refererede til i lederen i Mondo Franko #2. Folkene fra aviserne belejrede Frank Brahes hjem i længere tid i Søften, men dette har tilsvarende ikke haft den store indflydelse på avismedarbejdernes fordybelse i de enkelte detaljer; læg fx mærke til den mærkværdige stavning af filmtitlen Antropophagus the Beast!!! Endvidere er Frank på forsiden 31 år gammel, men er i artiklen kun 30!!! Og hvis nogen endnu ikke skulle være overbevist om, at artiklens skribent virkelig ikke havde en god dag, så er det telefonnummer, man angiver, nummeret på en afdeling i Røde Kors, som Frank altså ikke har noget med at gøre!!! Begge numre af Mondo Franko er udsolgt fra FRANK BRAHE GROSSE KUNST VERLAG, men kan muligvis stadig fås hos Laserdisken eller Pantask.

bad girls read...

STAY SICK!

MAGAZINE

dkr. 30,- (billigt!) / Australia \$10 / postordre pris fra redaktionen inkl. porto: dkr. 30,-

HORROR/WEIRDO/HONG KONG/KOMIX/SPLATTER/ATTITUDE!!!

Denne gang igen i rigtigt A5-motherfucker-fanzine-format!!! Men vent, der er mere: nu er dit yndlings teenager-magasin også fyldt med vederstyggelig horror-novelle, film med tegneseriehelte, grammofonplader og kool livsstil fra undergrunden!!!

**HELVEDSHUNDEN BLANDT
DANSKE FANZINES -
BLADET DER BIDER OG BIDER -
LIGE TIL KNOGLEN KNASER!!!**

**Vær med når vi i dette nummer tar fat på et
kursus der ikke blir udbudt på AOF:
"SPLATTER-FILM FOR BEGYNDERE"!!!**

Kan du modstå fristelsen? Nej, vel! Køb straks og læs!!

**Kæmpe
Richard Corben-artikel
læs og lær!!**

**Forbudt for
børn under
16 år**

**STOR
GUTTER
ISLAND
FESTIVAL
FEATURE
LÆS, LÆS,
LÆS**

**STOR
TRAGEDIE I
FILMVERDEN**

**Frank Brahe proklamerer:
"Aldrig mere!!!"
Læs alt om det i dette
nummer**